

Solvens- och verksamhetsrapport 2021

If Skadeförsäkring AB (publ)

Innehållsförteckning

Sammanfattning	1
1 Verksamhet och resultat	3
1.1 Verksamhet	3
1.2 Försäkringsresultat.....	4
1.3 Investeringsresultat.....	5
1.4 Resultat från övriga verksamheter	5
1.5 Övrig information	5
2 Företagsstyrningssystem	6
2.1 Allmän information om företagsstyrningssystemet.....	6
2.2 Lämplighetsprövning	7
2.3 Riskhanteringssystem inklusive egen risk- och solvensbedömning.....	8
2.4 Internkontroll.....	12
2.5 Internrevisionsfunktionen.....	13
2.6 Aktuariefunktionen.....	14
2.7 Outsourcing	14
2.8 Övrig information.....	14
3 Riskprofil	16
3.1 Teckningsrisk.....	17
3.2 Marknadsrisk.....	19
3.3 Kreditrisk.....	23
3.4 Likviditetsrisk.....	25
3.5 Operativ risk.....	26
3.6 Övriga materiella risker.....	27
3.7 Övrig information.....	28
4 Värdering för solvensändamål	29
4.1 Tillgångar.....	30
4.2 Försäkringstekniska avsättningar.....	31
4.3 Andra skulder än försäkringstekniska avsättningar	34
4.4 Alternativa värderingsmetoder.....	35
4.5 Övrig information.....	36
5 Finansiering	38
5.1 Kapitalbas.....	38
5.2 Solvenskapitalkrav och minimikapitalkrav	41
5.3 Användning av undergruppen för durationsbaserad aktiekursrisk vid beräkning av solvenskapitalkravet.....	42
5.4 Skillnaderna mellan standardformeln och den interna modellen.....	42
5.5 Överträdelse av minimikapitalkravet och solvenskapitalkravet.....	43
5.6 Övrig information	43
Bilagor	44
Bilaga 1 – Förklaring av mått för övervakning av lfs kapitalställning.....	44
Bilaga 2 – Kvantitativa rapporteringsmallar	44

Sammanfattning

Verksamhet och resultat

If Skadeförsäkring AB (publ) (If) är ett helägt dotterbolag till If Skadeförsäkring Holding AB (publ) (If Holding), med säte i Stockholm, Sverige. If Holding är i sin tur ett helägt dotterbolag till det börsnoterade finska bolaget Sampo Abp (Sampo), med säte i Helsingfors.

If är det ledande skadeförsäkringsbolaget i Norden med marknadsandelar i Sverige, Norge, Finland och Danmark om cirka 18%, 22%, 21% respektive 6%. För nordiska industrikunder med global verksamhet har If europeiska filialkontor och internationella samarbetspartners.

Försäkringsverksamheten inom If är organisatoriskt indelad efter kundsegment i de tre nordiska affärsområdena Privat, Företag (små och medelstora företag) och Industri (storföretag). Mer än hälften av den totala premieinkomsten är hänförlig till affärsområde Privat, där motorförsäkring, egendomsförsäkring och personförsäkring utgör de huvudsakliga affärgrenarna.

Det tekniska resultatet uppgick till 8 636 MSEK (7 970 MSEK) och totalkostnadsprocenten var 81,6% (82,5%). Bruttopremieinkomsten ökade under året med 4,1% justerat för valutaeffekter. Samtliga affärsområden bidrog till den positiva premieutvecklingen och geografiskt var tillväxten särskilt stark i Norge.

Börserna utvecklades starkt under 2021 och sammantaget blev kapitalförvaltningens resultat positivt. Avkastningen mätt med tillämpning av full marknadsvärdering ökade till 4 999 MSEK (2 577 MSEK) motsvarande 4,6% (2,5%).

Företagsstyrningssystem

För att säkerställa en väl fungerande kapital- och riskstyrning har If etablerat ett företagsstyrningssystem bestående av flera delar. Organisationsstrukturen omfattar den legala och operativa strukturen, inom vilka affärsverksamheten bedrivs. Styrelse och VD har vidare fastställt ett ramverk bestående av styrdokument och andra rutiner som ska följas av alla anställda för vilka de är tillämpliga.

Inom ramverket har processer och kontroller implementerats som syftar till att säkerställa att affärs mål och strategiska mål uppnås, att finansiell och icke-finansiell information är tillförlitlig samt att If efterlever tillämpliga lagar och regler. Ifs företagsstyrningssystem inbegriper strategiska processer, finansiella planerings- och

uppföljningsprocesser samt ett internkontrollsystem, där riskhanteringssystemet ingår.

Modellen med tre linjer säkerställer att ansvar och roller i riskhanteringssystemet är tydligt fördelat och definierat.

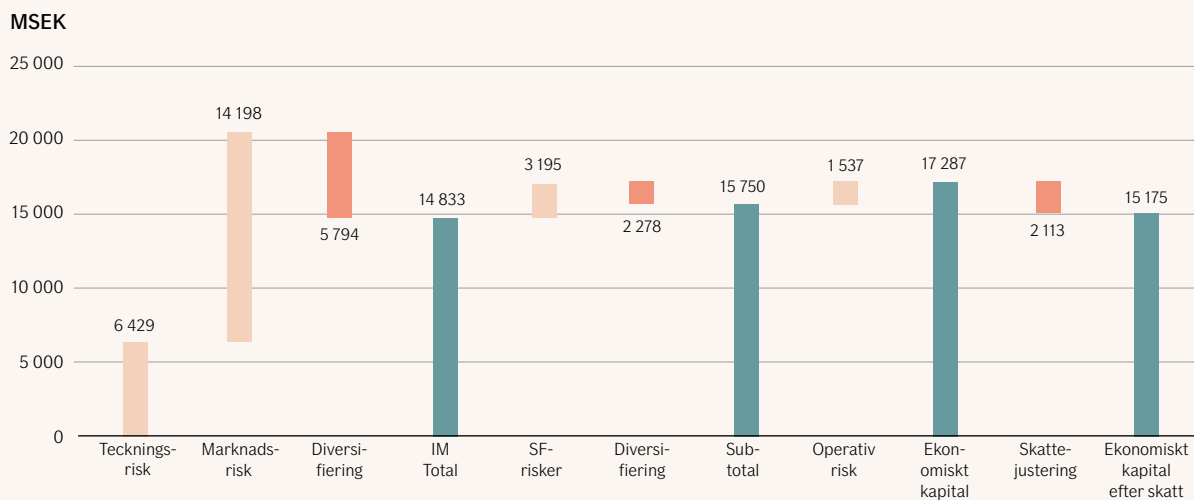
Riskprofil

För intern kvantitativ riskmätning och rapportering samt vid beslutsfattande används måttet ekonomiskt kapital. Det ekonomiska kapitalet beräknas med hjälp av Ifs interna modell (IM) för teckningsrisk och marknadsrisk. Operativ risk och mindre materiella risker kvantifieras i enlighet med standardformeln (SF).

Utöver den kvantitativa riskmätningen genomförs kvalitativa bedömningar av alla risker. De risker som inte är möjliga att kvantifiera omfattas enbart av den kvalitativa bedömningen. Dessa risker är likviditetsrisk, legal risk, strategisk risk, compliancerisk, anseenderisk samt framväxande risker.

Som framgår av figuren nedan är de huvudsakliga riskkategorierna, utifrån deras bidrag till ekonomiskt kapital före skatt, teckningsrisk och marknadsrisk.

Figur 1 – Översikt av Ifs ekonomiska kapital, 31 december 2021

Värdering för solvensändamål

Värderingen av tillgångar och skulder i Solvens II-balansräkningen bygger på principer om värdering till verkligt värde. Poster i Solvens II-balansräkningen baseras på motsvarande poster i årsredovisningen, med justeringar i enlighet med Solvens II-regelverket. Årsredovisningen är upprättad i enlighet med svenska årsredovisningsbestämmelser, så kallad lagbegränsad IFRS.

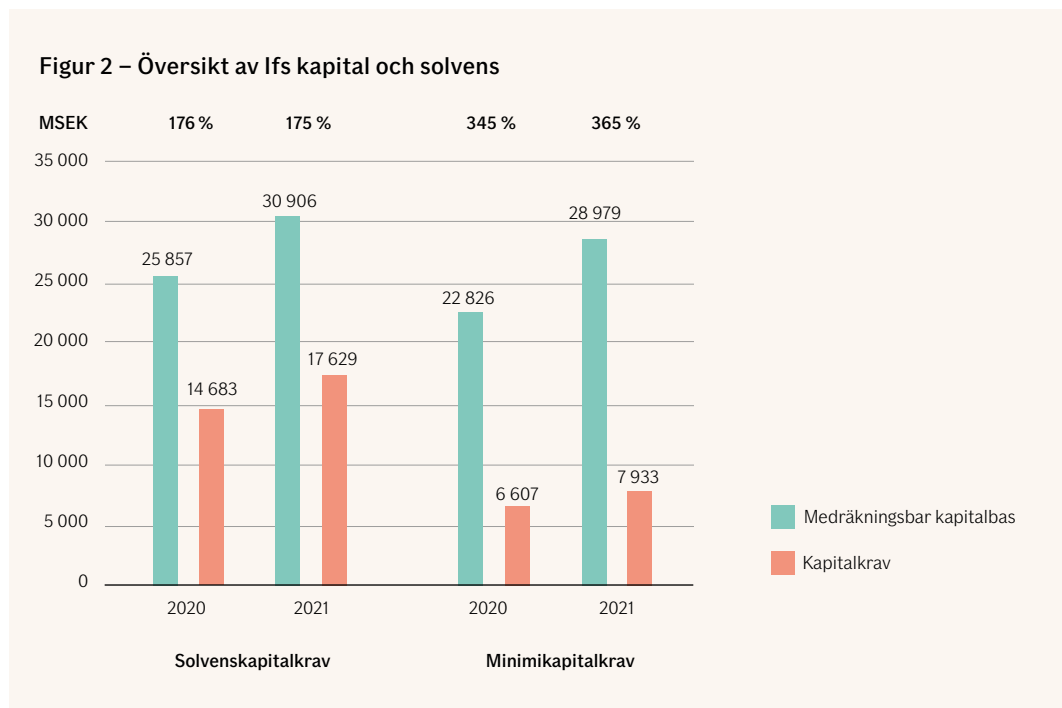
De redovisningsprinciper som används i årsredovisningen har i huvudsak varit oförändrade under 2021. Valutaomvärderingar för poster i balansräkningen görs enligt balansdagskurs både i årsredovisningen och i Solvens II.

Till följd av Solvens II-justeringar är det belopp med vilket tillgångarna överskrider skulderna 3 972 MSEK högre i Solvens II-balansräkningen jämfört med årsredovisningen vid slutet av året. Solvens II-justeringarna är främst hänförliga till försäkringstekniska avsättningar.

Finansiering

If fokuserar på en effektiv kapitalhantering och en sund riskhantering genom att bibehålla en tillräcklig kapitalnivå i förhållande till bolagets risker över verksamhetens planeringsperiod. Detta innebär att säkerställa att tillgängligt kapital överstiger de interna och regulatoriska kapitalkraven.

Enligt den partiella interna modellen, uppgick kvoten för solvenskapitalkravet till 175% (176%) och kvoten för minimikapitalkravet till 365% (345%) per den 31 december 2021.

Jämfört med föregående år har solvenskapitalkravet ökat mer relativt sett än kapitalbasen, vilket förklarar den lägre solvenskvoten. Kapitalkravet har ökat till följd av högre aktierisk, valutarisk och ränterisk.

Baserat på den finansiella planen bedöms If ha en stark kapitalstruktur och solvens, god lönsamhet och stabila resultat. If bedöms även ha goda möjligheter att generera ytterligare kapital och bibehålla den kapitalnivå som krävs för att hantera risker samt nå verksamhetsmålen framgent.

1 Verksamhet och resultat

1.1 Verksamhet

1.1.1 Organisation och struktur

If Skadeförsäkring AB (publ) (If) är ett helägt dotterbolag till If Skadeförsäkring Holding AB (publ) (If Holding), med säte i Stockholm, Sverige. If Holding är i sin tur ett helägt dotterbolag till det börsnoterade finska bolaget Sampo Abp (Sampo), med säte i Helsingfors.

Antalet anställda i If uppgick till 6 332 vid årets slut. Medelantalet anställda under 2021 var 6 270.

1.1.2 Ifs tillsynsmyndighet

Finansinspektionen
Box 7821
103 97 Stockholm, Sverige

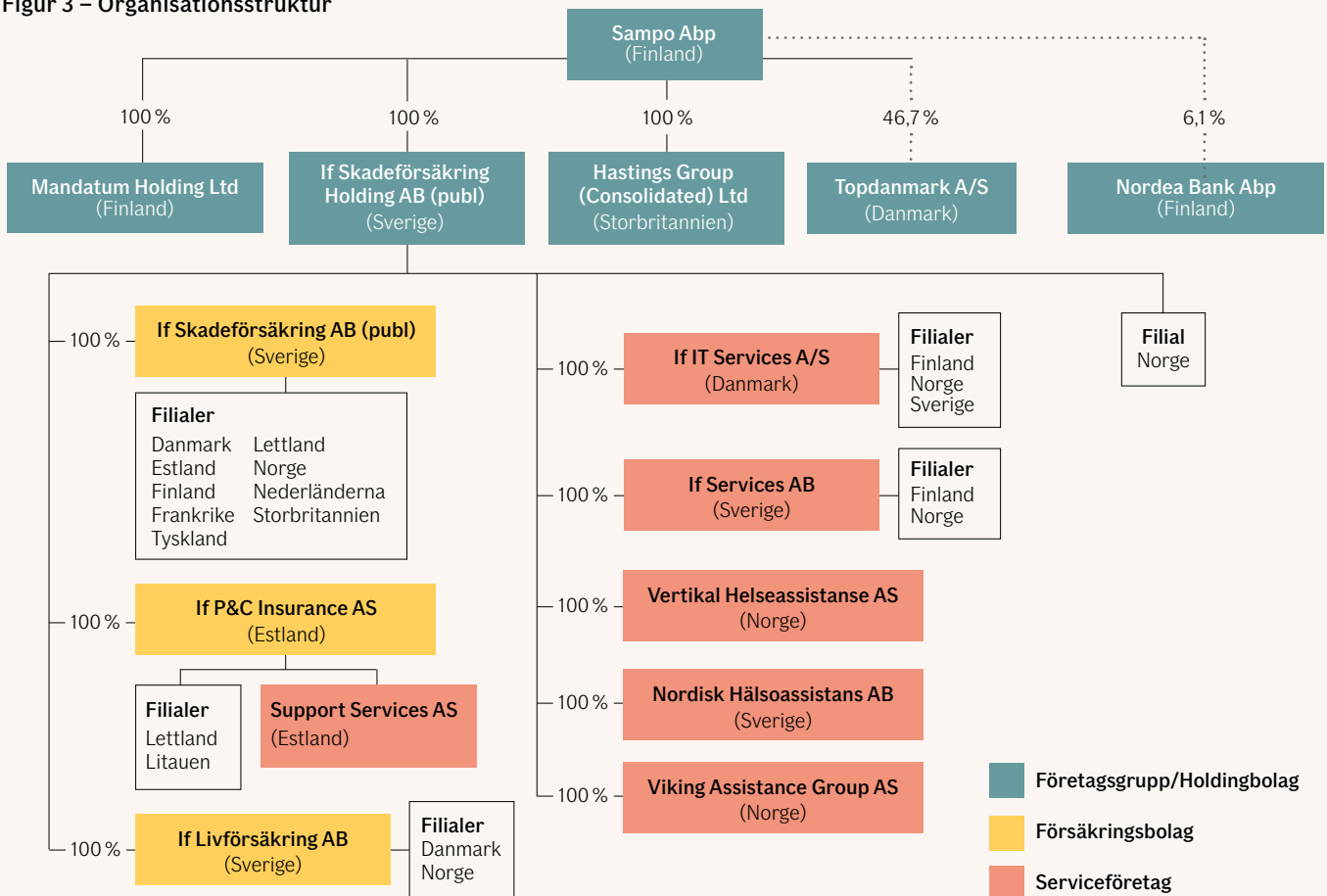
1.1.3 Sampo-gruppens tillsynsmyndighet

Finansinspektionen
P.O Box 103
001 01 Helsingfors, Finland

1.1.4 Externa revisorer

Deloitte AB
113 79 Stockholm, Sverige

Figur 3 – Organisationsstruktur

1.1.5 Affärgrenar och geografiska områden

If är det ledande skadeförsäkringsbolaget i Norden med marknadsandelar i Sverige, Norge, Finland och Danmark om cirka 18%¹, 22%², 21%³ respektive 6%⁴. För nordiska industrikunder med global verksamhet har If europeiska filialkontor och internationella samarbetspartners.

Försäkringsverksamheten inom If är organisatoriskt indelad efter kundsegment i de tre nordiska affärsområdena Privat, Företag (små

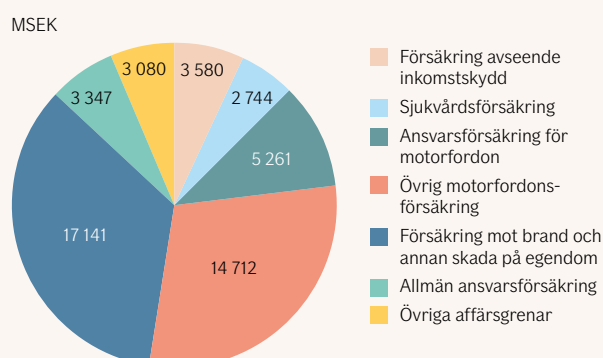
och medelstora företag) och Industri (storföretag). Mer än hälften av den totala premieinkomsten är hänförlig till affärsområde Privat, där motorförsäkring, egendomsförsäkring och personförsäkring utgör de huvudsakliga affärgrenarna. Försäkringarna tillhandahålls via det egna varumärket, via andra varumärken, genom samarbeten och i partnerskap, i syfte att erbjuda kunderna heltäckande och konkurrenskraftiga försäkringslösningar.

¹ SE: Svensk Försäkring (Q3 2021)

² NO: Finansnæringsens Fellesorganisasjon (Q2 2021)

³ FI: Finanssialan Keskusliitto (Q4 2020)

⁴ DK: Forsikring & Pension Danmark (Q3 2020)

Figur 4 – Premieinkomst (brutto) per affärgren enligt Solvens II, 31 december 2021

1.1.6 Väsentliga händelser under rapporteringsperioden

Utöver Covid-19 pandemin har inga väsentliga händelser inträffat under rapporteringsperioden. Se 1.5 Övrig information.

1.2 Försäkringsresultat⁵

Det tekniska resultatet uppgick till 8 636 MSEK (7 970 MSEK)⁶ och totalkostnadsprocenten var 81,6% (82,5%).

Bruttopremieinkomsten ökade under året med 4,1% justerat för valutaeffekter. Samtliga affärsområden bidrog till den positiva premieutvecklingen och geografiskt var tillväxten särskilt stark i Norge.

Inledningen av året präglades av färre frekvensskador än föregående år, särskilt inom rese- och motorförsäkring. Under slutet av året minskade trafiken återigen på grund av nya Covid-19 restriktioner men tidiga vinterförhållanden påverkade både motor- och egendomsförsäkring negativt. Storskadeutfallet var lägre än utfallet 2020 och den sammantagna riskprocenten⁷ uppgick till 60,6% (61,2%).

Omkostnadsprocenten⁸ minskade jämfört med föregående år till 21,0% (21,3%).

I tabellerna nedan presenteras bruttopremieintäkter och försäkringsresultat per affärgren och geografiskt område. Intäkterna per geografiskt område är fördelade på de länder där If har filialer och motsvarar i allt väsentligt kundernas geografiska hemvist.

Under 2021 ökade bruttopremieintäkterna inom alla större affärgrenar. Starkast premieutveckling redovisades inom Försäkring mot brand och annan skada på egendom. Utifrån ett geografiskt perspektiv ökade bruttopremieintäkterna i alla länder utom Finland där utfallet främst dämpades av en svagare utveckling inom Sjukvårdsförsäkring.

Tabell 1 – Bruttopremieintäkter och försäkringsresultat per affärgren i enlighet med Solvens II

MSEK Affärgren	Premieintäkt (brutto)		Försäkringsresultat (netto)	
	2021	2020	2021	2020
Försäkring avseende inkomstskydd	3 483	3 342	496	656
Sjukvårdsförsäkring	2 708	2 662	484	162
Ansvarsförsäkring för motorfordon	5 231	5 182	2 787	3 358
Övrig motorfordonsförsäkring	14 573	14 136	2 664	2,211
Försäkring mot brand och annan skada på egendom	16 714	15 694	1 856	1 096
Allmän ansvarsförsäkring	3 251	3 041	522	424
Övriga affärgrenar	3 073	3 280	-281	-47
Summa	49 033	47 336	8 528	7 861
Kapitalavkastning överförd från finansrörelsen			144	171
Övriga tekniska intäkter och kostnader			-37	-62
Skadeförsäkringsrörelsens tekniska resultat enligt årsredovisningen			8 636	7 970

Tabell 2 – Bruttopremieintäkter och försäkringsresultat per geografiskt område

MSEK Land	Premieintäkt (brutto)		Försäkringsresultat (netto)	
	2021	2020	2021	2020
Danmark	4 815	4 763	374	312
Finland	10 046	10 298	1 769	1 203
Norge	15 792	14 527	2 290	1 773
Sverige	17 832	17 272	4 265	4 554
Övriga	548	476	-170	19
Summa	49 033	47 336	8 528	7 861

Försäkringsresultatet ökade och uppgick sammantaget till 8 528 MSEK (7 861 MSEK). Förbättringen inom affärgrenarna för motorförsäkring drevs huvudsakligen av lägre kostnader för frekvensskador till följd av mindre trafik under pandemin. För affärgrenen Försäkring mot brand och annan skada på egendom förbättrades resultatet till följd av storskadeutfallet. Geografiskt sett förbättrades

försäkringsresultatet i alla länder, förutom i Sverige där resultatet försämrades något.

Efter ännu ett utmanande år präglat av Covid-19 pandemin och ett oförutsägbart världsläge, blev 2021 ett på många sätt framgångsrikt år för If. Affärsmodellen med en stark kundorientering inom organisationens alla delar, ett fortsatt fokus på underwriting, hållbarhet

⁵ Siffrorna i avsnittet om försäkringsresultat är i enlighet med redovisningen, och affärgrenarna är i enlighet med Solvens II.

⁶ Genomgående i rapporten avser siffror inom parentes föregående motsvarande period.

⁷ Summa försäkringsersättningar för egen räkning exklusive skaderegleringskostnader i förhållande till premieintäkter för egen räkning, uttryckt i procent.

⁸ Summan av driftskostnader i försäkringsrörelsen för egen räkning och skaderegleringskostnader i förhållande till premieintäkten för egen räkning, uttryckt i procent.

och ledande digitala lösningar som förenklar för kunden har varit avgörande för årets goda resultat. Organisationens förmåga att snabbt ställa om till hemkontor och med oförminskad styrka fortsätta att hjälpa kunder i hela Norden har också varit av stor betydelse. Kundrelaterade nyckeltal såsom kundnöjdhet, kundlojalitet och antalet nya kunder bekräftar att If har lyckats väl med att leverera bästa möjliga service till sina kunder under året.

1.3 Investeringsresultat

Börserna utvecklades starkt under 2021 och sammantaget blev kapitalförvaltningens resultat positivt. Räntorna var fortsatt låga även om inflationstakten ökade mot slutet av året.

Avkastningen mätt med tillämpning av full marknadsvärdering ökade till 4 999 MSEK (2 577 MSEK) motsvarande 4,6% (2,5%). I resultaträkningen redovisas en nettoavkastning om 2 338 MSEK (1 583 MSEK) och i övrigt totalresultat redovisas 2 661 MSEK (994 MSEK).

Den totala avkastningen för aktier inklusive fonder uppgick till 27,3% (11,0%), där merparten genererades på den skandinaviska och nordamerikanska marknaden. De skandinaviska aktierna avkastade 33,3%. Det latinamerikanska innehavet utvecklades negativt och avyttrades till en betydande del under andra halvan av året.

De räntebärande tillgångarna avkastade 1,7% (1,6%). High yield företagsobligationer och realränteobligationer utvecklades bäst med en avkastning på 9,0% respektive 5,9%.

If har inte några investeringar i värdepapperiseringar. Kostnader för säkring av investeringstillgångar samt andra administrativa kostnader redovisas under Övrigt i tabellerna nedan.

Tabell 3 – Investeringsresultat, 31 december 2021

	Verkligt värde		Avkastning 2021				
	2021-12-31		Räntor, utdelningar m.m.	Värdeförändringar i resultaträkningen	Summa resultaträkningen	Övrigt totalresultat	Summa totalavkastning
	MSEK	%					
Investeringsresultat							
Räntebärande värdepapper	93 849	85	1 414	440	1 854	-162	1 692
Aktier	17 066	15	487	414	902	2 822	3 724
Valuta (aktiva positioner)	1	0	-	0	0	-	0
Valuta (övrigt)	93	0	-	-138	-138	-	-138
Fastighet	9	0	0	7	7	-	7
Övrigt	-	-	-293	6	-286	-	-286
Summa	111 017	100	1 610	728	2 338	2 661	4 999

Tabell 4 – Investeringsresultat, 31 december 2020

	Verkligt värde		Avkastning 2020				
	2020-12-31		Räntor och utdelningar m.m.	Värdeförändringar i resultaträkningen	Summa resultaträkningen	Övrigt totalresultat	Summa totalavkastning
	MSEK	%					
Investeringsresultat							
Räntebärande värdepapper	91 159	88	1 564	-802	763	768	1 530
Aktier	13 240	13	302	686	989	226	1 214
Valuta (aktiva positioner)	10	0	-	42	42	-	42
Valuta (övrigt)	-316	0	-	78	78	-	78
Fastighet	35	0	0	1	1	-	1
Övrigt	-	-	-291	3	-288	-	-288
Summa	104 127	100	1 575	8	1 583	994	2 577

1.4 Resultat från övriga verksamheter

Kostnader som inte ingår i försäkringsresultatet eller investeringsresultatet avser huvudsakligen avskrivning på goodwill. Avskrivningen uppgick till 2 MSEK (2 MSEK). Information om leasingavtal finns i avsnitt 4.5.1 Leasingarrangemang.

1.5 Övrig information

Ifs styrelse beslöt i mars 2022 att föreslå en utdelning om 8 000 MSEK till If Holding. Den föreslagna utdelningen är avdragen från den medräkningsbara kapitalbasen per 31 december 2021.

Efter ännu ett utmanande år präglat av pandemin har Ifs

affärsmodell visat sig stabil tack vare den höga andelen diversifiering och långsiktiga tradition av distans och onlinebaserad försäljning. If fortsätter att följa utvecklingen av Covid-19 pandemin och bevakar dess effekter på verksamheten.

I februari 2022 angrep Ryssland Ukraina, vilket har förändrat det politiska läget i Europa på ett dramatiskt sätt och bidragit till stor osäkerhet på finansmarknaderna. If har implementerat beslutade sanktioner och följer händelseutvecklingen noga. Berörd försäkringsexponering bedöms vara låg och den finansiella turbulensen kan hanteras med en fortsatt god solvenssituation.

2 Företagsstyrningssystem

2.1 Allmän information om företagsstyrningssystemet

För att säkerställa en väl fungerande kapital- och riskstyrning har If etablerat ett företagsstyrningssystem bestående av flera delar. Organisationsstrukturen omfattar den legala och operativa strukturen, inom vilka affärsverksamheten bedrivs. Styrelse och VD har vidare fastställt ett ramverk bestående av styrdokument och rutiner som ska följas av alla anställda för vilka de är tillämpliga. Inom ramverket har processer och kontroller implementerats som syftar till att säkerställa att affärs mål och strategiska mål uppnås, att finansiell och icke-finansiell information är tillförlitlig samt att If efterlever tillämpliga lagar och regler. Ifs företagsstyrningssystem inbegriper strategiska processer, finansiella planerings- och uppföljningsprocesser samt ett internkontrollsystem, där riskhanteringssystemet ingår.

För att säkerställa en effektiv riskhantering och internkontroll, samt för att skapa tydlighet i roller och ansvar, tillämpas en modell med tre linjer.

Under 2021 har en ny organisationsstruktur för hållbarhet etablerats för att säkerställa att Ifs hållbarhetsrelaterade mål, aktiviteter och risker löpande följs upp och rapporteras på ett strukturerat sätt.

Effektiva kommunikations- och rapporteringsstrukturer ska säkerställa att beslutsfattande av styrelse och VD grundas på bästa möjliga tillgängliga information och att affärsverksamheten följs upp på ett ändamålsenligt sätt.

2.1.1 Legal och operativ struktur

De övergripande principerna och ansvarsfördelningen fastställs på koncernnivå av Sampo. If organiserar sin verksamhet i enlighet med dessa principer och med beaktande av specifika förutsättningar i respektive land och affärsområde.

Försäkringsverksamheten är organisatoriskt indelad efter kundsegment i affärsområdena Privat, Företag och Industri. Under 2021 har även en ny skadeenhet etablerats för att hantera nordiska skador inom alla affärsområden. Den operativa strukturen omfattar flera bolag inom If-gruppen. Funktioner såsom ekonomi, juridik, personal, kommunikation och IT stödjer Ifs affärsområden.

2.1.2 Beslutsfattande organ

2.1.2.1 Bolagsstämman

Bolagsstämman är det högsta beslutande organet där aktieägarna utövar sin rätt att delta i bolagets beslutsfattande. Bolagsstämman beslutar bland annat om bolagsordningen och utser styrelseledamöter

2.1.2.2 Styrelsen

Styrelsen är ansvarig för att säkerställa att affärsverksamheten är organiserad på ett ändamålsenligt sätt. Styrelsen är likaså det bolagsorgan som bär det övergripande ansvaret för riskhantering och internkontroll, samt för att bolaget har lämpligt utformade riskhanteringssystem och processer.

Styrelsen fastställer ramverket för styrdokument och godkänner väsentliga och strategiska beslut. Styrdokumentet revideras årligen. Styrelsen fastställer årligen en skriftlig arbetsordning för sitt arbete och antar en instruktion för bolagets VD som specificerar dennes ansvar. Styrelsen har inte tillsatt några formella kommittéer inom ramen för styrelsearbetet.

2.1.2.3 VD

VD har det övergripande ansvaret för den dagliga verksamheten, vilket omfattar samordning av strategier, processer och rapportering i syfte att uppnå organisationens målsättningar. VD har möjlighet att delegera beslutanderätten i den löpande förvaltningen men bär alltid det yttersta ansvaret för besluten.

VD är beslutande organ för ett flertal instruktioner som ingår i ramverket för styrdokument. VD övervakar att den interna kontrollen inom organisationen är ändamålsenlig och effektiv.

2.1.3 Centrala funktioner

2.1.3.1 Riskhanteringsfunktionen

Riskhanteringsfunktionen leds av Chief Risk Officer (CRO). Funktionen består av enheterna för riskkontroll och Capital Management och har i uppgift att stödja implementering och utveckling av riskhanteringssystemet. Riskhanteringsfunktionen rapporterar till styrelse och VD.

2.1.3.2 Compliancefunktionen

Compliancefunktionen (funktionen för regelefterlevnad) leds av Chief Compliance Officer (CCO). Funktionen rapporterar till styrelse och VD i fråga om efterlevnaden av de regler som följer av Ifs tillstånd att bedriva försäkringsrörelse.

2.1.3.3 Internrevisionsfunktionen

Internrevisionsfunktionen leds av internrevisionschefen. Internrevisionsfunktionen utvärderar effektiviteten i internkontrollsystemet. Internrevisionsfunktionen rapporterar direkt till styrelsen.

2.1.3.4 Aktuariefunktionen

Aktuariefunktionen leds av chefaktuarien som ger råd i aktuariefrågor och utför uppgifter i enlighet med fastställd instruktion. Aktuariefunktionen rapporterar till styrelse och VD.

2.1.4 Ersättningssystemet

Ersättningspolicyn utgör en del av Ifs riskhanteringssystem och fastställer, tillsammans med Sampokoncernens ersättningsprinciper, principerna för ersättningssystemet.

Ersättningspolicyn baserar sig bland annat på principen att ersättningar inte ska uppmuntra till otillbörligt risktagande och att ersättningen till enskilda anställda inte ska stå i strid med Ifs långsiktiga intressen. Ersättningar till anställda och utvärdering av anställdas prestationer får, i enlighet med försäkringsdistributionsdirektivet (IDD), inte heller stå i strid med kundens intressen. Sampokoncernens långsiktiga finansiella stabilitet och värdeskapande är vägledande för utformningen av ersättningssystemet.

2.1.4.1 Principer för ersättningar

Ifs ersättningsformer är fast ersättning, pension och andra förmåner samt rörlig ersättning.

Fast ersättning ska vara rättvist satt och konkurrenskraftig, men inte marknadsledande. De rörliga ersättningsprogrammen ska alltid innehålla tröskelvärden och tak för utbetalning. Den sammanlagda rörliga ersättningen får inte överstiga en nivå som hotar Ifs förmåga att upprätthålla en tillräcklig kapitalbas.

Om en anställds ersättning innefattar en rörlig del, ska det finnas en lämplig avvägning mellan fasta och rörliga ersättningsdelar, så att den fasta ersättningen utgör en tillräckligt stor andel. Anställda i de centrala funktionerna är inte berättigade till rörlig ersättning.

Vid bedömning av individuell måloppfyllelse beaktas såväl kvantitativa som kvalitativa kriterier. För anställda som omfattas av IDD gäller specifika regler och riktlinjer för uppställande av individuella mål och utvärdering av prestationer.

Ersättningspolicyn omfattar särskilda arrangemang för utvalda personer⁹. I enlighet med ersättningspolicyn ska en del av den rörliga ersättningen till utvalda personer skjutas upp på en bestämd tid. Efter uppskjutandeperioden ska en retroaktiv riskbedömning utföras och styrelsen beslutar därefter huruvida den uppskjutna ersättningen ska betalas ut/frigöras till fullo, delvis, eller annulleras.

2.1.4.2 Kriterier för rörlig ersättning

I regel ökar den rörliga ersättningen i proportion till ökat ansvar och baseras på en kombination av individens, affärsområdets och/eller affärsenhetens och If-gruppens resultat.

Syftet med de rörliga ersättningsprogrammen är att stödja uppfyllandet av lfs övergripande mål och majoriteten av de anställda deltar därför i någon form av rörliga ersättningsprogram. If erbjuder årliga kortfristiga ersättningsprogram, säljincitament, diskretionära ersättningar samt långfristiga incitamentsprogram. Utfallet av de långfristiga incitamentsprogrammen baserar sig på utvecklingen av Sampo aktiekurs, Sampokoncernens riskjusterade kapitalavkastning och/eller If-gruppens försäkringsmarginal.

2.1.4.3 Tilläggs- eller förtidspensionsarrangemang

Styrelseledamöter, VD och personer som ansvarar för de centrala funktionerna¹⁰ som är anställda i Sverige, är berättigade till pension enligt FTP17¹¹ eller individuellt avtalad premiebestämd pension. Personer som ingår i denna krets och är anställda i Norge omfattas av premiebestämd pension eller en förmånsbestämd pension beroende på födelseår. Personer som ingår i denna krets, och som är anställda i Finland omfattas inte av några tilläggs- eller förtidspensionsarrangemang¹². Styrelseledamöter är berättigade till tjänstepension i deras ordinarie anställning enligt ovan och erhåller inga ytterligare pensionsförmåner för styrelseuppdrag.

2.1.5 Materiella transaktioner

Följande materiella transaktioner med aktieägare, personer med betydande inflytande på företaget och styrelseledamöter har genomförts under rapporteringsperioden:

- If Holding är huvudkontohavare i ett koncernkontosystem som omfattar merparten av alla transaktionskonton inom lfs försäkringsverksamhet. Inom denna struktur har materiella transaktioner regelbundet genomförts under året.
- If och Sampo har haft ett kapitalförvaltningsavtal i vilket alla investeringsbeslut inom ramen för lfs investeringspolicy fattades av Sampo. If betalade en fast provision beräknad på de förvaltade tillgångarnas marknadsvärde. Avtalet har från september 2021 ersatts av ett kapitalförvaltningsavtal mellan If och ett dotterbolag till Sampo med en mer begränsad omfattning. Ersättning beräknas på liknande sätt.
- If har betalat utdelning om 5 500 MSEK till If Holding.

2.1.6 Materiella förändringar i företagsstyrningssystemet under rapporteringsperioden

Under 2021 har det inte skett några materiella förändringar i företagsstyrningssystemet.

2.2 Lämplighetsprövning

2.2.1 Policy för lämplighetsprövning

If tillämpar Sampokoncernens riktlinjer för lämplighetsprövning av bolagsledning och andra nyckelpersoner inom bolaget. Syftet med riktlinjerna är att säkerställa att alla bolag inom Sampokoncernen leds av personer med erforderlig kompetens och integritet. Som ett tillägg till Sampokoncernens riktlinjer har If utfärdat en policy om lämplighetsprövning. Policyn beskriver utförandet av lämplighetsprövningsprocessen samt definierar vilka befattningar som är föremål för en lämplighetsprövning.

2.2.2 Lämplighetskrav

2.2.2.1 Kvalifikationskrav

Bedömningen av huruvida en person som är föremål för en lämplighetsprövning har nödvändiga kvalifikationer görs genom en granskning av personens yrkesmässiga meriter och formella kvalifikationer, samt kunskaper och relevanta erfarenheter inom försäkringssektorn, övriga finanssektorn eller andra branscher. De arbetsuppgifter som personen tilldelats beaktas även vid bedömningen.

I syfte att företaget ska ledas och övervakas på ett professionellt sätt tar lämplighetsprövningen hänsyn till respektive styrelseledamots arbetsuppgifter och styrelsens samlade kompetens. Detta görs för att säkerställa att kvalifikationer, kunskaper och relevanta erfarenheter är tillräckligt diversifierade såväl individuellt som för styrelsen som helhet.

2.2.2.2 Krav på gott anseende och integritet

De personer som är föremål för en lämplighetsprövning förväntas ha gott anseende och integritet. Bedömningen innefattar en granskning av personens hederlighet och finansiella ställning baserat på en dokumentation avseende dennes anseende, uppträdande och yrkesutövande, inbegripet straffrättsliga, finansiella och tillsynsrelaterade aspekter som är relevanta för bedömningen.

2.2.3 Lämplighetsprövningsprocessen

Lämplighetsprövningen utförs som huvudregel innan en person utnämns till en befattning som är föremål för lämplighetsprövning. Lämpligheten av de prövade personerna ska omprövas kontinuerligt för att säkerställa att de löpande uppfyller kvalifikations- och anseendekraven. En ny lämplighetsprövning utförs även vid en händelse som leder till att personens kvalifikationer, anseende eller lämplighet kan ifrågasättas.

Resultatet från lämplighetsprövningen tillställs den funktion eller chef som ansvarar för utnämningen av befattningen och är den som beslutar om huruvida personen bedöms vara kvalificerad och lämplig för befattningen. Beslut gällande potentiella styrelseledamöter fattas av styrelsen. Erforderlig anmälan görs till Finansinspektionen.

⁹ Utvalda personer omfattar personer som leder företaget (styrelse, ledning, VD och anställda i centrala funktioner) samt risktagare (anställda vilkas befattning väsentligt kan påverka företagets riskprofil).

¹⁰ Uppgifterna i detta avsnitt avser endast personer som är anställda i bolaget.

¹¹ Försäkringsbranschens tjänstepensionsplan.

¹² För ytterligare information om pensioner se lfs årsredovisning - Not 12 Löner och övriga ersättningar för ledande befattningshavare och övriga anställda och 2021 års publikation av Redogörelse för ersättningar inom If Skadeförsäkring AB.

2.3 Riskhanteringssystem inklusive egen risk- och solvensbedömning

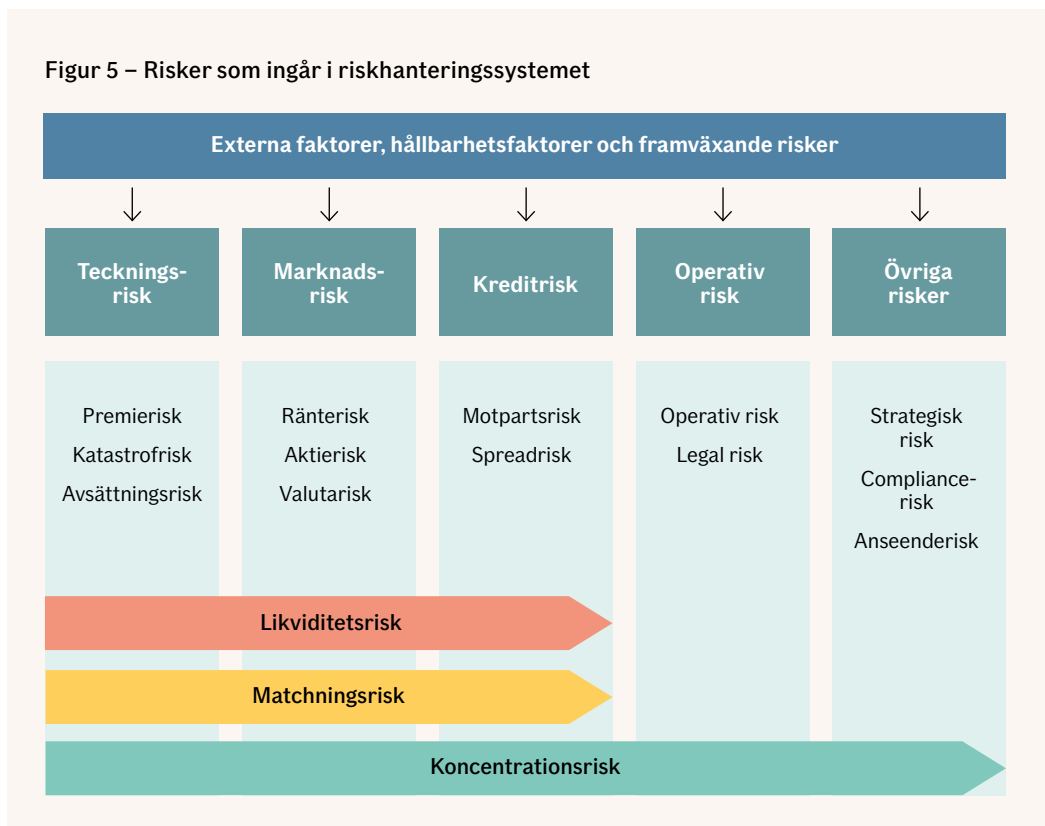
2.3.1 Beskrivning av riskhanteringssystemet

If har ett effektivt riskhanteringssystem för att identifiera, bedöma/mäta, hantera, övervaka och rapportera risker både på individuell och aggregerad nivå med tanke på hur riskerna påverkar varandra. Riskhanteringssystemet består av strategier, processer och rapporteringsrutiner och omfattar alla risker som bolaget är, eller kan bli, exponerat för. Riskhanteringsfunktionen stödjer implementeringen och utvecklingen av riskhanteringssystemet.

Riskhanteringssystemet utgör en del av internkontrollsystemet och är knutet till hela If-gruppens riskhanteringssystem vilket säkerställer

att risker hanteras både utifrån ett bolagsperspektiv och utifrån ett grupperspektiv.

Ifs huvudsakliga riskkategorier är teckningsrisk, marknadsrisk, kreditrisk, operativ risk samt övriga risker. Externa faktorer, hållbarhetsfaktorer och framväxande risker har en potentiell påverkan på alla riskkategorier och varje riskkategori har specifikt uppsatta riskhanteringsprocesser. Inom riskhanteringssystemet bedöms hållbarhetsrisker, såsom klimatrisker, inte som en enskild riskkategori utan bedöms som en integrerad del av de definierade riskkategorierna. Styrdokument finns för varje riskområde och anger de begränsningar och limiter som fastställts för att säkerställa att risknivån fortlöpande överensstämmer med den övergripande riskaptiten och kapitalkravet.

2.3.2 Målet med riskhanteringssystemet

Målet med riskhanteringssystemet är att skapa värde för intressenterna. Detta uppnås genom att säkerställa långsiktig solvens, minimera risken för oväntade finansiella förluster samt tillhandahålla underlag till affärsbeslut baserat på förväntad påverkan på risk och kapital.

En väl fungerande riskhanteringsprocess är en förutsättning för att bedriva affärsverksamheten, säkerställa ett stabilt resultat samt för att uppfylla de långsiktiga avkastningsmålen.

2.3.3 Riskhanteringsstrategi

Ifs riskhanteringsstrategi ingår i företagsstyrningssystemet. Policyn för riskhantering anger den övergripande riskstrategin och riskaptiten för de huvudsakliga riskkategorierna. Riskhanteringsstrategin innebär att:

- säkerställa en stark företagsstyrning för att optimera utveckling och förvaltning,
- säkerställa en sund och väletablerad intern styrning och kontroll samt riskkultur,

- säkerställa en adekvat kapitalnivå i förhållande till risker och riskaptit,
- begränsa fluktuationen i det ekonomiska värdet för gruppbolag,
- säkerställa att finansiell datahantering är av hög kvalitet,
- säkerställa att risker som påverkar resultat- och balansräkning identifieras, bedöms, hanteras, övervakas och rapporteras,
- säkerställa att de risker som finns i försäkringsverksamheten avspeglas i prissättningen,
- säkerställa långsiktig avkastning inom fastställda risknivåer,
- säkerställa en välfungerande och effektiv rapporteringsprocess som efterlever såväl interna som externa krav, och
- skydda Ifs anseende och säkerställa försäkringstagarnas och övriga intressenters förtroende.

2.3.4 Ramverket för riskaptit

I fs ramverk för riskaptit fastställer gränserna för de risker bolaget är villigt att acceptera för att nå sina uppsatta mål. Ramverket inkluderar en uttalad riskaptit, kapitaltäckning, styrdokument, processer, kontroller och system genom vilka riskaptiten fastställs, kommuniceras och övervakas.

Ramverket för riskaptit, riskprofilen och kapitalsituationen analyseras och rapporteras i den kvartalsvisa processen för egen risk- och solvensbedömning (ORSA-processen). Processen innefattar även en analys av kapitaltäckning och regulatoriska kapitalkrav i olika riskscenarier. Processen påverkar på så sätt I fs kapitalhantering och affärsplanering, inklusive utveckling och design av nya produkter.

2.3.5 Riskhanteringsprocessen

Den övergripande riskhanteringsprocessen omfattar fem steg: riskidentifiering, riskbedömning/riskmätning, riskreducering, övervakning och rapportering. När risker identifieras och bedöms ska även hållbarhetsaspekter beaktas.

Figur 6 – Riskhanteringsprocessen

Riskidentifiering. Risker identifieras löpande av linjeorganisationen. Detta sker genom en rad olika aktiviteter som bland annat innefattar diskussioner med verksamheten och analyser av inträffade incidenter inom respektive affärsområde eller funktion.

Riskbedömning och riskmätning. Den andra linjen stöttar linjeorganisationen genom att tillhandahålla de ramverk och verktyg som behövs för en konsekvent riskbedömningsprocess i de olika riskkategorierna. Linjeorganisationen ansvarar för att bedöma och mäta de identifierade riskerna.

Inom If används både kvantitativa och kvalitativa metoder för riskmätning och rapportering. Teckningsrisk och marknadsrisk mäts kvantitativt med hjälp av I fs interna modell. Därtill genomförs kvalitativa bedömningar av alla risker inklusive de risker som är svåra att kvantifiera. Den kvalitativa metoden bedömer vilken konsekvens en materialiserad risk får på det förväntade resultatet i den finansiella planen, samt hur sannolikt det är att risken inträffar. Riskmätningen inkluderar stresstester och scenarioanalyser för att bedöma riskkänsligheten.

Riskreducering. Första linjen ansvarar för att bedöma sina risker och för att bestämma hur de ska hanteras. För att reducera risker ska lämpliga och effektiva kontrollaktiviteter utföras.

Övervakning. Första linjen ansvarar för att övervaka att risker identifieras, bedöms/mäts, hanteras och rapporteras. Andra linjen övervakar såväl första linjens riskhanteringsprocess som att den övergripande riskprofilen är i linje med den fastställda riskaptiten.

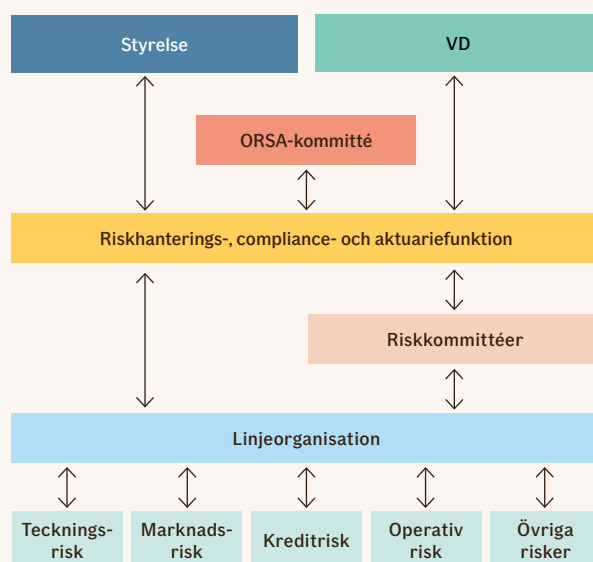
Rapportering. Första linjen rapporterar till andra linjen samt till riskkommittéer månadsvis, kvartalsvis, halvårsvis eller årsvis. Andra linjen ansvarar i sin tur för riskrapportering till styrelse och VD. Rapporteringen omfattar följande rapporter:

- kvartalsrapport till kommittén för egen risk- och solvensbedömning (ORSA-kommittén)
- årsrapport över egen risk- och solvensbedömning (ORSA)
- årlig rapport över utförda riskhanteringsaktiviteter och plan för kommande års aktiviteter.

2.3.6 Rapporteringsstruktur i riskhanteringsystemet

Figuren nedan visar rapporteringsstrukturen inom riskhanterings-systemet. Systemet omfattar processer och aktiviteter inklusive kommittéer, funktioner och linjeorganisationen.

Figur 7 – Rapporteringsstruktur för riskhantering

2.3.7 Ansvar inom riskhanteringsystemet

Övergripande principer för riskhantering och ansvar definieras på koncernnivå inom Sampo. If organiserar sin verksamhet utifrån dessa principer.

2.3.7.1 Styrelsen

Styrelsen har det övergripande ansvaret för riskkontroll och internkontroll samt för att bolaget har lämpligt utformade riskhanteringsystem och processer på plats. Styrelsen fastställer årligen policyn för riskhantering och andra riskstyrningsdokument, är mottagare av riskrapporter från andra linjen och VD samt tar en aktiv del i processen gällande den framåtblickade egna risk- och solvensbedömningen.

2.3.7.2 VD

VD ansvarar för att organisera och övervaka den dagliga affärsverksamheten i enlighet med givna instruktioner och riktlinjer från styrelsen. VD är ytterst ansvarig för en effektiv implementering av

riskhanteringssystemet genom att säkerställa en lämplig riskhanteringsstruktur och främja en sund riskkultur.

2.3.7.3 Riskkommittéer

ORSA-kommittén

ORSA-kommittén bistår VD avseende dennes ansvar att övervaka risker och riskhanteringssystemet. Kommittén granskar effektiviteten i internkontrollsystemet, samt initierar och följer upp insatser och åtgärder inom dessa områden. Kommittén är mottagare av övergripande riskanalyser och rapporter. Därutöver övervakar ORSA-kommittén lfs solvensposition samt att den aggregerade riskprofilen är i linje med riskstrategin och kapitalkravet på både kort och lång sikt.

Andra kommittéer inom riskhanteringssystemet

Det finns separata kommittéer för de huvudsakliga riskkategorierna. Dessa kommittéer ansvarar för att bistå VD i att övervaka att risker hanteras och kontrolleras i enlighet med styrdokumentet. Kommittéernas ordförande ansvarar för rapporteringen till ORSA-kommittén. Ingen av kommittéerna har något kollektivt beslutsmandat.

2.3.7.4 Riskhanteringsfunktionen

Riskhanteringsfunktionen ansvarar för koordineringen av riskhanteringsaktiviteter i samarbete med compliancefunktionen och aktuariefunktionen. Riskhanteringsfunktionens huvudsakliga ansvar omfattar att:

- bistå styrelsen och VD i säkerställande av ett väl fungerande riskhanteringssystem genom att ställa krav på data och processer samt att samordna rapporteringen från linjeorganisationen,
- övervaka och stödja affärsområden och stödfunktioner i deras arbete med risker,
- säkerställa en holistisk och aggregerad rapportering av lfs riskexponering, riskposition och riskprofil,
- regelbundet bedöma lfs solvensposition enligt både interna och externa mått,

- förvalta och utveckla lfs interna modell inklusive att validera modellen,
- prognostisera risker och kapital under normala och stressade förhållanden,
- ge råd till ledningen avseende riskhantering vid strategiska beslut och hur dessa beslut kan påverka risk och kapital, och
- koordinera och utföra beräkning av förlusttäckningseffekter genom uppskjutna skatter som en del av solvenskapitalkravet.

Riskhanteringsfunktionen leds av CRO. Riskhanteringsfunktionen ingår tillsammans med compliancefunktionen och aktuariefunktionen i andra linjen och är oberoende i förhållande till affärsverksamheten. Det innebär att den inte utgör en del av styrningen eller av beslutsprocesserna i den tillståndspliktiga verksamheten.

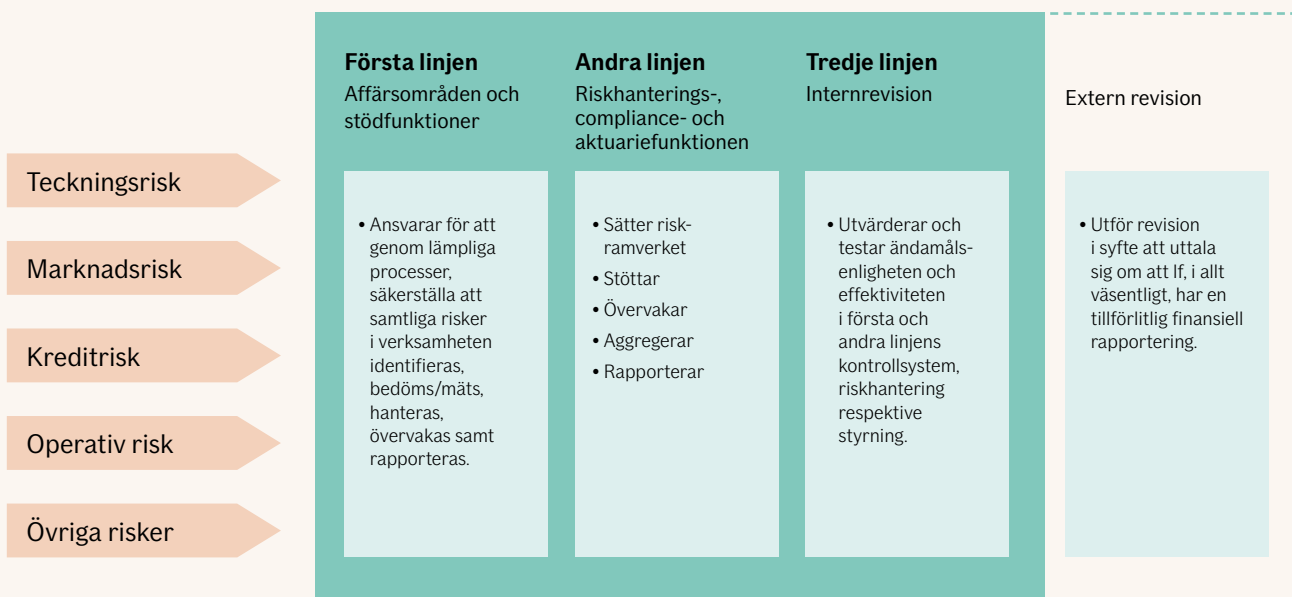
2.3.7.5 Linjeorganisationen

Linjeorganisationen har det dagliga ansvaret för att identifiera och hantera risker inom de gränser och restriktioner som fastställs i policyer, riktlinjer och instruktioner samt ska se till att den förfogar över de resurser och verktyg som behövs för detta ändamål. Inom linjeorganisationen finns ett nätverk med koordinatörer vilka representerar cheferna för respektive affärsområde/stödfunktion avseende de huvudsakliga riskområdena. Chefen för enheten riskkontroll och rapportering samt chefen för compliancefunktionen utfärdar instruktioner i vilka koordinatörernas ansvar framgår. Linjeorganisationen är skyldig att informera riskhanteringsfunktionen om väsentliga risker i enlighet med instruktionerna.

2.3.7.6 Implementering av riskhanteringssystemet

Modellen med tre linjer säkerställer att ansvar och roller i riskhanteringssystemet är tydligt fördelat och definierat. Varje linjes ansvar beskrivs i figuren nedan.

Figur 8 – Modellen med tre linjer

Kommitté och koordinatorsstrukturen säkerställer att det finns effektiva processer och rutiner för riskhantering så att alla väsentliga risker identifieras, bedöms/mäts, hanteras, övervakas och rapporteras. Likaså säkerställs ett ägandeskap i första linjen och att riskinformationen förmedlas till andra linjen samt till de relevanta kommittéerna.

Risker identifieras och mäts i riskhanteringssystemet, framförallt genom den interna modellen. Resultatet används vid väsentliga affärsbeslut.

2.3.8 ORSA-processen

Ifs risker mäts, sammanställs, bedöms och rapporteras regelbundet i syfte att övergripande utvärdera risk- och kapital situationen. Marknadsrisker följs upp och rapporteras månadsvis medan andra risker följs upp och rapporteras kvartalsvis eller halvårsvis. Resultatet och uppföljningen av dessa aktiviteter dokumenteras i den kvartalsvisa ORSA-processen. En rapport sammanställs till ORSA-kommittén och en sammanfattning av rapporten skickas till styrelsen.

ORSA-processen består av en kvantitativ och kvalitativ bedömning av de väsentliga riskerna och resulterar i en bedömning av den övergripande solvens situationen. En fullständig ORSA genomförs minst en gång per år i syfte att säkerställa att kapitalbasen är, och förblir tillräcklig för att täcka de risker som följer av den föreslagna affärsplanen. Den årliga ORSA-processen utförs parallellt med, och stödjer, den affärsplan som beslutas av styrelsen.

Solvenspositionen bedöms dels i förhållande till Ifs egen bedömning av risk, ekonomiskt kapital, dels i förhållande till det regulatoriska solvenskapitalkravet. I ORSA-processen prognosticeras kapitalbasen och kapitalkraven över en treårig planeringsperiod. Bedömningen innehåller även ett antal scenarioanalyser, stresstester, känslighetsanalyser och omvända stresstester. Stresstesterna täcker de huvudsakliga risktyperna och samtidiga negativa effekter av olika risker. Scenarierna tas fram i samarbete med riskägarna, företagsledningen och styrelsen.

Utöver att mäta de huvudsakliga riskkategorierna kvantitativt, utförs en kvalitativ bedömning av de mest väsentliga riskerna under planeringsperioden. Riskerna bedöms utifrån konsekvens och sannolikhet. Bedömningen indikerar vilken påverkan en materialiserad risk får på möjligheten att leverera enligt fastställd strategi, målsättning och finansiella plan, samt hur sannolikt det är att risken inträffar under planeringsperioden. Den sammanfattande bedömningen utförs av riskhanteringsfunktionen, baserad på linjeorganisationens egen bedömning.

Resultatet av den årliga ORSA-processen dokumenteras i en ORSA-rapport, baserad på information per den 30 september. Rapporten för perioden 2022-2024 godkändes av styrelsen i december 2021. Genom godkännandet av rapporten accepterade styrelsen den som grund för sitt beslut om den finansiella planen. Rapporten skickades därefter till Finansinspektionen.

2.3.9 Styrning av den interna modellen

If använder en intern modell för olika risk- och kapitalrelaterade ändamål. Detta avsnitt behandlar styrningen av den interna modellen för teckningsrisker. Den huvudsakliga användningen av modellen för teckningsrisk utgörs av:

- beräkning av ekonomiskt kapital,
- kapitalallokering till affärgrenar och beräkning av riskbaserade mål,
- beräkning av solvenskapitalkrav,
- utvärdering av återförsäkringsprogram, och
- ORSA för den finansiella planeringsperioden.

If har ett godkännande från Finansinspektionen avseende tillstånd att använda den interna modellen för beräkning av solvenskapitalkravet för de huvudsakliga teckningsriskerna. Standardformeln definierad i Solvens II-regelverket tillämpas på andra risker.

Den interna kontroll- och styrningssystemet för den interna modellen bedöms vara tillfredsställande med beaktande av modellens struktur och omfattning. Det finns tydliga beslutsprocesser i fråga om alla delar av den interna modellen.

Modellen valideras av personal som är oberoende i förhållande till modelleringsgruppen. Syftet med att validera den interna modellen är att ge såväl CRO som styrelse en försäkran om att den interna modellen lämpar sig för sitt ändamål, på ett rättvisande sätt avspeglar riskprofilen samt att de regulatoriska kraven avseende validering av en intern modell är uppfyllda.

Det har inte förekommit några förändringar i styrningen av den interna modellen under rapporteringsperioden.

2.3.9.1 Roller, ansvar och kommittéer

Nedan följer en beskrivning av roller och ansvarsuppgifter relaterat till styrningen av den interna modellen.

Styrelsen

Styrelsen har det yttersta ansvaret för den interna modellen, vilket inkluderar uppfyllelse av kraven i Solvens II-regelverket och att ett effektivt styrsystem finns på plats. Styrelsen fattar väsentliga beslut om den interna modellen, såsom större modelländringar.

CRO

I riskhanteringspolicyn beskrivs att två av de huvudsakliga ansvarsuppgifterna för CRO med avseende på den interna modellen är att:

- utforma och utveckla den interna modellen och ge återkoppling om modellens lämplighet, och
- organisera en oberoende validering av den interna modellen.

Som chef för riskhanteringsfunktionen ansvarar CRO för att verkställa dessa ansvarsuppgifter. Ansvaret för att utforma och utveckla den interna modellen har delegerats till Capital Management-enheten och ansvaret för att organisera en oberoende validering av den interna modellen har delegerats till enheten för riskkontroll.

I egenskap av ordförande för kommittén för den interna modellen beslutar CRO om mindre ändringar i den interna modellen i enlighet med modellförändringspolicyn. En absolut gräns för denna delegering är fall där en kombination av mindre ändringar kan betraktas som en större ändring, som då måste godkännas av styrelsen och Finansinspektionen.

Capital Management

Capital Management-enheten ansvarar för att:

- utveckla den interna modellen och att material för användning av modellen, inklusive rapportering till kommittéer, är tydligt dokumenterat och presenterat,
- dokumentationen för den interna modellen hålls uppdaterad,
- upprätthålla och uppdatera kvantitativa valideringsredskap och att bidra till varje kvalitativ och kvantitativ analys enligt specifikationen i den årliga valideringsplanen, och
- definiera behov av data och kvalitetsegenskaper för den interna modellen i enlighet med redovisnings- och riskdatainstruktionen samt att bedöma data och vid behov vidta lämpliga åtgärder vad avser datakvalitet.

Chefen för Capital Management har mandat att besluta om uppdateringar i enlighet med modellförändringspolicyn. Detta förutsätter att dokumentationen för den interna modellen uppdateras tillsammans med dokumentet om ändringar av modellen och att dessa uppdateringar redovisas vid därpå följande sammanträde för kommittén för den interna modellen. Chefen för Capital Management ska säkerställa att den interna modellen uppdateras minst en gång per kvartal och att uppdateringarna är kvalitetssäkrade.

Riskkontroll

Riskkontrollenheten ansvarar för den interna modellens validering, sammanställande av valideringsplan samt valideringsrapporten som tillställs CRO, styrelse och VD. Rapporten omfattar resultat av genomförd validering och de iakttagelser som gjorts.

Internrevision

Valideringsrapporten ska även lämnas till internrevisionsfunktionen. Funktionen gör en sammanställning över olika aspekter i den interna modellen, såsom kontroller av datakvalitet, styrning och kontrollstrukturer.

Kommittén för den interna modellen

Kommittén för den interna modellen ska vara ett rådgivande och beredande organ för styrelsen och VD i enlighet med gällande instruktion. Kommittén har ingen kollektiv beslutanderätt.

CRO är ordförande för kommittén. Andra permanenta medlemmar är CFO, chefen för Capital Management samt minst en representant för affärsområdena.

Andra funktioner med anknytning till den interna modellen

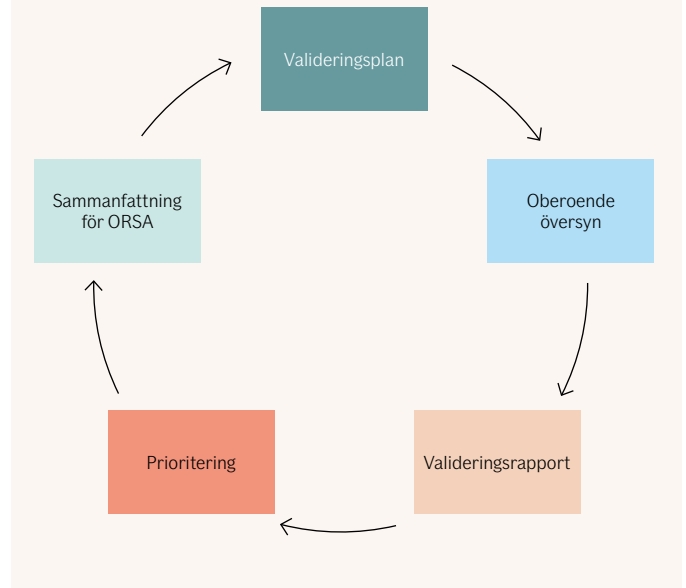
Ansvar för data relaterat till den interna modellen regleras i en särskild instruktion. I denna instruktion framgår att cheffaktuarien ska definiera behov av data och kvalitetsegenskaper för försäkringstekniska avsättningar, göra bedömning av datakvaliteten samt vid behov vidta lämpliga åtgärder. Därtill har en separat funktion ansvar för att periodvis bedöma hur fullständiga och korrekta relevant data är, föra en komplett förteckning över eventuella brister i data samt tillhandahålla en åtgärdsplan för förbättring av datakvaliteten över tid.

Den interna modellen och dess utfall diskuteras i ORSA-kommittén, aktuariekommittén, återförsäkringskommittén och underwritingkommittén.

2.3.9.2 Beskrivning av valideringsprocessen

Den interna modellens valideringsprocessen är en årlig process som genomförs i enlighet med en valideringsplan. Valideringen kan också initieras vid en större ändring i den interna modellen. En större ändring i den interna modellen kan krävas när interna eller externa händelser förändrar riskprofilen.

Figur 9 – Årlig valideringsprocess

I processen valideras modeller och metoder för enskilda risker hänförliga till den interna modellen, metoderna för sammanställning av risker samt metoderna för integrering av den interna modellen med standardformeln.

Valideringsprocessen omfattar även den interna modellens datakvalitet och styrning. Validering genomförs oberoende av modellens upprätthållande och utveckling.

Eventuella allvarigare iakttagelser i samband med valideringen eskaleras i syfte att säkerställa att användarna av modellens utfall får information om brister som kan göra modellen mindre tillförlitlig. Iakttagelser kan eskaleras när som helst under valideringsprocessen.

Efter att resultaten från valideringen rapporterats, görs en prioritering av valideringsrekommendationerna av CRO. I samband med att den årliga planen fastställs beaktas även tidigare års iakttagelser.

2.4 Internkontroll

2.4.1 Internkontrollsystemet

Internkontrollsystemet är gemensamt för hela If-gruppen och är en integrerad del av bolagets organisationsstruktur och beslutsprocesser. Syftet med internkontrollsystemet är att säkerställa att verksamheten är ändamålsenlig och effektiv, att den finansiella och icke-finansiella rapporteringen är tillförlitlig samt att tillämpliga lagar och regler efterlevs. Internkontroll avseende den finansiella rapporteringen säkerställer att styrelsen och ledningen har tillgång till relevant och tillförlitlig finansiell information till stöd för sitt beslutsfattande samt att externa intressenter kan förlita sig på den finansiella informationen. Ett effektivt internkontrollsystem ger styrelsen och VD en rimlig försäkras om att bolaget uppnår sina mål relaterade till verksamheten, rapportering och regelefterlevnad.

Internkontrollsystemet är baserat på modellen med tre linjer vilken tydliggör vem som ansvarar för vad rörande riskhantering och internkontroll. Inom de tre linjerna har rapporteringskanaler etablerats för att säkerställa att styrelsen och VD kan fullgöra sitt ansvar att övervaka internkontrollsystemets effektivitet.

Internkontrollpolicyn fastställer ramverket för ett effektivt internkontrollsystem. Policyn uppdateras och antas årligen av styrelsen.

Syftet med policyn är att beskriva hur internkontrollaktiviteter struktureras och utförs på lämpligt sätt med hänsyn till verksamhetens karaktär, omfattning och komplexitet. Internkontrollramverket baseras på COSO¹³-ramverket och tillhandahåller tre målkategorier relaterade till affärsverksamhet, rapportering samt efterlevnad av lagar och regler. Ramverket innefattar dessutom fem komponenter, vilka behöver vara på plats och fungera som avsett. Dessa är kontrollmiljö, riskbedömning, kontrollaktiviteter, information och kommunikation samt uppföljning.

Kontrollmiljön omfattar faktorer såsom organisationsstruktur, roller och ansvar, integritet, styrdokument, etiska värden samt kompetensen hos de anställda.

Riskbedömningen omfattar målsättning samt identifiering och värdering av risker för att inte nå dessa mål.

Kontrollaktiviteter omfattar styrdokument, godkännandeförfaranden, rutinbeskrivningar och andra kontroller för att hantera de risker som identifierats så som attestregler, behörighetsrutiner, dualitetsprincipen och beslut av ledarens ledare.

Genom tydlig information och kommunikation förmedlas ansvar och befogenheter till medarbetare på ett ändamålsenligt och effektivt sätt.

Uppföljning av den befintliga interna kontrollen sker genom övervakning av de tre linjerna. Övervakningen genomförs med hjälp av både löpande och separata uppföljningar. Oberoende övervakningsaktiviteter utförs av andra och tredje linjen.

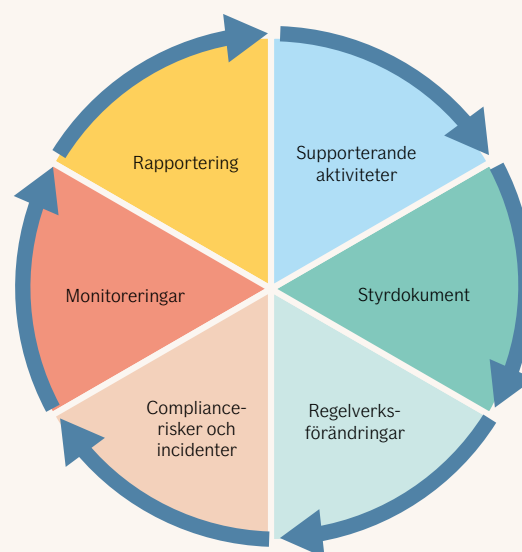
2.4.2 Compliancefunktionen

2.4.2.1 Ansvarsområden

Compliancefunktionen ansvarar för att ge råd till styrelse och VD i fråga om efterlevnaden av de regler som är relaterade till Ifs tillstånd att bedriva försäkringsverksamhet. Compliancefunktionen ska även utvärdera de åtgärder som vidtagits för att förebygga bristande regelefterlevnad. Vidare ska compliancefunktionen bedöma eventuella konsekvenser av regelförändringar som påverkar verksamheten, samt identifiera och bedöma risker för bristande regelefterlevnad. Compliancefunktionen ska fokusera på de regler som är relaterade till Ifs tillstånd att bedriva försäkringsrörelse. Funktionen ska även utföra aktiviteter inom andra rättsområden i de fall CCO anser det lämpligt och nödvändigt samt i de fall styrelsen eller VD så begär.

Compliancefunktionens ansvarsområden är uppdelade i sex delprocesser. En riskbaserad complianceplan tas årligen fram och antas av styrelsen.

Figur 10 – Compliancefunktionens delprocesser

2.4.2.2 Organisation

Compliancefunktionen är operationellt oberoende och utgör en del av den andra linjen. CCO tillsätts av VD och har det övergripande ansvaret för funktionen och dess ansvarsområden. Styrelsen utfärdar en instruktion för CCO, som närmare beskriver dennes arbetsuppgifter. CCO utser i sin tur Compliance Officers för att utföra aktiviteter inom funktionen.

2.5 Internrevisionsfunktionen

2.5.1 Internrevision

Internrevisionen är en funktion som är oberoende av affärsverksamheten och som utvärderar effektiviteten, ändamålsenligheten och mognaden i internkontrollsystemet. Funktionen hjälper organisationen att nå sina mål genom att på ett systematiskt och strukturerat sätt utvärdera och föreslå förbättringar i riskhantering, styrning och kontroll samt ledningsprocesser.

Funktionen är underställd styrelsen och leds av internrevisionschefen som utses av styrelsen.

2.5.1.1 Internrevisionspolicyn

Internrevisionspolicyn, är fastställd för Sampogruppens bolag. Den beskriver såväl principerna som ansvaret för internrevisionsfunktionen. Enligt policyn ska internrevisionsfunktionen följa The Institute of Internal Auditor's ramverk för internrevision, International Professional Practices Framework.

Policyn uppdateras årligen och godkänns av styrelsen. Under rapporteringsperioden har inga väsentliga ändringar gjorts i policyn.

2.5.1.2 Plan för internrevisionen

Internrevisionsfunktionen tar årligen fram en internrevisionsplan som beaktar både kort- och långsiktiga aspekter. Planen ska godkännas av styrelsen. Ett riskbaserat tillvägagångssätt tillämpas och granskningsaktiviteterna ska täcka väsentliga delar av verksamheten och dess företagsstyrningssystem. De externa revisorerna informeras om internrevisionsfunktionens plan.

¹³ The Committee of Sponsoring Organizations of the Treadway Commission.

2.5.1.3 Rapportering

Internrevisionsfunktionen rapporterar sina slutsatser från genomförda revisioner och uppföljningar till styrelsen. Allvarliga brister i den interna styrningen och kontrollen rapporteras utan dröjsmål till styrelse och VD.

Innan en revisionsrapport färdigställs, skickas ett utkast till ansvarig chef för det granskade området. Chefen redogör för vilka åtgärder man avser att vidta, i form av en åtgärdsplan som innehåller uppgifter om åtgärder, vem som är ansvarig och en tidplan. Slutrapporterna ska alltid godkännas av internrevisionschefen innan de distribueras.

Internrevisionschefen lämnar en statusrapport till styrelsen och till Sampo's revisionsutskott minst två gånger per år. Statusrapporterna innehåller iakttagelser avseende allvarligare brister i den interna styrningen och kontrollen och eventuella uppföljningar som inte har åtgärdats eller korrigerats i enlighet med avtalade åtgärdsplaner.

2.6 Aktuariefunktionen

2.6.1 Implementering av aktuariefunktionen

Chefaktuarien är ansvarig för aktuariefunktionen och rapporterar till styrelse och VD samt är rådgivare i aktuariella frågor. Chefaktuarien är ordförande i aktuariekommittén som är forum för aktuariefunktionen och ett förberedande och rådgivande organ för chefaktuarien. Chefaktuarien är medlem i ORSA-kommittén, underwritingkommittén och återförsäkringskommittén, i den senare med fokus på att säkerställa relevant förnyelse av återförsäkringsskydd.

2.6.1.1 Ansvar och uppgifter

Aktuariefunktionen utgör en del av företagsstyrningssystemet och riskhanteringssystemet. Aktuariefunktionens uppgifter beskrivs i instruktionen för aktuariefunktionen, och dess huvudsakliga uppgifter är att:

- koordinera beräkningen av försäkringstekniska avsättningar och säkerställa dess tillförlitlighet och tillräcklighet,
- uttala sig om underwritingpolicyn,
- uttala sig om huruvida återförsäkringsarrangemangen är tillräckliga,
- uttala sig om solvenspositionen, och
- bidra till riskhanteringssystemet, bland annat genom ORSA-processen.

Att koordinera beräkningen av försäkringstekniska avsättningar är centralt i aktuariefunktionens arbete. Beräkning av försäkringstekniska avsättningar enligt IFRS utförs av aktuarier inom respektive affärsområde.

Premie- och skadeavsättningar enligt Solvens II-regelverket baseras på parametrar från aktuarier inom respektive affärsområde och aktuariefunktionen. Aktuariefunktionen utför valideringen av de försäkringstekniska avsättningarna. Datakvaliteten bedöms regelbundet genom att information i bokföringen stäms av mot informationen i de aktuariella systemen. Avstämningsrutinen sker månatligen och är formaliserad. De externa revisorerna erhåller detaljerade dokument med jämförelser av alla skillnader som redovisats.

Beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna regleras genom olika styrdokument. Aktuariefunktionen ansvarar för att dessa styrdokument efterlevs och säkerställer att lokala regler och bestämmelser kommer till uttryck i riktlinjer och rutiner.

2.6.1.2 Rapportering

Aktuariefunktionen rapporterar minst årligen till styrelsen och VD om väsentliga arbetsuppgifter som utförts jämte resultaten. Funktionen föreslår även hur eventuella brister ska åtgärdas. Rapporten omfattar metoder som använts, beräkning, tillförlitlighet och tillräcklighet av

försäkringstekniska avsättningar samt en bedömning av underwritingpolicyn och om återförsäkringsarrangemangen är tillräckliga.

Aktuariefunktionen säkerställer, efter varje kvartalsboksut, att styrelsen och VD får en rapport i form av ett utlåtande över huruvida de försäkringstekniska avsättningarna är tillräckliga och lämpliga.

Aktuariefunktionen ansvarar för att rapportera samtliga relevanta frågor som aktuariekommittén ställer till ORSA-kommittén samt för att koordinera rapporteringen om premie- och avsättningsrisk till ORSA-kommittén kvartalsvis.

2.7 Outsourcing

2.7.1 Outsourcingpolicyn

Outsourcingpolicyn beskriver vad som ska anses utgöra outsourcing och definierar kriterierna för när en funktion eller en verksamhet ska anses vara av kritisk eller väsentlig betydelse.

Outsourcingprocessen ska säkerställa en effektiv kontroll av outsourcing av kritiska eller väsentliga funktioner eller verksamheter samt hantera risker hänförliga till sådan outsourcing. I processen ingår bland annat riskanalys, en motpartsutvärdering, utarbetande av avtal, beslutsfattande, uppföljning och rapportering.

Styrelsen har tillsatt en outsourcingkommitté för att övervaka att outsourcing sker i enlighet med outsourcingpolicyn. Varje nytt eller materiellt ändrat outsourcingavtal avseende kritiska eller väsentliga funktioner eller verksamheter ska rapporteras till, och bedömas av, outsourcingkommittén samt godkännas av styrelsen innan avtalet anmäls till Finansinspektionen.

2.7.2 Outsourcing av operativ verksamhet eller funktioner som är av väsentlig betydelse

I syfte att effektivisera försäkringsverksamheten outsourcar If operativ verksamhet av väsentlig betydelse till ett flertal externa samt interna leverantörer enligt nedan.

Kapitalförvaltningen har från hösten 2021 delvis outsourcats till Mandatum Asset Management Ltd. Till följd av Ifs operativa struktur med affärsområdena Privat, Företag, Industri och Skador, som verkar genom flera legala enheter och filialer, har ytterligare outsourcingavtal inom koncernen upprättats. Till exempel har upphandling av IT-tjänster outsourcats till systerbolaget If IT Services A/S i Danmark, som i sin tur har ingått avtal med IT-leverantörer.

Det har även ingåtts flera skaderegleringsavtal med leverantörer. Dessa avtal har bland annat ingåtts i syfte för att kunna tillhandahålla skadereglering där If inte har någon fysisk representation. Vissa skaderegleringsavtal har även ingåtts inom ramen för en mer omfattande partnersamverkan. Dessa avtal omfattar även försäljnings- och franchisearrangemang. Samarbetspartnerna är till största delen etablerade i de nordiska länderna.

2.8 Övrig information

2.8.1 Företagsstyrningssystemets tillräcklighet

Ifs företagsstyrningssystem bedöms som väl fungerande med hänsyn tagen till karaktären, omfattningen och komplexiteten av de risker som ingår i affärsverksamheten.

2.8.2 Övrig materiell information

Det finns ingen övrig materiell information avseende Ifs företagsstyrningssystem.

3 Riskprofil

Ifs övergripande riskstrategi fokuserar på effektiv kapitalhantering och en sund riskhantering. Tillgängligt kapital ska överstiga både ekonomiskt kapital och regulatoriskt solvenskapitalkrav. Därtill har If som mål att bibehålla kreditbetyget A från ratinginstituten Standard & Poor's och Moody's¹⁴. Detta innebär att kapitalbehovet för Ifs risker kvantifieras med olika mått för olika ändamål.

I detta kapitel beskrivs Ifs riskprofil och interna riskmätning. Inledningsvis presenteras principerna för riskmätning och riskprofilen på övergripande nivå, därefter följer en mer detaljerad beskrivning och analys av respektive riskkategori. De riskkategorier som beskrivs i detta avsnitt är teckningsrisk, marknadsrisk, kreditrisk, likviditetsrisk, operativ risk samt övriga risker. I de känslighetsanalyser som utförts visas effekterna på kapitalbasen, ekonomiskt kapital och regulatoriskt solvenskapitalkrav.

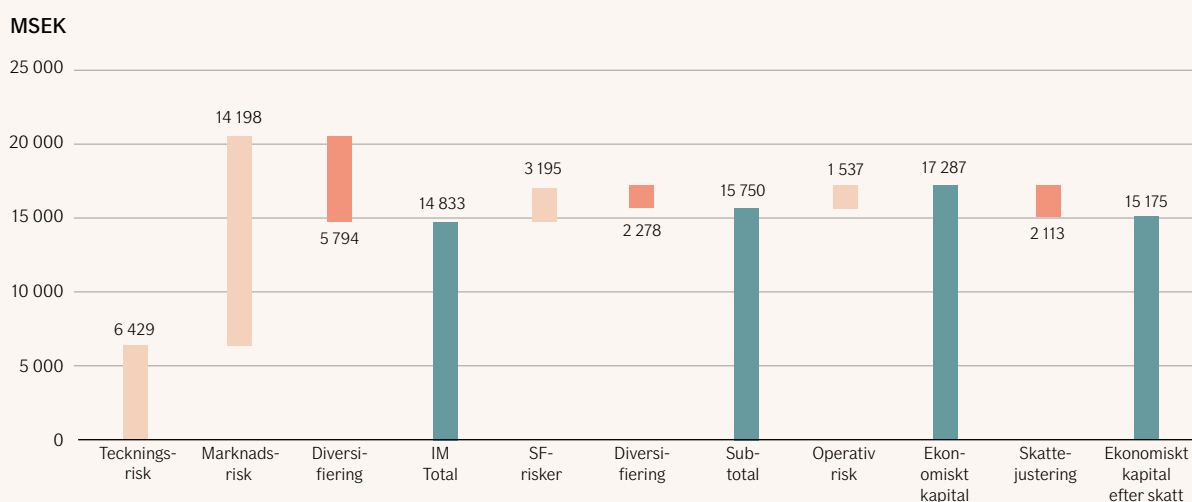
Riskmätning

För intern kvantitativ riskmätning och rapportering samt vid beslutsfattande används måttet ekonomiskt kapital. Det ekonomiska kapitalet beräknas med hjälp av Ifs interna modell (IM) för teckningsrisk och marknadsrisk. Operativ risk och mindre materiella risker kvantifieras i enlighet med standardformeln (SF).

Utöver den kvantitativa riskmätningen genomförs kvalitativa bedömningar av alla risker. De risker som inte är möjliga att kvantifiera omfattas enbart av den kvalitativa bedömningen. Dessa risker är likviditetsrisk, legal risk, strategisk risk, compliancerisk, anseenderisk samt framväxande risker.

Som framgår av figuren nedan är de huvudsakliga riskkategorierna, utifrån deras bidrag till ekonomiskt kapital före skatt, teckningsrisk och marknadsrisk.

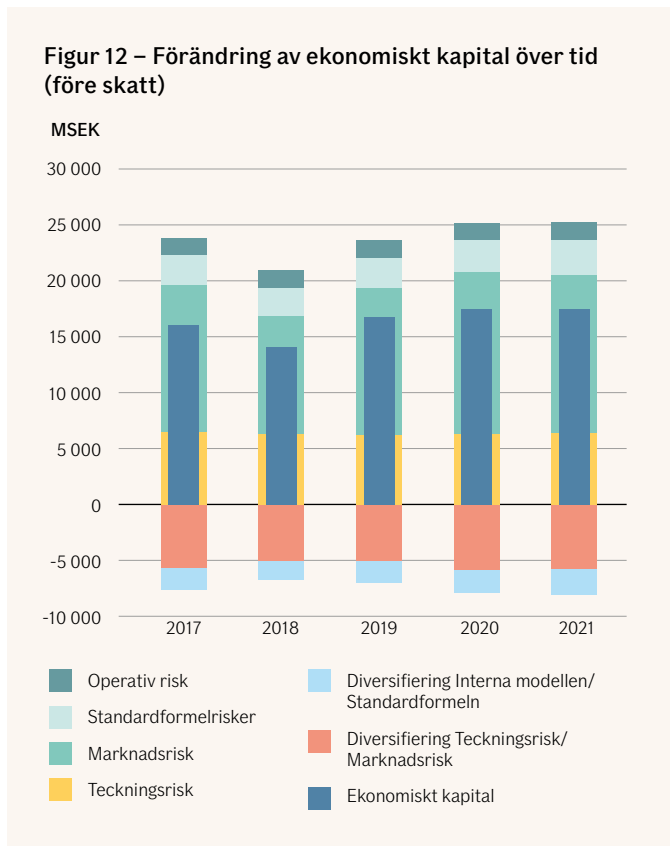
Figur 11 – Översikt av Ifs ekonomiska kapital, 31 december 2021

¹⁴ Måtten framtagna av kreditvärderingsinstitut berörs inte närmare i denna rapport.

Riskprofil

Figuren nedan visar ekonomiskt kapital för perioden 31 december 2017 till 31 december 2021.

Förändringen i ekonomiskt kapital under de senaste fem åren är främst hänförlig till marknadsrisk. Under 2021 ökade ekonomiskt kapital något till följd av ökad marknadsrisk, främst drivet av högre aktierisk.

3.1 Teckningsrisk

Teckningsrisk avser risken för förlust eller ogynnsam förändring av de försäkringstekniska avsättningarna till följd av osäkerhet i prissättnings- och avsättningsantaganden. I teckningsrisk inkluderas annullationsrisk, omprövningsrisk, premierisk, katastrofrisk, avsättningsrisk och inflationsrisk.

3.1.1 Riskexponering

Vid kvantifiering av teckningsrisk baserad på den interna modellen används aktuariella och statistiska metoder för att återspegla riskerna i försäkringsverksamheten, kompletterade med extern modellering för naturkatastrofrisk och inflationsrisk. Annullationsrisk och omprövningsrisk kvantifieras i enlighet med standardformeln.

Det ekonomiska kapitalet för teckningsrisk återspeglar exponeringen för teckningsrisk på ett års sikt och ökade från 6 328 MSEK till 6 429 MSEK under 2021. Premierisk och avsättningsrisk har störst effekt på det ekonomiska kapitalet. Under 2021 ökade premierisk, katastrofrisk, avsättningsrisk och inflationsrisk.

3.1.1.1 Premierisk och katastrofrisk

Premierisk avser risken för förlust eller ogynnsam förändring av de försäkringstekniska avsättningarna till följd av variationer i såväl tidpunkt och frekvens som storlek avseende försäkringsskador som inte har inträffat vid balansdagen.

Katastrofrisk avser risken för förlust eller ogynnsam förändring av de försäkringstekniska avsättningarna till följd av väsentlig osäkerhet i prissättnings- och avsättningsantagandena relaterade till extrema eller exceptionella händelser.

Risikfaktorer med störst påverkan på premierisken är skadevolatilitet, skadeinflation och prissättningsmetodik. Under 2021 har ekonomisk kapital för premierisk ökat till följd av portföljtillväxt.

3.1.1.2 Avsättningsrisk och inflationsrisk

Avsättningsrisk avser risken för förlust eller ogynnsam förändring av de försäkringstekniska avsättningarna till följd av variationer i såväl tidpunkt som belopp avseende skadeutbetalningar för skador som har inträffat på eller före balansdagen.

Risikfaktorerna värderas och rapporteras av chefaktuarien halvårsvis utifrån sannolikhet och påverkan. De riskfaktorer som har störst påverkan på avsättningsrisken är inflation i skadeersättningar och höjning av pensionsåldern. Ekonomiskt kapital för avsättningsrisk ökade marginellt under 2021, främst till följd av förändrade reservnivåer inom enskilda affärgrenar.

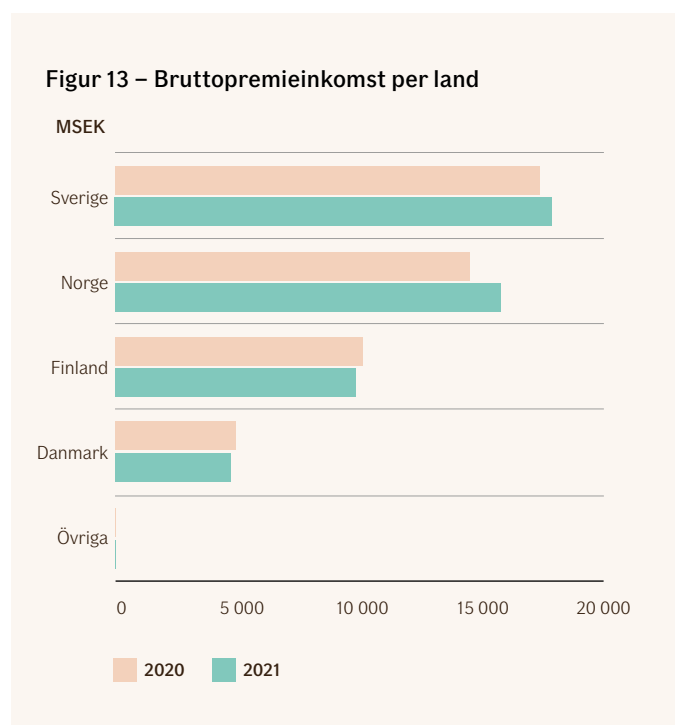
I fs försäkringstekniska avsättningar domineras av affärer med lång duration vilket medför en väsentlig exponering mot inflation. Framtida skadeinflation kvantifieras separat för premierisk och avsättningsrisk. Ekonomiskt kapital för inflationsrisk ökade under 2021 till följd av en längre skuld-kassaflöden.

Avsättningarna för trafikförsäkring och arbetsskadeförsäkring inkluderar skadelivräntor vilka är känsliga för förändringar i pensionsålder, dödlighetsantaganden, inflation i skadeersättningar och diskonteringsräntor. Den svenska trafikförsäkringsportföljen representerar den främsta avsättningsrisken och utgör 15% av skade-reserven beräknad enligt Solvens II-regelverket. Inflationsrisken är begränsad i Finland på grund av det nationella fördelningssystemet där indexeringen är inkluderad i försäkringspremien. Effekten av en räntesänkning dämpas till viss del för avsättningar med lång duration på grund av konvergens mot den långsiktiga jämviktsräntan. Avsättningsrisk inkluderar även omprövningsrisk till följd av förändringar i nivå, trend eller volatilitet beträffande omprövningar av skadelivräntor på grund av ändrade rättsliga förhållanden eller ändrad hälsostatus hos de försäkrade.

Ytterligare information om försäkringstekniska avsättningar finns i de kvantitativa rapporteringsmallarna (QRT) för Solvens II S.12.01.02, S.17.01.02 och S.19.01.21.

3.1.2 Riskkoncentration

Försäkringsportföljen är väldiversifierad då If har en stor kundbas som är fördelad över flera olika geografiska områden och försäkringsgrenar. Den geografiska spridningen av bruttopremieinkomsten under året framgår av figuren nedan.

Trots den diversifierade portföljen kan riskkoncentrationer, och därmed stora skador, inträffa genom exempelvis pandemier eller exponeringar mot naturkatastrofer såsom stormar och översvämningar. Ackumulering av risker inom affärsområdet Industri övervakas genom en detaljerad latitud- och longitudregistrering. Mer information om premiefördelning mellan försäkringsgrenar finns i QRT S.05.01.02.

3.1.3 Riskreducerande tekniker

De huvudsakliga metoderna för att reducera premierisk är återförsäkring, diversifiering, noggranna analyser och överväganden vid teckning samt regelbundna uppföljningar kopplade till den strategiska och finansiella planeringsprocessen. Underwritingpolicyn anger principer, begränsningar och fördelningen av roller och ansvar i underwritingprocessen. Policyn kompletteras med riktlinjer som mer i detalj beskriver hur försäkringar ska tecknas inom respektive affärsområde.

Avsättningsrisk hanteras genom aktuariella antaganden baserade på historiska skadeutfall och exponeringar som är tillgängliga på balansdagen. Faktorer som beaktas är till exempel trender i skadeutvecklingen, nivån på oreglerade skador, ändringar i lagstiftning, rättspraxis och ekonomiska förhållanden. Vid reservsättning används etablerade aktuariella metoder i kombination med prognoser över antalet skador och genomsnittliga skadekostnader.

Avsättningarna för skadelivräntor beräknas som diskonterade värden baserade på belopp och betalningsperiodicitet i varje enskilt fall, med beaktande av förväntad kapitalavkastning, kostnader, indexering, dödlighet samt andra möjliga justeringar.

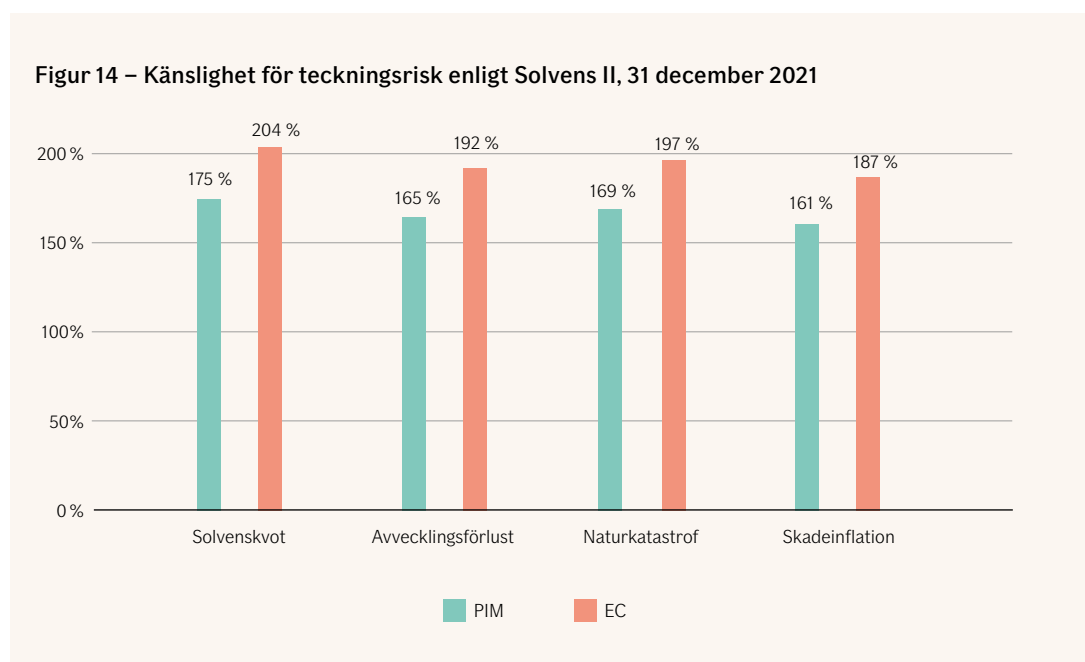
Den ekonomiska påverkan av naturkatastrofer och enskilda storskador begränsas genom en kombination av återförsäkring och diversifiering. Behovet och de optimala återförsäkringsalternativen

utvärderas genom att jämföra förväntad kostnad med nyttan av återförsäkringsprogram, samt påverkan på kapitalkrav och fluktuationer i resultatet. Det viktigaste verktyget vid denna utvärdering är den interna modellen.

3.1.4 Riskkänslighet

Stresstester har utförts i syfte att bedöma känsligheten för de mest väsentliga riskfaktorerna. Känsligheten uttrycks som effekten på lfs kapitalställning, baserad på såväl internt ekonomiskt kapital (EC) som på regulatoriskt solvenskapitalkrav per den 31 december 2021. Solvenskvoten för ekonomisk kapital är baserad på den interna modellen för såväl teckningsrisk som för marknadsrisk. Solvenskvoten för det regulatoriska solvenskapitalkravet beräknas enligt den partiella interna modellen (PIM), där teckningsrisk baseras på den interna modellen. Risker som inte täcks av den interna modellen är beräknade utifrån standardformeln.

Syftet med stresstesterna är att bedöma hur kapitalställningen påverkas av en avvecklingsförlust med sannolikhet 1 på 10 år, ett naturkatastrofsresultat med sannolikhet 1 på 10 år eller 100 baspunkter högre skadeinflation än förväntat. I samtliga tester bibehåller lf en solvenskvot över 160%.

I stresstestet för avvecklingsförlust antas en ökning av de försäkringstekniska avsättningarna vilket medför att både avsättningsrisk och inflationsrisk ökar. I naturkatastrofstressen antas en omedelbar utbetalning av skadeersättningar, vilket innebär att de försäkringstekniska avsättningarna inte påverkas. Teckningsrisk och marknadsrisk förblir opåverkade medan kapitalbasen reduceras. I inflationsstressen antas högre skadeinflation leda till att de försäkringstekniska avsättningarna ökar.

3.2 Marknadsrisk

Marknadsrisk avser risken för förlust, eller ogynnsam förändring i den finansiella ställningen, orsakad direkt eller indirekt av nivån eller av volatiliteten i marknadspriser på tillgångar och skulder.

I enlighet med beräkningen av ekonomiskt kapital består lfs marknadsrisk av valutarisk, aktierisk, ränterisk och spreadrisk. Även om spreadrisken ingår i beräkning av ekonomiskt kapital för marknadsrisk betraktar lf spreadrisk som en del av kreditrisken. Information om exponering, koncentration, riskreducerande tekniker samt känslighet för spreadrisk finns i avsnitt 3.3 Kreditrisk.

Matchningsrisk beräknas inte separat utan ingår i beräkningen av ränterisk och valutarisk. De största komponenterna inom marknadsrisk är aktierisk och spreadrisk.

3.2.1 Riskexponering

Det ekonomiska kapitalet för marknadsrisk minskade från 14 559 MSEK till 14 198 MSEK under 2021. Minskningen beror framförallt på en minskad spreadrisk som delvis motverkades av ökad aktierisk, ränterisk och valutarisk. lf har en väldiversifierad placeringsportfölj vilket medför positiva diversifieringseffekter vid beräkning av ekonomiskt kapital.

lfs investeringar är framförallt koncentrerade till nordiska värdepapper. Vid placeringar i icke-nordiska värdepapper, fonder eller andra tillgångar används främst förvaltning av tredje part. Användningen av derivat är begränsad.

Beräkningen av marknadsrisk är normalt okomplicerad eftersom lf tillämpar marknadsvärdering för större delen av sina investeringar. Endast ett begränsat antal instrument kräver mark-to-model förfaranden. lf ställer säkerheter för remburer (i försäkringsverksamheten) och för derivat.

De huvudsakliga faktorerna som skulle kunna påverka lfs marknadsrisk är geopolitisk osäkerhet och händelser som påverkar den nordiska banksektorn negativt, eftersom lfs investeringsportfölj har en stor exponering mot finansiella institut. Även låg ränta under en längre tid har inverkan på marknadsrisken, då detta påverkar avkastningen.

3.2.1.1 Valutarisk

Valutarisk avser känsligheten i värdet på tillgångar och skulder för förändringar i valutakurser eller deras volatilitet.

If är exponerat mot valutarisk genom verksamhet i utländska filialer. Därutöver skapar även Ifs investeringsbeslut valutaexponering. Jämfört med den 31 december 2020 har valutarisken ökat något.

3.2.1.2 Aktierisk

Aktierisk avser känsligheten i värdet på tillgångar och skulder för förändringar i marknadspriset på aktier eller deras volatilitet.

Aktieportföljen består av nordiska aktier och en diversifierad global fondportfölj. Jämfört med den 31 december 2020 har aktierisken ökat, främst på grund av högre marknadsvärden.

3.2.1.3 Ränterisk

Ränterisk avser känsligheten i värdet på tillgångar och skulder för förändringar i räntesatser eller deras volatilitet.

Durationen för räntebärande placeringar var 1,1 år vid slutet av 2021. Jämfört med den 31 december 2020 har ränterisken ökat något.

3.2.1.4 Spreadrisk

Spreadrisk avser känsligheten i värdet på tillgångar och skulder vid förändring av nivån eller volatiliteten av kreditspreaden över den riskfria räntan.

Spreadrisken har minskat under året, främst på grund av lägre spreadnivå och lägre volatilitet på kreditspreadar men också på grund av förändringar i tillgångsportföljens sammansättning. Information om exponering, koncentration, riskreducerande tekniker samt känslighet för spreadrisk finns i avsnitt 3.3 Kreditrisk.

3.2.1.5 Matchningsrisk

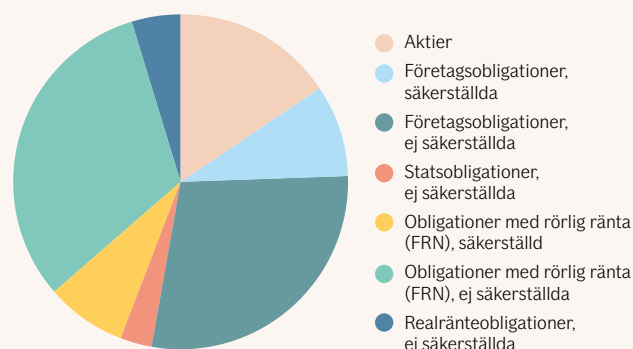
Matchningsrisk avser risken för förlust eller ogynnsam förändring i den finansiella situationen, orsakad av en bristande matchning mellan tillgångarnas och skuldernas känslighet mot värdeförändringar i marknadspriser eller deras volatilitet.

Matchningsrisken utgörs av ränterisk och valutarisk. I redovisningen är större delen av de försäkringstekniska avsättningarna odiskonterade, men reserver för skadelivräntor, och reserver för skadelivräntor som ännu inte har rapporterats (IBNR¹⁵), diskonteras med räntesatser i enlighet med gällande lagstiftning. If är därmed, ur ett redovisningsperspektiv, huvudsakligen exponerat mot förändringar i inflation och lagstadgade diskonteringsräntor. Ur ett ekonomiskt perspektiv, då försäkringstekniska avsättningar diskonteras med gällande marknadsräntor, är If däremot exponerat mot förändringar i inflation och nominella marknadsräntesatser.

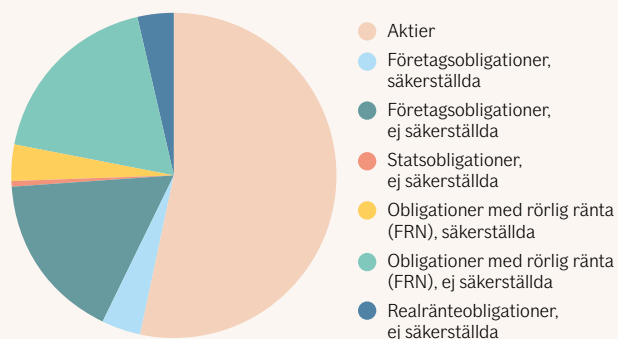
3.2.2 Riskkoncentration

Figurerna nedan visar marknadsriskkoncentrationer för investeringsportföljen per 31 december 2021. Figur 15 visar marknadsvärden per typ av tillgång och figur 16 visar ekonomiskt kapital för marknadsrisk per typ av tillgång (innan beaktande av diversifieringseffekter)

Figur 15 – Marknadsvärden per typ av tillgångar, 31 december 2021

Figur 16 – Ekonomiskt kapital per typ av tillgångar, 31 december 2021

¹⁵ Incurred But Not Reported

Ifs valutapositioner mot SEK visas i tabellen nedan. Beloppen anges i enlighet med IFRS och ger en bild av valutariskkoncentrationerna exklusive omräkningsrisk. Omräkningsrisk uppstår vid konsolidering av filialer med annan rapporteringsvaluta än moderbolaget.

Tabell 5 – Valutarisk

MSEK Valuta	EUR	NOK	DKK	GBP	USD	JPY	Övriga
Nettoposition, 2021	-640	25	-182	-44	-102	1	-46
Nettoposition, 2020	-123	84	23	-27	-208	173	-154

Ifs placeringsportfölj består i huvudsak av räntebärande värdepapper (84,6%) och aktier (15,4%).

Tabell 6 – Sektorfördelning av aktieplaceringar

MSEK Sektorfördelning	2021		2020	
	Bokfört värde	%	Bokfört värde	%
Industrivaror och tjänster	5 632	46,3	4 461	49,3
Sällansköpsvaror och tjänster	4 641	38,2	2 769	30,6
Material	1 055	8,7	748	8,3
Telekomoperatörer	572	4,7	548	6,1
Hälsovård	114	0,9	360	4,0
Energi	85	0,7	101	1,1
Dagligvaror	58	0,5	51	0,6
Finans och fastighet	4	0,0	4	0,0
Totalt	12 160	100	9 042	100

I sektorfördelningen av aktier exkluderas investeringar i aktiefonder, ETF och private equity till ett värde av 4 906 MSEK (4 198).

Tabell 7 – Geografisk fördelning av aktieplaceringar

MSEK Geografisk fördelning	2020		2019	
	Bokfört värde	%	Bokfört värde	%
Sverige	9 320	54,7	6 919	52,8
Europa	3 108	18,3	2 365	18,0
Asien	1 771	10,4	1 563	11,9
Norge	1 309	7,7	981	7,5
Nordamerika	1 167	6,9	826	6,3
Latinamerika	278	1,6	402	3,1
Danmark	73	0,4	49	0,4
Finland	-	-	-	-
Totalt	17 027	100	13 104	100

I den geografiska fördelningen av aktier exkluderas investeringar i private equity fonder till ett värde av 39 MSEK (136).

IFRS-beloppen i tabell 6 och tabell 7 ger en bild av riskkoncentrationerna och skiljer sig inte väsentligt från motsvarande Solvens II-belopp.

Snittdurationen för räntebärande placeringar var 1,1 år vid slutet av 2021. Durationen för olika typer av räntebärande placeringar visas i tabell 8.

Tabell 8 – Duration och andel räntebärande tillgångar per instrumenttyp

MSEK Instrumenttyp	2021			2020		
	Bokfört värde	%	Duration	Bokfört värde	%	Duration
Skandinavien, realränteobligationer	5 088	5,4	23,9	3 184	3,5	9,3
USA, långfristiga stats- och företagspapper	1 540	1,6	2,2	1 758	1,9	2,5
Globalt, långfristiga stats- och företagspapper	1 327	1,4	1,8	1 424	1,6	2,5
Europa, långfristiga stats- och företagspapper	11 469	12,2	1,4	12 648	13,9	1,9
Skandinavien, långfristiga stats- och företagspapper	66 182	70,5	0,7	70 299	77,1	1,0
Kortfristiga räntebärande tillgångar	8 243	8,8	0,1	1 846	2,0	0,0
Totalt	93 849	100	1,1	91 159	100	1,4

Räntederivat är inkluderade i tabellen.

Information om exponering, koncentration, riskreducerande tekniker samt känslighet för spreadrisk finns i avsnitt 3.3 Kreditrisk.

3.2.3 Riskreducerande tekniker

Investeringspolicyn är det styrande dokumentet för hantering av marknadsrisk. I policyn ges övergripande riktlinjer såsom aktsamhetsprincipen, särskilda limiter och en beslutsstruktur för investeringsverksamheten.

Vid beslut om risklimiter samt vid fastställande av mål ska övergripande riskapitit, risktolerans, myndighetskrav, ratingmål samt strukturen och arten av de försäkringstekniska avsättningarna beaktas. Styrelsen antar en investeringspolicy minst en gång om året, vilken kompletteras med riktlinjer som definierar mandat, befogenheter och användningen av derivat.

Valutarisken reduceras genom att försäkringstekniska avsättningar matchas mot placeringstillgångar i motsvarande valuta, alternativt genom användning av valutaderivat. Valutarisken i försäkringsverksamheten säkras löpande tillbaka till rapporteringsvalutan. Valutaexponeringen i placeringstillgångar kontrolleras på veckobasis och säkras när exponeringen överstiger en given nivå, som baseras på kostnadseffektivitet samt minsta transaktionsstorlek. If är också exponerad mot omräkningsrisk, vilken inte säkras eftersom dessa placeringar anses vara av långsiktig karaktär och de valutaeffekter som är relaterade till dem inte påverkar resultatet.

Aktieportföljen förvaltas aktivt med en långsiktig investeringshorisont. Aktierisken reduceras genom diversifiering av portföljen mellan olika branschsektorer och geografiska regioner. I enlighet med investeringspolicyn ska andelen aktieinvesteringar i placeringsportföljen vara begränsad.

Ränterisken hanteras genom limiter för instrument som är räntekänsliga. Matchningsrisken hanteras i enlighet med Sampos koncernövergripande principer och beaktas inom ramen för riskapititen i enlighet med investeringspolicyn. För att bibehålla matchningsrisken inom den övergripande riskapititen kan kassaflöden för försäkringstekniska avsättningar matchas med investeringar i räntebärande instrument och genom användning av valutaderivat.

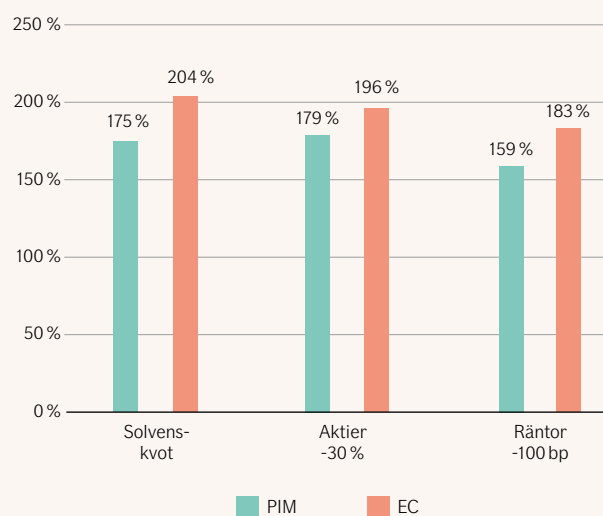
Marknadsrisken övervakas och kontrolleras av Investment Control Committee och rapporteras regelbundet till ORSA-kommittén.

3.2.4 Riskkänslighet

För att bedöma känsligheten mot förändringar i marknadsrisk har aktie- och räntestresstester genomförts. Känsligheten uttrycks som effekten på solvenskvoten för internt ekonomiskt kapital och för regulatoriskt solvenskapitalkrav per den 31 december 2021.

Syftet med stresstesterna är att bedöma hur kapitalställningen påverkas av en 30% nedgång i marknadsvärdet för aktier respektive en ränteminskning med 100 baspunkter (bp). I båda testerna bibehåller If en solvenskvot över 155%.

Figur 17 – Känslighet för marknadsrisk enligt Solvens II, 31 december 2021

I aktiestresstestet antas aktierisken minska i proportion till marknadsvärdet. Hänsyn tas dock explicit till ändring i den symmetriska justeringen av det regulatoriska kapitalkravet för aktier. Till följd av en ändring i den symmetriska justeringen för aktierisk ökar solvenskvoten för det regulatoriska kapitalkravet trots att en 30% nedgång i marknadsvärdet för aktier orsakar en förlust i kapitalbasen. I räntestresstestet medför en ränteminskning en ökning av värdet av såväl placeringstillgångar som försäkringstekniska avsättningar. Ökningen av de försäkringstekniska avsättningarna är större än ökningen av placeringstillgångarna på grund av avsättningarnas längre duration.

Räntestresstestet är baserat på en parallellförskjutning av de marknadsräntor som används som indata till beräkningen av diskonteringskurvorna enligt Solvens II. Effekten dämpas för de längsta löptiderna på grund av konvergensen mot den långsiktiga jämviktsräntan som används för långa löptider och som inte stressas i denna beräkning.

3.3 Kreditrisk

Kreditrisk avser risken för förlust, eller ogynnsam förändring i bolagets finansiella ställning, orsakad av förändringar i kreditvärdigheten hos emittenter av värdepapper och andra motparter vilka bolaget är exponerat mot i form av motpartsrisk, spreadrisk, eller marknadsriskkoncentrationer.

3.3.1 Riskexponering

Motpartsrisk avser risken för förlust, orsakad av oväntade fallissemang eller försämring av kreditvärdigheten hos motparter eller andra gäldenärer. Motpartsrisk beräknas med standardformeln.

Spreadrisk avser känsligheten i värdet av tillgångar och skulder vid förändringar i kreditspreaden eller dess volatilitet över den riskfria räntan. Ekonomiskt kapital för spreadrisk beräknas med den interna modellen, som beskrivs i avsnitt 3.2 Marknadsrisk. Det regulatoriska solvenskapitalkravet för spreadrisk beräknas med standardformeln.

Kreditriskexponeringen mot försäkringstagare är mycket begränsad eftersom uteblivna betalningar vanligtvis leder till annullering av försäkringsavtalen.

3.3.1.1 Kreditrisk relaterad till placeringstillgångar

Inom kapitalförvaltningen reflekteras i de flesta fall kreditrisken via kreditspreaden. Placeringstillgångar får vanligtvis ett lägre marknadsvärde vid en högre kreditspread, även i de fall där det inte föreligger en faktisk utebliven betalning. Följaktligen är spreaden kreditriskens marknadspris, och kan påverkas dels av marknadsens riskbedömning av en enskild emittent, dels av den generella kreditriskaptiten på de finansiella marknaderna. Eftersom ökade spreadnivåer vanligtvis påverkar marknadspriset på investeringstillgångar negativt kan materialiserad spreadrisk leda till att kapitalbasen påverkas negativt. Likaså kan uteblivna betalningar påverka kapitalbasen negativt.

Ytterligare risker, som antingen härrör från bristande diversifiering i tillgångsportföljen eller från stora kreditriskexponeringar mot en enskild emittent eller en grupp av emittenter med inbördes anknytning, och som varken fångas upp av spreadrisk eller motpartsrisk, klassificeras i stället som koncentrationsrisk.

3.3.1.2 Kreditrisk i återförsäkringsverksamhet

Utöver kreditrisk relaterad till placeringstillgångar uppstår kreditrisk även i försäkringsverksamheten, främst genom avgiven återförsäkring. Kreditrisk avseende återförsäkrare uppstår i återförsäkringsfordringar och i återförsäkrarnas andel av oreglerade skador.

3.3.2 Riskkoncentration

3.3.2.1 Koncentration i återförsäkringsverksamhet

Fördelningen av återförsäkringsfordringar och återförsäkrarnas andel av oreglerade skador exklusive förväntad förlust presenteras i tabell 9. I tabellen är 1 653 MSEK (1 379 MSEK) exkluderade, vilket huvudsakligen relaterar till captivebolag och lagstadgade poolsamarbeten.

Tabell 9 – Återförsäkringsfordringar

MSEK Kreditbetyg (S&P)	2021	%	2020	%
AAA	-	-	-	-
AA	772	51,0	614	44,5
A	739	48,8	763	55,3
BBB	0	0,0	0	0,0
BB - CCC	-	-	-	-
Kreditbetyg saknas	4	0,3	3	0,2
Totalt	1 515	100	1 380	100

Fördelningen av avgiven premie för fakultativ och treatyåterförsäkring per kreditbetyg visas i tabell 10.

Tabell 10 – Premiefördelning för avgiven fakultativ och treatyåterförsäkring per kreditbetyg

MSEK Rating (S&P)	2021	%	2020	%
AAA	-	-	-	-
AA	432	54,0	352	57,9
A	368	46,0	256	42,1
BBB	-	-	-	-
BB - CCC	-	-	-	-
Not rated	-	-	-	-
Total	800	100	608	100

3.3.2.2 Koncentration i placeringstillgångar

De mest betydande kreditriskeponeringarna utgörs av räntebärande placeringar. En stor del av de räntebärande placeringarna är koncentrerade till finansiella institut, varav huvuddelen är placerade på den nordiska marknaden. Exponering av placeringar per sektor, tillgångsklass och kreditbetyg visas i tabell 11.

Tabell 11 – Exponering räntebärande värdepapper per sektor, tillgångsklass och kreditbetyg, 31 december 2021

MSEK Sektor	AAA	AA+ - AA-	A+ - A-	BBB+ - BBB-	BB+ - C	D	Kreditbetyg saknas	Totalt	Aktier	Fastigheter	Derivat	Totalt	Förändring jämfört med 31 dec 2020
Basindustri	-	-	-	1 046	174	-	47	1 267	544	-	-	1 811	93
Kapitalvaror	-	-	797	474	194	-	1 164	2 630	7 387	-	-	10 017	3 262
Konsumentvaror	-	-	1 223	2 237	179	-	876	4 515	3 454	-	-	7 969	130
Energi	-	-	-	-	-	-	1 200	1 200	-	-	-	1 200	180
Finansiella institut	389	5 874	10 162	6 656	987	-	1 186	25 253	-	-	5	25 258	-264
Stater	5 294	-	-	-	-	-	-	5 294	-	-	-	5 294	1 911
Statligt garanterade	-	248	-	-	-	-	-	248	-	-	-	248	-1
Hälsovård	72	-	104	144	12	-	631	963	43	-	-	1 006	-71
Försäkring	-	-	411	848	161	-	2 718	4 138	4	-	-	4 142	1 631
Media	-	-	-	-	-	-	225	225	-	-	-	225	-1
Paketering	-	-	-	-	-	-	115	115	-	-	-	115	3
Offentlig sektor	5 375	651	-	-	-	-	-	6 026	-	-	-	6 026	515
Fastigheter	-	350	2 177	4 586	476	-	5 197	12 787	85	9	-	12 881	4 051
Tjänster	-	-	-	483	775	-	476	1 734	-	-	-	1 734	76
Teknologi och elektronik	-	-	186	77	-	-	809	1 073	-	-	-	1 073	189
Telekommunikation	-	-	202	1 167	491	-	182	2 042	572	-	-	2 614	-6
Transport	-	575	448	-	-	-	1 805	2 828	0	-	-	2 828	550
El, vatten och gas	-	-	538	1 515	800	-	217	3 070	-	-	-	3 070	573
Säkerställda obligationer	18 088	-	-	-	-	-	-	18 088	-	-	-	18 088	-6 710
Fonder	-	-	-	-	-	-	-	-	4 906	-	-	4 906	709
Övrigt	-	-	-	-	-	-	451	451	71	-	-	522	39
Clearinghus	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	5	5	5
Totalt	29 218	7 698	16 248	19 233	4 250	0	17 301	93 948	17 066	9	10	111 032	6 863
Förändring jämfört med 31 dec 2020	-4 249	401	3 001	131	-779	-12	4 568	3 061	3 826	-26	2	6 863	-

3.3.3 Riskreducerande tekniker

Kreditrisk i kapitalförvaltningen hanteras genom specifika limiter fastställda i investeringspolicyn. I policyn fastställs begränsningar för maximala exponeringar mot enskilda emittenter, skuld kategorier och per kreditbetygsklass. Vidare begränsas spreadrisk genom limiter för instrument som är känsliga för förändringar i kreditspreadar. I enlighet med investeringspolicyn beaktas aktsamhetsprincipen vid investeringsbeslut. Risker för insolvens hos derivatmotparter begränsas genom diversifiering i kombination av noggrant urval av motparter och clearinghus samt genom ställande av säkerheter.

För att begränsa och kontrollera kreditrisk förknippad med avgiven återförsäkring föreskrivs lägsta krav på kreditbetyg för återförsäkrare samt restriktioner för maximal exponering mot enskilda återförsäkrare i lfs återförsäkringspolicy. Kreditvärdigheten hos återförsäkringsbolag fastställs med hjälp av kreditbetyg från ratingbolag.

Reinsurance Security Committee ska bistå med information om och ge förslag till beslut avseende konkurrrisken hos återförsäkrare, riskeponeringen och föreslagna avvikelser från återförsäkringspolicyn. Kommitténs ordförande ansvarar för att rapportera avvikelser från policyn och andra frågor som behandlas av kommittén till ORSA-kommittén.

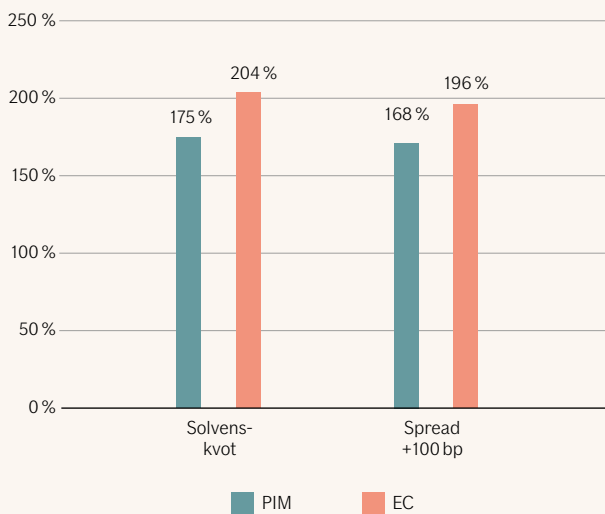
Portföljens utveckling med avseende på kreditrisk övervakas och rapporteras regelbundet till Investment Control Committee, Reinsurance Security Committee samt ORSA-kommittén.

3.3.4 Riskkänslighet

3.3.4.1 Riskkänslighet i placeringstillgångar

För att bedöma känsligheten mot förändringar i kreditrisk har ett stresstest avseende kreditspread genomförts. Känsligheten uttrycks som effekten på solvenskvoten för internt ekonomiskt kapital och för regulatoriskt solvenskapitalkrav per den 31 december 2021. Stressen syftar till att uppskatta hur mycket en spreadökning med 100 baspunkter skulle påverka Ifs solvenskvot. Ett väsentligt antagande är att denna stress inte har någon inverkan på de försäkringstekniska avsättningarna. Även i stressat läge bibehåller If en solvenskvot som överstiger 165%.

Figur 18 – Känslighet enligt Solvens II: Kreditrisk i kapitalförvaltningen, 31 december 2021

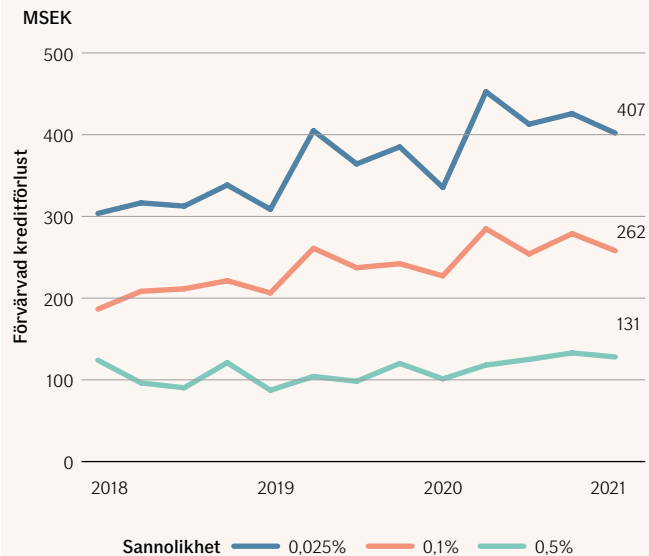

3.3.4.2 Riskkänslighet i återförsäkringsverksamhet

För att kvantifiera exponeringen mot kreditförluster förorsakade av förfall hos återförsäkringsmotparter, görs en kreditmodellering inom återförsäkringsverksamheten. I simuleringen antas återhämtningsgraden för förfall vara 50% i genomsnitt och framtida kreditförluster uppskattas med 50 000 utfall på ett års horisont. Captives och poolsamarbeten utan kreditbetyg behandlas som kreditbetyg BBB. Exponeringen är baserad på diskonterade värden i linje med Solvens II per den 31 december 2021. Simuleringen visar den maximala förlusten med en given sannolikhet på ett års horisont.

Figuren nedan visar att den maximala förlusten har minskat under slutet av året, men ökat totalt under 2021. Ökningen beror främst på ökade återförsäkringsfordringar. Exponeringen mot kreditrisk relaterad till återförsäkringsmotparter är dock begränsad.

Figur 19 – Riskkänslighet, 31 december 2021

3.4 Likviditetsrisk

Likviditetsrisk avser risken att inte ha möjlighet att realisera placeringar och andra tillgångar för att fullgöra finansiella förpliktelser då de förfaller till betalning.

3.4.1 Riskexponering

Likviditetsrisken bedöms inte vara väsentlig, då premier betalas i förväg och stora skadebetalningar oftast är kända i god tid i förskott. Därmed identifieras och hanteras likviditetsrisk löpande, men kvantifieras inte i kapitalkraven.

3.4.2 Riskkoncentration

I tabell 12 visas förfallostrukturen för försäkringstekniska avsättningar samt finansiella tillgångar och skulder. I tabellen delas finansiella tillgångar och skulder in i avtal med kontraktsbestämda förfallotidpunkter och övriga avtal. Tabellen visar även förväntade kassaflöden för de försäkringstekniska avsättningarna för egen räkning (f e r), vilka till sin natur är förenade med en viss grad av osäkerhet.

Tabell 12 – Förfallostruktur för kassaflöden av finansiella tillgångar, finansiella skulder och försäkringstekniska avsättningar, f e r, 31 december 2021

MSEK	Bokfört värde	varav obestämd förfallotidpunkt	varav avtalsbaserad förfallotidpunkt	Kassaflöde						
				2022	2023	2024	2025	2026	2027-2036	2037-
Finansiella tillgångar	130 308	18 907	111 401	43 949	17 402	20 877	14 062	13 130	5 026	-
Derivatskulder	-77	-	-77	-83	-	-	-	-	-	-
Övriga finansiella skulder	-6 906	-146	-6 760	-6 628	-	-	-	-	-	-
Försäkringstekniska avsättningar, f e r	-86 915	-86 915	-	-32 879	-9 864	-5 205	-3 593	-2 881	-17 282	-19 713

3.4.3 Riskreducerande tekniker

Investeringspolicyn anger tillsammans med aktsamhetsprincipen och instruktionen för Investment Control Committee strategier, mål, processer och rapporteringsförfaranden för likviditetsrisker samt hur dessa risker ska hanteras. Cash Management-enheten hanterar likviditetsrisken dagligen. Risken övervakas av Investmentavdelningen och rapporteras till ORSA-kommittén.

3.4.4 Riskkänslighet

För att identifiera exponeringen mot likviditetsrisk analyseras regelbundet förväntat kassaflöde från placeringstillgångar och försäkringstekniska avsättningar. Kassaflöde från placeringstillgångar mäts med avseende på både tillgänglighet och förfallotidpunkt. Mätning görs vid såväl normala marknadsförhållanden som vid stressade och extrema förhållanden. När det anses nödvändigt omfattar analysen identifiering och kostnader för alternativa finansieringsverktyg samt beaktar förväntade nya affärsers effekt på likviditetssituationen. De förväntade kassaflödena från placeringstillgångar och försäkringstekniska avsättningar jämförs även för att mäta graden av eventuell obalans.

3.4.5 Förväntad vinst som ingår i framtida premier

Det totala beloppet av förväntad vinst som ingår i framtida premier uppgick till 2 234 MSEK (2 058 MSEK) per den 31 december 2021.

3.5 Operativ risk

Operativ risk avser risken för förlust till följd av bristfälliga eller fallerade processer eller system, mänskliga fel eller externa händelser (förutsedda eller oförutsedda). Definitionen inkluderar även legal risk vilken avser risk för förlust till följd av tvister som ej är relaterade till försäkringsskador, avtalsbrott eller ingående av olagliga avtal eller brott mot immaterialrättsliga regler.

Operativa risker förekommer i alla delar av organisationen och är en naturlig del i att bedriva verksamhet. Då det inte är kostnads-effektivt att eliminera samtliga operativa risker, måste nivån av riskreducering anpassas till risknivån. Chefer inom linjeorganisationen är riskägare och ansvariga för att löpande hantera väsentliga risker inom sina verksamheter till en acceptabel nivå.

3.5.1 Riskexponering

Bedömning av operativ risk genomförs i den kvalitativa Operational and Compliance Risk Assessment (OCRA) processen. I denna process identifieras, bedöms, hanteras, övervakas och rapporteras operativ risk regelbundet. Identifierade risker värderas utifrån ett sannolikhets- och konsekvensperspektiv med hjälp av ett trafikljussystem. Ett nätverk av riskkoordinatorer stöttar riskägarna i utförandet av OCRA-processen och resultatet utmanas och aggregeras av riskhanteringsfunktionen. De mest väsentliga riskerna rapporteras regelbundet till Operational Risk Committee, ORSA-kommittén och till styrelsen. De operativa riskerna klassificeras i fem kategorier:

- brister i handläggning och processer
- avbrott och systemfel
- kunder, produkter och affärspraxis
- personal
- interna och externa bedrägerier.

Väsentliga riskindikatorer används för att identifiera och följa riskutvecklingen. Incidentrapportering och kvalitetssäkringskontroller är två viktiga riskindikatorer.

Externa faktorer som kan påverka operativ risk identifieras via processerna för strategisk risk och framväxande risker, se avsnitt

3.6.1 Strategisk risk och avsnitt 3.6.4 Framväxande risker. Det finns en särskild process för att identifiera och rapportera eventuella interna och externa bedrägerier.

Huvudsakliga operativa risker är relaterade till interna processer och kund- och partnerprocesser som drivs av övergången till en ny kärnsystemlösning, system under avveckling och komplexa processer. Andra operativa risker är relaterade till bristfällig funktionalitet i system på grund av ökad komplexitet och begränsade resurser till teknisk utveckling. Vidare är informationssäkerhet viktigt inom det operativa riskområdet, relaterat till risken för otillräckligt informationsskydd, otillräckligt cyberskydd och bristfällig motståndskraft. Det har inte skett några väsentliga förändringar i riskexponeringen för operativ risk under rapporteringsperioden.

3.5.2 Riskkoncentration

Inga väsentliga koncentrationer av operativa risker har identifierats.

3.5.3 Riskreducerande tekniker

Exempel på viktiga riskreducerande tekniker som används för att hantera operativ risk är tydliga och väl implementerade styrdokument, givna mandat, dualitetsprincipen och beslut av ledarens ledare, tydliga roller och fördelat ansvar, utbildning samt andra automatiska och manuella kontroller inom väsentliga verksamhetsprocesser.

Det finns ett antal styrdokument som är relevanta för hanteringen av operativ risk. Dessa inkluderar bland annat policyn för operativa risker, kontinuitets- och säkerhetspolicyn och informationssäkerhetspolicyn. Det finns också processer och instruktioner för hantering av externa och interna bedrägerier. Intern utbildning avseende etiska regler och riktlinjer hålls regelbundet för anställda. Policyer och övriga interna styrdokument granskas och uppdateras regelbundet.

För att hantera de operativa riskerna planeras en ny strategi för att möjliggöra en effektiv övergång till ett nytt kärnsystem, en ändrad struktur för styrning och hantering samt utvecklade rutiner för att möta de nya kraven. Exempel på riskreducerande tekniker inom informationssäkerhetsområdet är Identity and Access Management projektet för att styra identiteter och behörigheter och Access Logging projektet som ska förbättra incidentresponsen från varningar i säkerhetsverktyg och aktiviteter för att hitta indikatorer som kan påvisa ett intrång.

Bolagets processer för kontinuitetshandling omfattar upprättande av riskbaserade beredskapsplaner, sammansättning av kristeam och regelbundna krishanteringsövningar. Målet med dessa är att skydda bolagets tillgångar och säkerställa att verksamheten kan fortgå även när någonting oförutsett inträffar.

Interna styrdokument reglerar arbetet med informationssäkerhet och för att förbättra säkerheten övervakas och åtgärdas sårbarheter löpande.

Inom linjeorganisationen finns funktioner med ansvar för att övervaka och utveckla verksamhetens risk- och kvalitetsarbete. I samband med detta arbete utförs bland annat kvalitetskontroller inom väsentliga processer. I OCRA-processen definieras riskreducerande aktiviteter kopplade till väsentliga risker och följs upp löpande.

3.5.4 Riskkänslighet

Operativ risk inkluderas i de kvantitativa riskmåten genom ett explicit påslag som beräknas enligt standardformeln, baserad på faktorer applicerade på premie- och reservvolymerna. Väsentliga realiserade operativa risker påverkar inte de kvantitativa riskmåten men de påverkar kapitalbasen i den utsträckning de inverkar på det finansiella resultatet.

3.6 Övriga materiella risker

3.6.1 Strategisk risk

Strategisk risk avser risken för förlust till följd av förändringar i den konkurrensutsatta marknaden, förändringar i det övergripande ekonomiska klimatet eller bristande intern flexibilitet.

3.6.1.1 Riskexponering

Strategiska risker identifieras av verksamheten i den årliga finansiella planeringsprocessen och rapporteras till Corporate Control. Riskerna aggregeras och bedöms utifrån ett sannolikhets- och konsekvensperspektiv. Vid bedömningen beaktas även externa förändringar som kan få en påverkan på If.

Strategisk risk är relaterad till förändringar i samhällets försäkringsbehov, den operativa miljön och Ifs förmåga att proaktivt anpassa sig till förändringar. För If handlar strategisk risk främst om konkurrenternas agerande och risken att förlora marknadsandelar genom prissänkningar eller ökad distributionskapacitet på försäkringsmarknaden. Ifs verksamhet påverkas även av förändringar i relevant lagstiftning och rättspraxis. Utvecklingen av Covid-19 pandemin och konsekvenserna för Ifs verksamhet övervakas noggrant och behovet av riskreducerande åtgärder, genom exempelvis produktförändringar, utvärderas kontinuerligt.

Förändringar i marknaden för bilförsäkringar utgör också en väsentlig strategisk risk för If. Under rapporteringsperioden fortsatte utvecklingen mot nya sätt att äga och bruka biltjänster, vilket på sikt kan förändra försäkringsbehovet. Även denna utveckling övervakas noggrant av If.

3.6.1.2 Riskkoncentration

Inga väsentliga koncentrationer av strategiska risker har identifierats.

3.6.1.3 Riskreducerande tekniker

Utvecklingen av identifierade, väsentliga strategiska risker följs kontinuerligt upp av både verksamheten och Corporate Control. Riskerna utvärderas minst årligen i den finansiella planeringsprocessen, där aktiviteter för att hantera väsentliga risker samt anpassningen till marknaden och det ekonomiska klimatet beaktas.

3.6.2 Comliancerisk

Comliancerisk avser risken för regulatoriska sanktioner, väsentliga finansiella förluster eller skadat anseende till följd av att gällande regelverk inte efterlevs.

3.6.2.1 Riskexponering

Identifieringen och bedömningen av comliancerisker görs i OCRA-processen, se avsnitt 3.5 Operativ risk. Comliancerisker bedöms utifrån sannolikheten för, och konsekvensen av, regelbrott. De största identifierade comlianceriskerna är risken att bryta mot dataskyddsförordningen (GDPR) och risken för att bryta mot penningtvättsregelverket.

Det har inte skett några väsentliga förändringar i riskexponeringen för comliancerisk under rapporteringsperioden.

3.6.2.2 Riskkoncentration

Inga väsentliga koncentrationer av comliancerisker har identifierats.

3.6.2.3 Riskreducerande tekniker

Det interna styrnings- och kontrollsystemet omfattar en rad olika riskreduceringstekniker, både reaktiva och proaktiva, för att begränsa comlianceriskerna. Exempel på viktiga tekniker är tydliga och väl implementerade styrdokument och instruktioner, utbildning, behörigheter, dualitetsprincipen, fyra ögon-principen samt automatiska och manuella kontrollaktiviteter. Ändamålsenligheten i

riskreduceringsteknikerna övervakas genom olika kvalitetsuppföljningar i verksamheten.

3.6.3 Anseenderisk

Anseenderisk är ofta en konsekvens av en inträffad operativ risk eller comliancerisk och avser risken för skada på bolaget till följd av försämrat anseende hos kunder och andra intressenter.

3.6.3.1 Riskexponering

När en bedömning av operativa risker och comliancerisker görs i linjeorganisationen, bedöms också konsekvensen av försämrat anseende. Riskerna bedöms utifrån ett sannolikhets- och konsekvensperspektiv. Vissa processer, såsom skadereglering och marknadsföring, är särskilt känsliga för anseenderisk. Identifierad anseenderisk hanteras av linjeorganisationen och i förekommande fall även av kommunikationsavdelningen. Chefen för kommunikationsavdelningen rapporterar en anseenderiskbedömning till Operational Risk Committee minst två gånger per år.

De mest väsentliga åtgärderna för att bibehålla ett gott anseende är att säkerställa korrekta och tydliga försäkringsvillkor samt att skaderegleringen är transparent och rättvis. Kunder blir informerade om hur de ska gå tillväga om de är missnöjda och hur de kan komma i kontakt med Ifs kundombudsman.

Under rapporteringsperioden har det inte skett några materiella förändringar i exponeringen mot anseenderisk.

3.6.3.2 Riskkoncentration

Inga väsentliga koncentrationer av anseenderisker har identifierats.

3.6.3.3 Riskreducerande tekniker

Professionellt agerande och tydlig kommunikation är kritiskt för att hantera anseenderisk. Ytterligare exempel på riskreducerande tekniker är tydlig och väl implementerad styrning, genom bland annat Ifs etikpolicy och instruktion för sociala medier, incidentrapporteringsprocessen samt visseblåsarprocessen. Noggrann övervakning av alla typer av mediareportering sker löpande i syfte att identifiera eventuell negativ publicitet i ett tidigt skede.

3.6.4 Framväxande risker

Framväxande risker avser nya eller förändrade risker som är svåra att kvantifiera och som kan ha en omfattande påverkan på bolaget.

3.6.4.1 Riskexponering

När framväxande risker materialiseras eller redan identifierade risker förändras, ska de i första hand identifieras, utvärderas och hanteras av tecknings- och skaderegleringsteamerna i de olika affärsområdena som en del av de ordinarie rutinerna för riskbedömning. Eftersom framväxande risker inte hanteras som en fristående riskkategori bedöms de som en integrerad del av de huvudsakliga riskkategorierna. Se figur 5 - Risker som ingår i riskhanteringssystemet. Till exempel identifieras, bedöms, hanteras och rapporteras klimatrelaterade risker i försäkringsverksamheten, såsom allvarliga väderrelaterade skador, inom ramen för underwriting processen. På grund av risken att flera risker tillsammans kan påverka bolagets solvensposition negativt på lång sikt har gruppen Emerging Risk Core Team etablerats, där nyckelpersoner från olika affärsområden ingår. Denna grupp träffas regelbundet för att följa upp och analysera viktiga riskfaktorer samt rekommendera möjliga åtgärder. De mest väsentliga riskerna rapporteras av riskkoordinatörerna för Emerging Risk Core Team till ORSA-kommittén minst två gånger per år.

Väsentliga risker som har bevakats under 2021 är risken för bristande klimatanpassning, sakernas internet (IoT), terrorism och infrastrukturedsläckning.

Bristen på klimatanpassning ökar sannolikheten för både fysiska skador som kan påverka bolaget och för övergångsrisker. Övergångsrisker är risken att inte tillräckligt snabbt kunna anpassa verksamheten till legala, teknologiska och marknadsmässiga förändringar som inträffar när klimatanpassningen accelererar på samhällsnivå. Detta kan skada lfs anseende eller till och med hota genomförandet av delar av lfs verksamhet.

Risken som IoT utgör väntas öka till följd av implementeringen av 5G teknologin. IoT möjliggör fjärrpåverkan på maskiner vilket kan leda till fysisk skada som inte täcks av cyberförsäkring utan av traditionell egendomsförsäkring eller ansvarsförsäkring.

3.6.4.2 Riskkoncentration

Klimatförändringar kan leda till förändringar i riskkoncentrationen, exempelvis genom ökad frekvens av översvämningar eller skogsbränder. Cyberförsäkringar har en inneboende exponering mot riskkoncentration. Cyberhoten utvecklas kontinuerligt vilket kan leda till förändrade riskkoncentrationer.

3.6.4.3 Riskreducerande tekniker

Huvudprincipen är att affärsområdena är ansvariga för att identifiera och hantera potentiella nya eller framväxande risker som påverkar den egna verksamheten. Medvetenheten om nya risker från interna och externa källor i kombination med ständig översyn av försäkringsvillkoren är nödvändigt för att hantera och begränsa nya risker. För att reducera risken kan identifierade framväxande risker uteslutas från framtida försäkringar, eller ett lämpligt premietillägg göras för försäkringsbara risker. Även återförsäkring används som en riskreducerande teknik.

3.6.5 Riskkänslighet, övriga materiella risker

Strategisk risk, compliancerisk, anseenderisk och framväxande risker ingår inte i de kvantitativa riskmåten. Om en väsentlig riskhändelse inträffar, till följd av någon av dessa risker, kan den påverka kapitalbasen men inte ha någon direkt effekt på ekonomiskt kapital eller det regulatoriska solvenskapitalkravet.

En väsentlig strategisk riskhändelse kan påverka lfs konkurrenskraft negativt med minskad premievolyms och minskad lönsamhet som följd.

En väsentlig compliancerisk som materialiseras kan medföra sanktioner eller ingripanden från Finansinspektionen.

En väsentlig anseenderisk som materialiseras kan medföra en kombination av minskad premievolyms på grund av kunder som väljer att lämna lf i kombination med en engångskostnadseffekt på kapitalbasen för att hantera risken.

Framväxande risker kan påverka samtliga övriga riskkategorier. På grund av riskernas kvalitativa karaktär, är riskkänsligheten och riskkoncentrationen svår att kvantifiera.

3.7 Övrig information

Det finns ingen övrig materiell information avseende lfs riskprofil.

4 Värdering för solvensändamål

Värderingen av tillgångar och skulder i Solvens II-balansräkningen bygger på principer om värdering till verkligt värde. Poster i Solvens II-balansräkningen baseras på motsvarande poster i årsredovisningen, med justeringar i enlighet med Solvens II-regelverket. Årsredovisningen är upprättad i enlighet med svenska årsredovisningsbestämmelser, så kallad lagbegränsad IFRS.

De redovisningsprinciper som används i årsredovisningen har i huvudsak varit oförändrade under 2021. Valutaomvärderingar för poster i balansräkningen görs enligt balansdagkurs både i årsredovisningen och i Solvens II.

Till följd av Solvens II-justeringar är det belopp med vilket tillgångarna överskrider skulderna 3 972 MSEK högre i Solvens II-balansräkningen jämfört med årsredovisningen vid slutet av året. Solvens II-justeringarna är främst hänförliga till försäkringstekniska avsättningar.

Tabell 13 ger en översikt över justeringar i balansräkningen mellan årsredovisningen och Solvens II.

Tabell 13 – Justeringar i balansräkningen för Solvens II, 31 december 2021

MSEK	Värde i årsredovisningen	Solvens II justeringar	Solvens II värde	
Tillgångar				
Goodwill	2	-2	-	A
Förutbetalda anskaffningskostnader	1 122	-1 122	-	B
Immateriella tillgångar	-	-	-	A
Uppskjutna skattefordringar	-	-	-	G
Materiella anläggningstillgångar som innehas för eget bruk	213	1 602	1 814	C
Placeringsstillgångar (andra än tillgångar som innehas för index- och fondförsäkringsavtal)	106 363	-	106 363	
<i>Fastigheter (annat än för eget bruk)</i>	9	-	9	
<i>Aktier</i>	12 131	-	12 131	
<i>Obligationer</i>	89 147	-	89 147	
<i>Investeringsfonder</i>	4 902	-	4 902	
<i>Derivat</i>	175	-	175	
Lån och hypotekslån	3 082	-	3 082	
Fordringar enligt återförsäkringsavtal från:	3 263	-395	2 868	B
<i>Skadeförsäkring och sjukförsäkring som liknar skadeförsäkring</i>	3 250	-395	2 855	
<i>Livförsäkring och sjukförsäkring som liknar livförsäkring, exklusive sjukförsäkring samt index- och fondförsäkringsavtal</i>	13	0	13	
Försäkringsfordringar och fordringar på förmedlare	15 335	-10 770	4 565	B
Återförsäkringsfordringar	281	-	281	
Fordringar (kundfordringar, inte försäkring)	3 123	-678	2 444	D
Kontanter och andra likvida medel	1 832	-	1 832	
Övriga tillgångar som inte visas någon annanstans	431	-74	356	C,E
Summa tillgångar	135 047	-11 439	123 608	
Skulder				
Summa försäkringstekniska avsättningar	90 178	-17 309	72 869	B
<i>Försäkringstekniska avsättningar – skadeförsäkring (exklusive sjukförsäkring)</i>	50 005	-14 414	35 591	
<i>Försäkringstekniska avsättningar – sjukförsäkring (liknande skadeförsäkring)</i>	16 736	-2 541	14 196	
<i>Försäkringstekniska avsättningar – livförsäkring (exklusive indexreglerade avtal och fondförsäkringsavtal)</i>	23 437	-354	23 083	
Andra avsättningar än försäkringstekniska avsättningar	80	-	80	
Pensionsåtaganden	236	0	236	E
Uppskjutna skatteskulder	1 633	1 095	2 729	G
Derivat	77	-	77	
Andra finansiella skulder än skulder till kreditinstitut	-	1 601	1 601	C
Försäkringsskulder och skulder till förmedlare	1 514	-	1 514	
Återförsäkringsskulder	431	-69	362	B
Skulder (leverantörsskulder, inte försäkring)	4 151	-678	3 473	D
Efterställda skulder	-	-	-	F
<i>Efterställda skulder i kapitalbasen</i>	-	-	-	
Övriga skulder som inte visas någon annanstans	1 811	-52	1 760	B
Summa skulder	100 112	-15 411	84 701	
Belopp med vilket tillgångar överskrider skulder	34 934	3 972	38 906	

Justeringarna i tabellen ovan kan delas in i följande kategorier:

- A. Tillgångar som inte har något redovisat värde i Solvens II, exempelvis goodwill och immateriella tillgångar.
- B. Försäkringstekniska avsättningar och poster relaterade till dessa som påverkas till följd av Solvens II-värdering, dvs. försäkringstekniska avsättningar, förutbetalda anskaffningskostnader, premiefordringar samt motsvarande poster avseende avgiven återförsäkring.
- C. Värdering av leasingavtal i enlighet med IFRS 16 i Solvens II.
- D. Avtal i den finska patientförsäkringspoolen för offentlig sektor, som inte är försäkringsavtal enligt IFRS 4, omklassificeras från skulder (leverantörsskulder, inte försäkring) till försäkringstekniska avsättningar och kvittas mot fordringar på patientförsäkringspoolen.
- E. Pensionsåtagande som värderas enligt IAS 19, vilket innebär vissa omklassificeringar.
- F. Efterställda skulder värderade till upplupet anskaffningsvärde i årsredovisningen omvärderas med en metod som beaktar förändringar i marknadsräntan.
- G. Effekten av Solvens II-justeringar på det redovisade värdet av uppskjutna skattefordringar och skatteskulder.

Metoderna för att värdera tillgångar och skulder redovisas separat för varje materiell kategori i avsnitten nedan. Redogörelsen innefattar underlag, metoder och de viktigaste antagandena, samt en kvantitativ och kvalitativ förklaring till eventuella väsentliga skillnader mellan värderingen i årsredovisningen och i Solvens II. Aggregering av tillgångar och skulder till materiella kategorier baseras på beskaffenheten, funktionen och väsentligheten hos posterna.

4.1 Tillgångar

4.1.1 Goodwill

Goodwill avseende förvärv av företag och portföljer redovisas i årsredovisningen. Det sammanlagda redovisade värdet vid slutet av 2021 var 2 MSEK. Goodwill värderas till noll i Solvens II eftersom det verkliga värdet inte går att härleda.

4.1.2 Immateriella tillgångar

Per den 31 december 2021 fanns inga immateriella tillgångar i vare sig årsredovisningen eller Solvens II-balansräkningen.

4.1.3 Materiella anläggningstillgångar som innehas för eget bruk

Materiella anläggningstillgångar som innehas för eget bruk utgörs av maskiner och inventarier och värderas vid förvärvet till anskaffningsvärdet. I anskaffningsvärdet inräknas utöver inköpspriset även utgifter som är direkt hänförliga till förvärvet. Maskiner och inventarier är i årsredovisningen upptagna till historiska anskaffningsvärden med avdrag för ackumulerade linjära avskrivningar. Avskrivningarna baseras på historiska anskaffningsvärden och beräknad nyttjandeperiod.

Den aktuella hanteringen i årsredovisningen används även i Solvens II då det redovisade värdet anses vara en rimlig skattning av det verkliga värdet.

I Solvens II-balansräkningen ingår även nyttjanderättstillgångar avseende hyrda lokaler i posten Materiella anläggningstillgångar som innehas för eget bruk. Information avseende leasade tillgångar och leasingkulder ingår i avsnitt 4.5.1 Leasingarrangemang.

4.1.4 Placeringstillgångar

4.1.4.1 Fastigheter (annat än för eget bruk)

Samtliga ägda fastigheter redovisas som placeringstillgångar både i årsredovisning och i Solvens II. I årsredovisningen värderas fastigheter till verkligt värde i enlighet med IAS 40, och även i Solvens II tas samtliga fastigheter upp till verkligt värde.

Det verkliga värdet utgörs av försäljningsvärdet och fastställs årligen av externa värderingsmän med tillämpning av erkända och accepterade värderingsmetoder. Accepterade metoder utgörs av ortsprismetoden (aktuella priser betalade för jämförbara fastigheter inom samma ort/område) eller kassaflödesmodeller med tillämpning av aktuella marknadsräntor för beräkning av fastighetens nuvärde.

4.1.4.2 Aktier

Aktier värderas till verkligt värde både i årsredovisningen och i Solvens II. För aktier noterade på en auktoriserad börs eller marknadsplats avses med försäljningsvärdet normalt senast noterade betalkurs på balansdagen.

4.1.4.3 Obligationer

Under rubriken obligationer ingår räntebärande värdepapper med både kort och lång löptid. Balansposten utgörs av företags- och statsobligationer. Obligationer värderas till verkligt värde både i årsredovisningen och i Solvens II. Vid värderingen till verkligt värde används börsnoterade köpkurser och för modellvärderade instrument används avkastningskurvor, baserade på noterade snittkurser.

4.1.4.4 Investeringsfonder

Investeringsfonder i Solvens II-balansräkningen avser innehav i investeringsfonder och alternativa investeringsfonder. I årsredovisningen ingår investeringsfonder antingen i balansposten aktier och andelar eller i obligationer och andra räntebärande värdepapper, beroende på huvudsaklig placeringsinriktning. Investeringsfonder värderas både i årsredovisningen och i Solvens II till verkligt värde. Onoterade värdepapper som ingår i private equity-investeringar värderas med tillämpning av etablerade värderingsmodeller.

4.1.4.5 Derivat (tillgångar och skulder)

Derivat är finansiella instrument vars värden baseras på den förväntade framtida prisutvecklingen hos de underliggande tillgångar till vilka de är knutna. Samtliga derivatinstrument värderas individuellt till verkligt värde både i årsredovisningen och i Solvens II.

4.1.5 Lån och hypotekslån

Lånefordringar redovisas i årsredovisningen till upplupet anskaffningsvärde i enlighet med tillämpning av IAS 39. Hanteringen i årsredovisningen gäller även för Solvens II då det upplupna anskaffningsvärdet anses vara en rimlig skattning av det verkliga värdet.

4.1.6 Återförsäkringsfordringar och fordringar (kundfordringar, inte försäkring)

Återförsäkringsfordringar och fordringar (kundfordringar, inte försäkring) redovisas både i årsredovisningen och i Solvens II till det belopp som förväntas inflyta, vilket anses vara en rimlig skattning av det verkliga värdet. Avsättning för osäkra fordringar görs normalt utifrån en individuell värdering av fordran.

I Solvens II-balansräkningen utgörs fordringar (kundfordringar, inte försäkring) huvudsakligen av koncerninterna fordringar.

Fordringar på den finska patientförsäkringspoolen för offentlig sektor, uppgående till 678 MSEK, har i Solvens II omklassificerats till försäkringstekniska avsättningar.

4.1.7 Kontanter och andra likvida medel

I årsredovisningen och i Solvens II värderas likvidtillgodohavanden till nominellt värde. Förutom mindre kassabelopp består dessa av banktillgodohavanden i försäkringsrörelsen och medel som överförts till kapitalförvaltningen och som inte har investerats i placeringstillgångar.

4.1.8 Övriga tillgångar som inte visas någon annanstans

Under rubriken övriga tillgångar som inte visas någon annanstans anges poster som inte ingår i någon av de övriga posterna i Solvens II-balansräkningen, främst upplupna intäkter och förutbetalda kostnader som inte är direkt hänförliga till försäkringsverksamheten, pensionstillgångar samt en post hänförlig till leasingavtal. Med undantag för hantering av pensionstillgångar, som beskrivs närmare i avsnitt 4.3.2 Pensionsåtaganden, och vändning av förutbetalda kostnader hänförliga till leasingavtal, som beskrivs närmare i avsnitt 4.5.1 Leasingarrangemang, uppstår inga skillnader vid hantering av dessa balanser mellan årsredovisningen och Solvens II. Detta förklaras av att redovisat värde anses vara en rimlig skattning av det verkliga värdet.

4.1.9 Tillgångar kopplade till beräkningen av försäkringstekniska avsättningar enligt Solvens II

4.1.9.1 Förutbetalda anskaffningskostnader

Förutbetalda anskaffningskostnader i årsredovisningen avser försäljningskostnader som har ett klart samband med tecknande av försäkringsavtal. Med försäljningskostnader avses driftskostnader såsom provisioner, kostnader för marknadsföring, löner och kostnader för säljare, som direkt eller indirekt är relaterade till anskaffning eller förnyelse av försäkringsavtal. Dessa kostnader redovisas som tillgångar i årsredovisningen.

Tillgångar kopplade till förutbetalda anskaffningskostnader och skulder kopplade till förutbetalda intäkter i årsredovisningen redovisas inte i Solvens II. Förutbetalda anskaffningskostnader och intäkter härrör från periodiserad redovisning i årsredovisningen. Dessa poster är inte relaterade till tidpunkten för kassaflödena för anskaffningskostnaderna, vilket är kriteriet för att redovisas som försäkringstekniska avsättningar i Solvens II. Framtida kassaflöden för anskaffningskostnad (dvs. de kassaflöden som förväntas men som ännu inte uppkommit i relation till gällande försäkringar) hanteras i stället genom beräkningen av bästa skattning av försäkringstekniska avsättningar enligt Solvens II.

4.1.9.2 Fordringar enligt återförsäkringsavtal

Fordringar enligt återförsäkringsavtal är benämningen på återförsäkrarens andel av de försäkringstekniska avsättningarna i Solvens II. Försäkringstekniska avsättningar beskrivs närmare i avsnitt 4.2 Försäkringstekniska avsättningar.

4.1.9.3 Försäkringsfordringar och fordringar på förmedlare

Försäkringsfordringar och fordringar på förmedlare i Solvens II avser fordringar på försäkringstagarna och andra försäkringsgivare, samt fordringar som är kopplade till försäkringsrörelsen. De försäkringstekniska avsättningarna ska enligt Solvens II till fullo beakta alla inkommande och utgående kassaflöden. Premiefordringar i årsredovisningen avser framtida förväntade premier som ännu inte förfallit till betalning. I Solvens II-balansräkningen beaktas de framtida premierna istället fullt ut i den bästa skattningen av de försäkringstekniska avsättningarna.

Den återstående balansen i Solvens II avser endast förfallna fordringar på försäkringstagare och andra försäkringsgivare samt övriga fordringar kopplade till försäkringsverksamheten. Både i årsredovisningen och i Solvens II redovisas dessa fordringar till det belopp som förväntas inflyta.

4.2 Försäkringstekniska avsättningar

Värdet av försäkringstekniska avsättningar är lika med summan av den bästa skattningen och en riskmarginal, vilket motsvarar det aktuella belopp som bolaget skulle behöva betala om det omedelbart förde över sina försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser till ett annat företag.

Riskmarginalen beräknas genom att fastställa en kostnad för att tillhandahålla ett belopp för medräkningsbar kapitalbas som är lika med det solvenskapitalkrav som krävs för att uppfylla försäkringsförpliktelserna netto under deras livstid. Det solvenskapitalkrav som används vid beräkningen av riskmarginalen bygger på den partiella interna modellen.

Beräkningen av bästa skattning sker separat för varje materiell valuta.

För mer information om den partiella interna modellen se avsnitt 5.2 Solvenskapitalkrav och minimikapitalkrav.

4.2.1 Värdering för solvensändamål

Skillnader i värderingen av försäkringstekniska avsättningar mellan Solvens II-balansräkningen och årsredovisningen avser främst följande:

- redovisning av premiereserv i Solvens II jämfört med ej intjänade premier i den lagstadgade redovisningen,
- tillämpning av diskontering och olika diskonteringsräntor, och
- redovisning av en explicit riskmarginal i Solvens II.

Vissa mindre värderingsskillnader uppstår även i beräkningen av motpartsfallissemang i förhållande till återförsäkrarens andel av de försäkringstekniska avsättningarna.

Den sammantagna Solvens II effekten för omvärderingen av försäkringstekniska nettoavsättningar var per 31 december 2021 5 142 MSEK. Detta inkluderar Solvens II-justeringar avseende premiefordringar, vilket beskrivs i avsnitt 4.1 Tillgångar, samt utelämnandet av förutbetalda anskaffningskostnader.

Inga väsentliga förändringar i nivån på de försäkringstekniska avsättningarna har skett under rapporteringsperioden.

Tabell 14 – Omvärdering av försäkringstekniska avsättningar för Solvens II-ändamål

MSEK	2021	2020
Solvens II-justeringar		
Förutbetalda anskaffningskostnader, brutto	-1 122	-1 126
Fordringar enligt återförsäkringsavtal	-395	-377
Premiefordringar	-10 770	-10 232
Summa justering av tillgångar	-12 287	-11 735
Försäkringstekniska avsättningar, brutto (exkl. riskmarginal)	-19 804	-16 028
Återförsäkringsskulder	-69	-79
Återförsäkrarens andel av förutbetalda anskaffningskostnader	-52	-45
Införande av riskmarginal	2 495	2 403
Summa justering av skulder	-17 429	-13 749
Total justering av försäkringstekniska avsättningar enligt Solvens II	-5 142	-2 014

4.2.1.1 Förklaringar av de viktigaste kvantitativa skillnaderna

Den största omvärderingseffekten beror på inkluderingen av framtida inbetalningar som ej är förfallna och i stället är en del av premiefordringar i årsredovisningen. Diskontering har också effekt på storleken hos de försäkringstekniska avsättningarna. De flesta försäkringstekniska avsättningar (med undantag för intjänade skadelivräntor i skadereserven och IBNR-reserven för skadelivräntor) diskonteras inte i årsredovisningen, medan samtliga reserver är föremål för diskontering i Solvens II. Som ett resultat av diskontering minskar de avgivna avsättningarna och bruttoavsättningarna. Införandet av en riskmarginal motverkar delvis omvärderingseffekterna.

Tabellen nedan visar skillnader i värdering mellan försäkringstekniska avsättningar för solvensändamål och posten försäkringstekniska avsättningar i årsredovisningen.

Tabell 15 – Uppdelning av försäkringstekniska avsättningar efter affärgrenar enligt Solvens II

MSEK Typ av försäkringstekniska avsättningar	Återförsäkrars andel av bästa skattningar			Försäkringstekniska avsättningar, brutto				
	Års- redovisning	Solvens II - justering	Solvens II- värde	Års- redovisning	Solvens II- justering	Solvens II- värde	Bästa skattning	Risk- marginal
Summa	3 263	-395	2 868	90 178	-17 309	72,869	70 374	2 495
Sjukförsäkring som liknar livförsäkring	-	-	-	11 707	102	11,809	11 495	314
Försäkring avseende inkomstskydd (skadelivräntor)	-	-	-	547	-6	540	520	20
Sjukvårdsförsäkring (skadelivräntor)	-	-	-	24	1	25	25	0
Trygghetsförsäkring vid arbetsskada (skadelivräntor)	-	-	-	11 136	108	11 244	10 950	294
Sjukförsäkring som liknar skadeförsäkring	251	-20	232	16 736	-2 541	14 196	13 484	711
Försäkring avseende inkomstskydd	7	0	7	8 525	-1 747	6 777	6 473	304
Sjukvårdsförsäkring	5	-1	3	2 786	-599	2 187	2 080	107
Trygghetsförsäkring vid arbetsskada	239	-19	221	5 426	-194	5 231	4 931	301
Livförsäkring utom sjukförsäkring	13	0	13	11 730	-456	11 273	11 019	254
Försäkring mot brand och annan skada på egendom (skadelivräntor)	-	-	-	54	-3	52	50	1
Ansvarsförsäkring för motorfordon (skadelivräntor)	13	0	13	11 494	-452	11 041	10 797	244
Allmän ansvarighetsförsäkring (skadelivräntor)	-	-	-	182	-2	180	171	9
Skadeförsäkring utom sjukförsäkring	2 998	-375	2 623	50 005	-14 414	35 591	34 376	1 215
Försäkring mot brand och annan skada på egendom	1 732	-185	1 547	17 227	-4 560	12 667	12 266	402
Sjö-, luftfarts- och transportförsäkring	172	-30	142	1 016	-129	886	824	62
Övrig motorfordonsförsäkring	25	-7	18	10 203	-5 832	4 371	4 259	112
Ansvarsförsäkring för motorfordon	12	-2	10	14 249	-3 401	10 848	10 519	329
Allmän ansvarighetsförsäkring	1 056	-151	905	7 310	-492	6 818	6 508	310

I årsredovisningen upptas en skuld för ett försäkringskontrakt baserat på principerna i IFRS 4 kring förekomsten av en betydande teckningsrisk. Baserat på lfs bedömning att det inte finns någon betydande teckningsrisk för den finska patientförsäkringspoolen för offentlig sektor, upptas den inte som ett försäkringskontrakt i årsredovisningen, utan som ett servicekontrakt med sina beståndsdelar upptagna inom övriga fordringar och övriga skulder. En skillnad uppstår mot hanteringen i solvensbalansräkningen där kontraktet ska behandlas som ett försäkringskontrakt. I solvensbalansräkningen klassas alla fordringar och skulder relaterade till den finska patientförsäkringspoolen för offentlig sektor om till att vara en del av bästa skattningen. Som en del av denna behandling kvittas fordringarna mot skulderna inom bästa skattningen, då de beaktas som premieinflöden och därmed inkluderas i bästa skattningen.

4.2.2 Antaganden till grund för beräkning av försäkringstekniska avsättningar enligt Solvens II

4.2.2.1 Allmänna bestämmelser

Alla väsentliga antaganden som ligger till grund för beräkning av försäkringstekniska avsättningar granskas kvartalsvis och materiella

förändringar granskas i det aktuariella utlåandet av varje affärsområdesaktuarie. Antaganden registreras och granskas utifrån adekvat data. Metodiken är dokumenterad i Guiding Technical Principles Policy och General Reserving Policy.

Den bästa skattningen beräknas brutto, utan avdrag för belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal (se avsnitt 4.2.2.13 Medel som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag). I beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna beaktas pengars tidsvärde genom användning av riskfria räntesatser för relevanta durationer. Reserver beräknas på ett transparent sätt och ska kunna granskas av en kvalificerad expert.

4.2.2.2 Datakvalitet

Förteckningar över samtliga uppgifter som används vid beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna finns separat för Danmark, Finland, Norge och Sverige.

De uppgifter som används vid beräkningen av försäkringstekniska avsättningar är främst lfs egna historiska data för skadeanspråk. Detta omfattar exempelvis betalningar, reserver och antal skador. Eftersom produkterna och riskerna är likartade från år till år inom

varje definierad homogen riskgrupp, är uppgifterna förenliga med det ändamål för vilket de används (dvs. skattning av framtida skadeutveckling baserat på erfarenhet) och återspeglar de risker som If är exponerat för.

4.2.2.3 Riskfria räntesatser för relevanta durationer

De riskfria räntesatser för relevanta durationer som används för att beräkna bästa skattning med avseende på försäkringsförpliktelser beräknas separat för varje väsentlig valuta, baserat på uppgifter och data som är relevanta för den valutan. De riskfria räntesatserna för relevanta durationer är bestämda på ett transparent, ansvarsfullt, tillförlitligt och objektiva sätt. If tillämpar varken volatilitetsjustering eller matchningsjustering.

4.2.2.4 Riskfria basräntesatser för relevanta durationer

De riskfria basräntesatserna för relevanta durationer beräknas för DKK, EUR, GBP, NOK, SEK och USD, vilka täcker mer än 99% av de försäkringstekniska avsättningarna.

4.2.2.5 Uppdelning och upprättande av homogen riskgrupp

If delar upp sina försäkringsförpliktelser i tydligt definierade homogena riskgrupper, och som ett minimum uppdelade per affärgren, vid beräkning av försäkringstekniska avsättningar. Uppdelningen är mer detaljerad än uppdelningen av affärgrenar enligt Solvens II. När så krävs och när så är möjligt, delas paketerade produkter upp.

Affärgrenar enligt Solvens II skiljer sig från uppdelningen av affärgrenar i årsredovisningen.

4.2.2.6 Metoder och antaganden

Metoder som används för att beräkna bästa skattningar av försäkringstekniska avsättningar är baserade på vedertagna aktuariella och statistiska tekniker och är proportionerliga mot beskaffenheten, omfattningen och komplexiteten av de risker som If tar. Försäkringstekniska avsättningar baseras till stor del på Ifs egna historiska skadedata. Externa uppgifter som används, såsom konsumentprisindex och olika branschindex, baseras på officiella källor som anses tillförlitliga och transparenta samt tillgängliga för allmänheten.

4.2.2.7 Framtida förvaltningsåtgärder

If tillämpar antagandet att framtida återförsäkring kommer att köpas för att täcka en avveckling av tecknad affär. Detta antagande är relevant endast för värderingen av premiereserven, då horisonten för denna ligger bortom giltighetstiden för aktuellt gällande återförsäkringsavtal. Vid beräkningen av bästa skattning netto ingår därför kostnaderna för framtida återförsäkring.

4.2.2.8 Försäkringstagarnas beteende

Vid beräkning av de försäkringstekniska avsättningarna enligt Solvens II beaktas sannolikheten att försäkringstagarna kan utnyttja rätten att annullera försäkringsavtalen.

Försäkringstagarnas framtida beteende beaktas genom ett antagande om annullation som bygger på en analys av tidigare försäkringstagares beteende inom relevanta affärgrenar och affärsområden, och är därför baserat på relevant och trovärdig erfarenhet.

4.2.2.9 Proportionalitet och användning av förenklingar

If använder vedertagna aktuariella metoder som anses vara proportionerliga mot beskaffenheten, omfattningen och komplexiteten i försäkringsförpliktelserna. Avvikelsen mellan skattningar av de utestående skulderna vid olika tidpunkter övervakas kontinuerligt. Orsaker till väsentliga avvikelser mellan prognostiserat och faktiskt utfall undersöks för att bedöma om de antaganden som ligger till grund för den aktuella metoden behöver justeras.

If tillämpar inte den förenklade beräkningen av medel som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal. Istället beräknas fordringarna direkt från bruttobeloppen. If tillämpar förenklade metoder för beräkning av riskmarginalen, avsättningen för ej intjänade premier för bästa skattning för försäkringsförpliktelser samt av förväntad förlust på grund av motpartsfallissemang.

4.2.2.10 Avtalsgräns

If tillämpar ett proportionerligt tillvägagångssätt gällande gränsen för försäkringsavtal som används för solvensändamål. Detta innebär att ett försäkringsavtal upptas när premierna förfaller till betalning, men senast när försäkringsskyddet påbörjas, såvida inte denna tolkning har en väsentlig inverkan på solvensbedömningen.

I vissa fall kan ett försäkringsavtal inte sägas upp, trots att risktäckningsperioden ännu inte har inletts. Därmed leder tolkningen ovan inte till exakt samma definition av avtalsgränserna som definitionen enligt Solvens II. För närvarande redovisas inte avtal tillhörande ovan nämnda kategori i värderingen av försäkringstekniska avsättningar vilket leder till en försumbar överskattning av försäkringstekniska avsättningar. Varje försäkringsavtal upphör på slutdatumet, varefter försäkringsgivaren har rätt att justera premien för en ny period för att till fullo återspegla risken.

Principen förväntas inte ge upphov till väsentliga skillnader i värderingen av försäkringstekniska avsättningar.

4.2.2.11 Kassaflödesprognoser för beräkning av bästa skattning

Kassaflödesprognoser som används vid beräkningen av bästa skattning omfattar alla försäkringsersättningar som ska betalas till försäkrings- och förmånstagare (inklusive tredje part för ansvarsförsäkring och trafikförsäkring), samt betalningar till byggherrar, verkstäder osv. för utförda tjänster samt förväntade återvinningar enligt återförsäkringsavtal. Återvinningar samt betalningar för räddning och subrogation beaktas. I enlighet med 4.2.2.10 Avtalsgräns kommer kassaflöden för avsättningar för ej intjänade premier att omfatta framtida premiebetalningar för befintliga avtal om de har en väsentlig inverkan på resultatet.

Bästa skattning motsvarar det sannolikhetsvägda genomsnittet för de framtida kassaflödena med hänsyn tagen till pengars tidsvärde och, med användning av riskfria räntesatser för relevanta durationer. Bästa skattning beräknas brutto, utan avdrag för belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal. Bästa skattning av framtida kassaflöden tar implicit hänsyn till relevanta osäkerheter och beroenden.

Kostnader för avsättningar för oreglerade skador beaktas implicit eftersom de är en del av historiska skadedata och fördelas på varje skada. Skaderegleringskostnader för inträffade skador beaktas vid skattningen av avsättningar för skaderegleringskostnader, medan kostnader för ej inträffade skador beaktas vid skattningen av premiereserven. Allokeringen av skaderegleringskostnaderna på homogena riskgrupper sker med användning av fördelningsnycklar upprätthållna av controlleravdelningarna, och anses vara realistisk och konsekvent över tiden.

4.2.2.12 Härledning av riskmarginalen

Riskmarginalen baseras på den partiella interna modellen för solvenskapitalkrav. Riskmarginalen är avsedd att utgöra en försäkringsteknisk avsättning motsvarande kapitalkostnaden för att bibehålla försäkringsskulderna till full avveckling i ett tomt referensföretag som antas ta över skulderna.

Vid beräkningen av riskmarginalen antas att tillgångarna väljs på ett sådant sätt att solvenskapitalkravet för den marknadsrisk som referensföretaget exponeras för är noll, dvs. det finns ingen kvarstående marknadsrisk. Kassaflöden omräknas till bästa skattningar,

vilka i sin tur används för att beräkna ett primärt solvenskapitalkrav. Det primära solvenskapitalkravet för relevanta risker tillsammans med operativ risk diskonteras och en kapitalkostnad införs för att fastställa den slutliga riskmarginalen. Riskmarginalen fördelas sedan på dess motsvarande affärgrenar, återspeglade dess bidrag till solvenskapitalkravet.

4.2.2.13 Medel som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag¹⁶

De belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal för skadeförsäkringsförpliktelser beräknas separat för avsättningar för ej intjänade premier och avsättning för skador. Justeringen avser förväntade förluster på grund av motpartsfallissemang. Justeringen beräknas som det förväntade nuvärdet av förändringen i kassaflöden som ligger till grund för de belopp som kan återvinnas från denna motpart, till följd av ett eventuellt motpartsfallissemang eller tvist. Vid beräkningen tas hänsyn till sannolikheten för fallissemang under perioden för återförsäkringsförpliktelserna. Det sker separat per motpart och per typ av reserv. I de fall där en insättning har gjorts för kassaflödena, är belopp som kan återvinnas justerade för att undvika en dubbelräkning av tillgångar och skulder som hör till insättningen¹⁷.

4.2.2.14 Osäkerheter i samband med beräkningarna

Det finns alltid en inneboende osäkerhet av försäkringstekniska avsättningar, eftersom det innebär antaganden om framtida händelser. De främsta riskfaktorerna som påverkar avsättningsrisken beskrivs närmare i avsnitt 3.1 Teckningsrisk.

4.3 Andra skulder än försäkringstekniska avsättningar

4.3.1 Andra avsättningar än försäkringstekniska avsättningar

Enligt klassificeringen i Solvens II-balansräkningen avser andra avsättningar än försäkringstekniska avsättningar skulder med osäker betalningstidpunkt eller osäkert belopp. Posten omfattar omstruktureringsreserver rörande beslutade organisationsförändringar samt avsättningar för andra åtaganden och osäkra förpliktelser. Denna post redovisas på samma sätt i årsredovisningen och i Solvens II.

4.3.2 Pensionsåtaganden

I ffs pensionsförpliktelser omfattar pensionsplaner i flera nationella system reglerade genom lokal- och kollektivavtal samt socialförsäkringslagar. De utgörs av både avgiftsbestämda och förmånsbestämda planer. För avgiftsbestämda planer utgör pensionskostnaden den premie som erläggs för tryggnad av pensionsförpliktelser i livförsäkringsbolag.

Gällande förmånsbestämda pensionsplaner följer redovisningen av pensionskostnader och förpliktelser i årsredovisningen inte full anpassning till IFRS-ramverket. Däremot säkerställs full IFRS anpassning i Solvens II-balansräkningen i enlighet med IAS 19 Ersättningar till anställda. Enligt denna standard värderas pensionskulder till nuvärdet av framtida pensionsförpliktelser, beräknad enligt Projected Unit Credit-metoden, minus marknadsvärdet av de förvaltningstillgångar som planen omfattar. Att gå från redovisning av pensionsförpliktelser för juridisk person till IAS 19-redovisning av skulderna innebär främst två effekter vid jämförelse mellan Solvens II och den lagstadgade informationen i balansräkningen:

- Ett företags pensionsförpliktelser presenteras netto. Till följd av detta kvittas förutbetalda kostnader på 34 MSEK (tillgångar) mot pensionsförpliktelser i räkenskaperna uppgående till 236 MSEK, vilket leder till en nettoskuld på 202 MSEK.

- Till följd av omvärderingen av pensionsförpliktelser med användning av IAS 19 ökar nettoskulden med 34 MSEK jämfört med den lagstadgade redovisningen, vilket leder till en omvärderad nettoställning på 236 MSEK.

Ytterligare information rörande pensionsförpliktelserna finns i avsnitt 4.5 Övrig information.

4.3.3 Uppskjutna skattefordringar och skatteskulder

Uppskjuten skatt hänförlig till temporära skillnader mellan Solvens II-värden och motsvarande skattemässiga värden, beaktas i Solvens II.

Uppskjutna skattefordringar och skatteskulder redovisas netto i de fall de är hänförliga till samma skattemyndighet och kan kvittas mot varandra. Skatteeffekter av skattemässiga underskottsavdrag redovisas som uppskjuten skattefordran om det är sannolikt att den kan användas mot skattepliktiga vinster i framtiden.

Uppskjutna skattefordringar och skatteskulder diskonteras inte och värderas till de skattesatser som förväntas gälla när tillgången realiserar eller skulden regleras. I tabell 16 presenteras skattesatser för beräkning av uppskjutna skattefordringar och skatteskulder.

Tabell 16 – Skattesatser

Land	2021	2020
Sverige	20,60%	20,60%
Norge	25,00%	25,00%
Danmark	22,00%	22,00%
Finland	20,60%	20,60%
Storbritannien	20,60%	20,60%
Tyskland	27,90%	27,90%
Frankrike	25,83%	27,37%
Nederländerna	20,60%	20,60%

¹⁶ Special Purpose Vehicle översätts till specialföretag enligt definition i Försäkringsrörelselagen (2010:2043).

¹⁷ If har inga specialföretag.

För 2021 redovisades en uppskjuten skatteskuld netto på 1 633 MSEK i årsredovisningen. Efter Solvens II-justeringar ökade det uppskjutna skuldbeloppet med 1 096 MSEK till en uppskjuten skatteskuld på 2 729 MSEK.

Tabell 17 – Avstämning av uppskjuten skatt (netto) i Solvens II-balansräkningen, 31 december 2021

MSEK	Värde i årsredovisningen	Solvens II -justeringar	Solvens II -värde
Beräkning av uppskjuten skatt, netto			
1. Avsättningar, inklusive pensionsförpliktelser redovisade i linje med IAS 19 i Solvens II	62	11	73
2. Goodwill eliminerad i Solvens II	-	0	0
3. Underavskrivningar	0	-	0
4. Placeringstillgångar till verkligt värde	-1 684	-	-1 684
5. Uppskjuten skatt avseende obeskattade reserver	-98	-	-98
6. Försäkringstekniska avsättningar omräknade enligt Solvens II	-	-1 115	-1 115
7. Övriga immateriella tillgångar eliminerade i Solvens II	-	-	0
8. Efterställda skulder	-	-	-
9. Leasing enligt IFRS 16	-	8	8
10. Övriga temporära skillnader	85	-	85
Uppskjutna skatteskulder, netto	-1 633	-1 096	-2 729

De huvudsakliga orsakerna till förändringen är försäkringstekniska avsättningar (inklusive fordringar enligt återförsäkringsavtal) och effekterna av IAS 19-redovisning av pensionsförpliktelser. Uppskjutna skattefordringar härstammar från Solvens II-justeringar och kan inte kvittas mot uppskjutna skatteskulder på grund av att de inte är hänförliga till samma skattemyndighet.

Uppskjutna skatter hänförliga till obeskattade reserver (avser säkerhetsreserven) redovisas inte i Solvens II. Till följd av detta värderas obeskattade reserver till samma värde i årsredovisningen och i Solvens II.

4.3.4 Derivat

Hantering av derivat som presenteras i avsnitt 4.1.4.5 Derivat, gäller även derivatsskulder.

4.3.5 Andra finansiella skulder än skulder till kreditinstitut

Andra finansiella skulder än skulder till kreditinstitut avser leasingskulden enligt IFRS 16 som uppkommer i Solvens II. Hanteringen av posten presenteras närmare i avsnitt 4.5.1 Leasingarrangemang.

4.3.6 Försäkringsskulder och skulder till förmedlare

I enlighet med Solvens II-klassificeringen innehåller försäkringsskulder och skulder till förmedlare belopp som förfallit till betalning till försäkringstagare och andra försäkringsgivare samt övriga skulder kopplade till försäkringsverksamheten, men som inte redovisas som en del av de försäkringstekniska avsättningarna. Dessa poster redovisas till upplupet anskaffningsvärde både i årsredovisningen och i Solvens II, då redovisat värde anses vara en rimlig skattning av det verkliga värdet.

4.3.7 Återförsäkringsskulder

I enlighet med Solvens II-klassificeringen innehåller återförsäkringsskulder belopp som förfallit till betalning till återförsäkrare och skulder som är kopplade till återförsäkring.

Enligt Solvens II-klassificeringen ska de försäkringstekniska avsättningarna till fullo beakta alla inkommande och utgående kassaflöden. I stället för att redovisa en skuld avseende framtida förväntade avgivna premier som ännu inte förfallit till betalning för gällande försäkringar, beaktas därför de framtida premierna fullt ut i den bästa skattningen av återförsäkrarens andel av avsättningen för ej intjänade premier (i fordringarna enligt återförsäkringsavtal). Skulder

uppgående till 69 MSEK omklassificeras från återförsäkringsskulder till återförsäkrarens andel av försäkringsförpliktelsen. Den återstående balansen återförsäkringsskulder består av belopp att betala till återförsäkrare. Dessa hanteras på samma sätt i årsredovisningen som i Solvens II.

4.3.8 Skulder (leverantörsskulder, inte försäkring)

Skulder (leverantörsskulder, inte försäkring), som främst består av skatteskulder och premieskatt, redovisas till upplupet anskaffningsvärde både i årsredovisningen och i Solvens II, då redovisat värde anses vara en rimlig skattning av det verkliga värdet.

4.3.9 Efterställda skulder

Efterställda skulder till ett värde av 1 195 MSEK inlöstes i december 2021. Inga efterställda skulder finns i balansräkningen per 31 december 2021. Se även Avsnitt 5.1.2.1 Förändringar i kapitalbasen under redovisningsperioden.

4.3.10 Övriga skulder som inte visas någon annanstans

I enlighet med Solvens II-klassificeringen innehåller rubriken övriga skulder som inte visas någon annanstans främst upplupna personalkostnader och sociala avgifter. Redovisat värde anses vara en rimlig skattning av det verkliga värdet. Återförsäkrarens andel av förutbetalda anskaffningskostnader, som i årsredovisningen uppgår till 52 MSEK, elimineras i Solvens II.

4.4 Alternativa värderingsmetoder

Standardvärderingsmetoden i Solvens II är att värdera tillgångar och skulder med hjälp av noterade marknadspriser på aktiva marknader (QMP). En aktiv marknad kännetecknas normalt av noterade priser som är enkelt och regelbundet tillgängliga och som representerar aktuella och regelbundet förekommande transaktioner mellan parter som är oberoende av varandra. Om noterade marknadspriser på aktiva marknader för tillgångar eller skulder inte är tillgängliga, ska företagen som alternativt använda noterade marknadspriser på aktiva marknader för liknande tillgångar och skulder, med justeringar för att återspegla skillnader (QMPS). Om inte heller det alternativet är tillgängligt, ska företagen använda alternativa värderingsmetoder (AVM).

Inga Solvens II-justeringar görs för placeringstillgångar eller finansiella skulder, med undantag för leasingskulder. Eftersom Solvens II-ramverket har många likheter med IFRS-ramverket vad gäller

identifiering och värdering av finansiella tillgångar och skulder är presentationen i Solvens II baserad på årsredovisningens upplysningar. Verkligt värde-hierarkin enligt IFRS-ramverket består av:

- Nivå 1: Noterade priser på aktiva marknader.
- Nivå 2: Noterade priser på Nivå 1 är inte tillgängliga, men det verkliga värdet baseras på observerbara marknadsdata.
- Nivå 3: Indata som inte baseras på observerbara marknadsdata.

Tabellen nedan visar hur tillgångarna fördelas mellan kategorierna QMP/QMPS och AVM. Försäkringstekniska avsättningar och de typer av tillgångar och skulder för vilka det redovisade värdet anses vara en rimlig skattning av det verkliga värdet ingår inte i tabellen. Osäkerhetsnivån är obetydlig eftersom endast en mindre del av placeringstillgångarna klassificeras som AVM. Nedan redogörs översiktligt för värdering enligt alternativa värderingsmetoder.

Tabell 18 – Solvens II-tillgångar fördelade mellan QMP/QMPS och AVM, 31 december 2021

MSEK	AVM	QMP/QMPS	Summa
Statsobligationer	-	13 190	13 190
Företagsobligationer	28	75 930	75 957
Derivat	-	175	175
Aktier	82	12 049	12 131
Investeringsfonder	39	4 863	4 902
Fastigheter (annat än för eget bruk)	9	-	9
Summa	157	106 206	106 363

Företagsobligationer som värderas med AVM är obligationer i företag med finansiella problem där handel med instrumenten i princip har upphört. Värdet baseras på senaste marknadstransaktioner.

Externa värderingar erhålls för vissa onoterade aktier. De externa värderingarna bygger på modeller som innehåller ej observerbara förutsättningar.

De verkliga värdena för private equity-investeringar i investeringsfonder baseras på priser och andelsvärden som erhållits från fonderna. Dessa priser har fastställts utifrån värdeutvecklingen i de underliggande tillgångarna i enlighet med marknadspraxis.

Värdet på fastigheter (annat än för eget bruk) utgörs av nettoförsäljningsvärdet och fastställs årligen av externa värderingsmän med tillämpning av orsprismetoden eller kassaflödesmodeller. Se även avsnitt 4.1.4.1 Fastigheter (annat än för eget bruk).

4.5 Övrig information

4.5.1 Leasingarrangemang

If har endast betydande operationella leasingavtal i egenskap av hyrestagare. Leasingarrangemangen avser lokal- och fordonsleasing. Betalningar enligt operationella leasingavtal belastar resultatet linjärt under leasingperioden i årsredovisningen.

Tabell 19 – Operationella leasingavtal, 31 december 2021

MSEK Tillgångsklass	Totala framtida minimileaseavgifter			Total	Totala lease- avgifter under perioden
	<1 år	1–5 år	>5 år		
Materiella anläggningstillgångar	262	871	773	1 906	274

IFRS 16 Leasingavtal trädde i kraft 1 januari 2019 men i enlighet med RFR 2 Redovisning för juridiska personer tillämpas inte standarden i årsredovisningen. Varken nyttjanderätt eller leasingskuld redovisas i balansräkningen utan istället redovisas samtliga leasingavgifter som kostnad i resultaträkningen i enlighet med IAS 17. I Solvens II inkluderas nyttjanderättstillgångar och leasingskulder i enlighet med IFRS 16. Värdering enligt IFRS 16 anses vara förenlig med artikel 75 i Solvens II-direktivet.

Nyttjanderättstillgångar redovisas i Solvens II under materiella anläggningstillgångar som innehas för eget bruk och värderas initialt till nuvärdet av framtida leasingbetalningar, samt eventuella direkta kostnader hänförliga till leasingavtalet. Även leasingskulden värderas initialt till nuvärdet av framtida leasingbetalningar. Hanteringen anses vara en rimlig skattning av det verkliga värdet.

Endast leasingavtal hänförliga till större kontorsfastigheter hanteras enligt IFRS 16. Per 31 december 2021 har tillämpning av IFRS 16 i Solvens II endast en mindre effekt på belopp med vilket tillgångar överskrider skulder.

Tabell 20 – Leasingavtal enligt Solvens II, 31 december 2021

IFRS 16 Leasingavtal MSEK	Solvens II
Nyttjanderättstillgångar samt vändning av förutbetalda leasingkostnader	1 562
Leasingskuld	-1 601
Nettoeffekt på belopp med vilket tillgångar överskrider skulder i Solvens II	-39

4.5.2 Förmånsbestämda pensionsplaner

If har förmånsbestämda planer i Sverige och Norge. De pensionsförmåner som omfattas är för båda länderna ålderspension och efterlevandepension. Gemensamt för de förmånsbestämda pensionsplanerna är att de anställda och efterlevande som omfattas av planerna har rätt till en garanterad pension som huvudsakligen beror på de anställdas tjänstgöringstid och pensionsmedförande lön vid pensionstillfället. Den dominerande förmånen är ålderspension och avser framförallt livsvarig pension efter förväntad pensionsålder. Anställda i Norge som är födda 1957 och tidigare och som var anställda inom If 2013 är även berättigade till förtida ålderspension.

Tabell 21 – Förpliktelser för ersättningar till anställda

MSEK	2021	2020
Beräknad pensionsförpliktelse till nuvärde, inklusive sociala avgifter	3 012	3 382
Placeringar i pensionstillgångar till marknadsvärde	2 745	2 402
Nettoförpliktelse som redovisas i Solvens II-balansräkningen	267	980

Pensionerna är huvudsakligen finansierade genom försäkring där försäkringsgivarna fastställer premierna och utbetalar förmånerna (säkerställda planer). I Norge tryggas pensionsutfästelserna i Storebrand och i Sverige tryggas större delen i Skandia och en mindre del i Försäkringsbranschens pensionskassa (FPK). Ifs åtagande fullgörs primärt genom att premierna betalas till respektive försäkringsgivare. Utöver säkerställda pensionsplaner finns i Norge även ej säkerställda planer, för vilka If ansvarar för de löpande utbetalningarna. För de säkerställda pensionsförmånerna förvaltas det hänförliga kapitalet som en del i försäkringsgivarnas

förvaltningsportföljer. Ansvar för övervakning av pensionsplanerna inklusive investeringsbeslut och tillskott ligger gemensamt på försäkringsgivarna och If. Pensionsplanerna är i stort utsatta för likartade väsentliga risker avseende förmånernas slutliga belopp, de anställdas livslängd, investeringsrisk i plantillgångarna samt att val av diskonteringsränta påverkar deras värdering i redovisningen.

Pensionsförpliktelse samt den på räkenskapsperioden hänförliga pensionskostnaden beräknas enligt Projected Unit Credit metoden i enlighet med IAS 19. Beräkningen av pensionsförpliktelser baseras på framtida förväntade pensionsutbetalningar och inkluderar årligt uppdaterade antaganden om lönetillväxt, inflation, dödlighet och personalomsättning. De förväntade pensionsutbetalningarna diskonteras sedan till nuvärde med en diskonteringsränta

som fastställs utifrån företagsobligationer, inklusive säkerställda bostadsobligationer, med kreditbetyg AAA och AA i lokal valuta. De valda diskonteringsräntorna beaktar durationen av bolagets pensionsförpliktelser i respektive land. Efter avräkning för förvaltningstillgångar redovisas i balansräkningen en nettotillgång eller nettoskuld.

I följande tabeller redovisas några väsentliga antaganden, specificeringar av pensionskostnader, tillgångar och skulder samt en känslighetsanalys som visar den potentiella effekten på förpliktelserna av rimliga ändringar av dessa antaganden per utgången av räkenskapsåret. Redovisade belopp har angivits inklusive särskild löneskatt i Sverige (24,26%) och motsvarande avgift i Norge (14,10%-19,10%).

Tabell 22 – Specifikation av förpliktelser för ersättningar till anställda per geografiskt område, 31 december 2021

MSEK	Sverige	Norge
Redovisas i resultaträkning och övrigt totalresultat		
Kostnader avseende tjänstgöring under innevarande år	-62	-9
Kostnader/intäkter avseende tjänstgöring tidigare år m.m.	-	-
Räntekostnad, nettopensionsskuld	-8	-5
Summa i resultaträkning	-70	-14
Omvärderingar av nettopensionsskulden	743	2
Summa i totalresultat	674	-12
Redovisas i balansräkning		
Nuvärde av beräknad pensionsförpliktelse, inklusive sociala avgifter	2 516	496
Placeringar i pensionstillgångar till marknadsvärde	2 561	184
Nettoskuld redovisad i balansräkning	-44	311
Specifikation per tillgångsslag		
Obligationer	41%	55%
Aktier	27%	12%
Fastigheter	9%	13%
Övrigt	23%	20%

Tabell 23 – Aktuariella antaganden som används för beräkningen av förmånsbestämda pensionsplaner

2020	Sverige	Norge
Diskonteringsränta	1,75%	2,00%
Lönetillväxt	2,50%	3,00%
Prisinflation	1,75%	2,00%
Livslängdstabell	DUS14	K2013
Pensionsförpliktelsernas genomsnittliga löptid	20 år	12 år
Förväntade inbetalningar till de förmånsbestämda pensionsplanerna under 2022	73 MSEK	8 MSEK

Tabell 24 – Känslighetsanalys av effekten av rimligt möjliga förändringar

MSEK	2021			2020		
	Sverige	Norge	Summa	Sverige	Norge	Summa
Diskonteringsränta, +0,50%	-296	-26	-323	-338	-31	-369
Diskonteringsränta, -0,50%	340	29	369	390	35	425
Lönetillväxt, +0,25%	80	1	82	93	2	95
Lönetillväxt, -0,25%	-74	-1	-75	-85	-2	-87
Förväntad livslängd, +1 år	122	13	135	138	15	152

Tabell 25 – Analys av förpliktelserna för ersättningar till anställda

MSEK	2021			2020		
	Säkerställda planer	Ej säkerställda planer	Summa	Säkerställda planer	Ej säkerställda planer	Summa
Nuvärde av beräknad pensionsförpliktelse, inklusive sociala avgifter	2 704	308	3 012	3 091	291	3 382
Placeringar i pensionstillgångar till marknadsvärde	2 745	-	2 745	2 402	-	2 402

5 Finansiering

5.1 Kapitalbas

5.1.1 Mål, principer och metoder för hantering av kapitalbas

5.1.1.1 Ramverk för kapitalhantering

If fokuserar på en effektiv kapitalhantering och en sund riskhantering genom att bibehålla en tillräcklig kapitalnivå i förhållande till bolagets risker över verksamhetens planeringsperiod. Detta innebär att säkerställa att tillgängligt kapital överstiger de interna och regulatoriska kapitalkraven.

Kapitalhanteringen baseras på en av styrelsen fastställd riskkaptit, som ger ytterligare information om bolagets riskpreferenser och risktoleranser. Riskprofil, kapitalkrav och tillgängligt kapital mäts, analyseras och rapporteras till ORSA-kommittén och styrelsen kvartalsvis, eller oftare vid behov. För att upprätthålla en tillräcklig kapitalnivå:

- bedöms buffertar och kapitalbehov,
- genomförs stress- och scenariotester för att bedöma riskkänslighet och utvärdera den framtida kapitalsituationen,
- bedöms risker och kapitalbehov utifrån den finansiella planen,
- allokeras kapital till affärsområdena och försäkringsprodukterna för att säkerställa ett riskbaserat tillvägagångssätt vid fastställande av mål och vid lönsamhetsuppföljning, och
- säkerställs utdelningskapaciteten genom effektivt nyttjande av återförsäkring, koncernsynergier och diversifieringsfördelar.

Riskhanteringsfunktionen utvärderar solvenssituationen utifrån både externa och interna mått genom löpande analys och bedömning.

Risker mäts, redovisas och sammanställs i syfte att göra en övergripande utvärdering av risk och kapital. Resultatet av dessa aktiviteter dokumenteras och följs upp som ett led i den kvartalsvisa processen för risk- och solvensbedömning. En rapport utarbetas kvartalsvis till ORSA-kommittén, och en sammanfattning av denna skickas till styrelsen. Solvenssituationen rapporteras kvartalsvis till Finansinspektionen.

Den årliga ORSA-processen, vilken beskrivs under avsnitt 2.3.8 ORSA-processen, är ett viktigt verktyg för att utvärdera om kapitalbasen är tillräcklig både i dagsläget och på medellång sikt.

Risk- och solvensbedömningen och den normala övervakningen förmedlar också indata för kapitalhanteringsplanen på medellång sikt. Kapitalhanteringsplanen täcker den treåriga planeringsperioden och beaktar eventuella planerade emissioner, inlösen och återbetalningar av kapitalbasposter samt analyserar hur utdelningsprognoser kan komma att påverka kapitalbasen.

Genom att kombinera åtgärderna ovan kan If på ett effektivt sätt övervaka och planera sitt kapitalbehov under planeringsperioden och säkerställa att styrelsen får information som är relevant för beslutsfattande och för den strategiska ledningsprocessen. Risk- och solvensbedömningen tar hänsyn till risker över en treårig planeringsperiod. Detta görs genom regelbunden analys av sannolika eller förutsebara förändringar av riskprofilen och affärsstrategin, som kan påverka tidigare analyser och/eller känsligheten för gjorda antaganden.

5.1.1.2 Kapitalkravsmått

Det regulatoriska solvenskapitalkravet avser att täcka alla potentiella kvantifierbara risker som verksamheten exponeras för. Tillgängligt kapital benämns som medräkningsbar kapitalbas. Enligt regelverket ska ett försäkringsbolag ha en kapitalbas som minst uppgår till solvenskapitalkravet.

¹⁸ Beslutad av styrelsen i december 2021.

Solvenskapitalkravet återspeglar en kapitalbasnivå som gör det möjligt för ett bolag att täcka oförutsedda förluster och ger en rimlig säkerhet för försäkringstagare och förmånstagare. Konfidensgraden för solvenskapitalkravet är 99,5%, vilket motsvarar en händelse som inträffar en gång på 200 år. En överträdelse av solvenskapitalkravet leder till ett myndighetsingripande.

Minimikapitalkravet återspeglar en kapitalbasnivå som innebär att bolaget i 85% av alla möjliga utfall på ett års sikt kan uppfylla sina åtaganden, och är en solvensnivå under vilken försäkringstagare och förmånstagare blir föremål för en oacceptabel risknivå om försäkringsbolaget tillåts fortsätta sin verksamhet.

Utöver de lagstadgade kapitalkraven tillämpar If också andra mått för att beskriva sin risk- och kapitalställning:

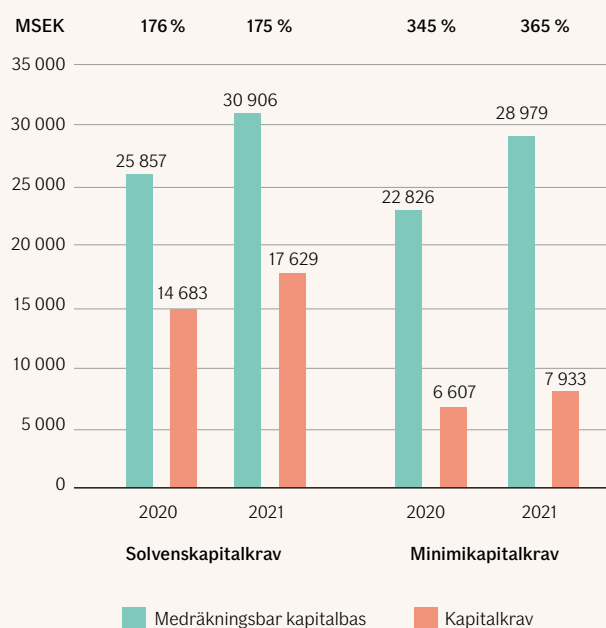
- Ekonomiskt kapital är ett internt mått och används till att fastställa interna risklimiter samt till att mäta och hantera den sammanställda riskexponeringen.
- Mått från externa ratingbolag för att bibehålla kreditbetyget A från Standard & Poor's och Moody's.

5.1.2 Kapitalbas och solvensställning

Enligt den partiella interna modellen, uppgick kvoten för solvenskapitalkravet till 175% (176%) och kvoten för minimikapitalkravet till 365% (345%) per den 31 december 2021.

Jämfört med föregående år har solvenskapitalkravet ökat mer relativt sett än kapitalbasen, vilket förklarar den lägre solvenskvoten. Kapitalkravet har ökat till följd av högre aktierisk, valutarisk och ränterisk. Baserat på den finansiella planen¹⁸ bedöms If ha en stark kapitalstruktur och solvens, god lönsamhet och stabila resultat. If bedöms även ha goda möjligheter att generera ytterligare kapital och bibehålla den kapitalnivå som krävs för att hantera risker samt nå verksamhetsmålen framgent.

Figur 20 – Översikt av Ifs kapital och solvens

5.1.2.1 Förändringar i kapitalbasen under redovisningsperioden

Total medräkningsbar kapitalbas för täckning av solvenskapitalkravet ökade med 5 050 MSEK (499 MSEK) under redovisningsperioden.

Den efterställda skulden som ingick i nivå 2 i kapitalbasen inlöstes på första inlösendatum i december 2021. Vid inlösen uppgick nominellt belopp och upplupen ränta till 1 195 MSEK. Inga nya kapitalbasposter har emitterats under året och per den 31 december 2021 fanns inte några efterställda skulder i kapitalbasen.

Per den 31 december 2021 fanns inte några uppskjutna skattefordringar redovisade på nivå 3 i kapitalbasen (137 MSEK).

Tabell 26 – Förändringar i kapitalbasen

MSEK	Summa	Nivå 1 – obegränsat	Nivå 1 – begränsat	Nivå 2	Nivå 3
Medräkningsbar kapitalbas för täckning av solvenskapitalkravet per den 1 januari 2021	25 857	21 504	-	4 216	137
Resultat enligt årsredovisningen	8 319	8 319	-	-	-
Övrigt totalresultat enligt årsredovisningen	2 496	2 496	-	-	-
Förändring av kapitalbasposter som inte ingår i eget kapital enligt årsredovisningen	-933	1	-	-934	-
Förändring av Solvens II-värderingsjusteringar för överskott av tillgångar mot skulder	3 193	3 299	-	30	-137
Återläggning av förändring i Solvens II-värderingsjusteringar för efterställda skulder	-25	-	-	-25	-
Omföring mellan nivåer	-	-226	-	226	-
Föreslagen utdelning	-8 000	-8 000	-	-	-
Medräkningsbar kapitalbas för täckning av solvenskapitalkravet per den 31 december 2021	30 906	27 393	-	3 514	-

5.1.2.2 Sammansättning av medräkningsbar kapitalbas för täckning av solvenskapitalkravet och minimikapitalkravet

Kapitalbasen utgörs av primärkapital bestående av överskott av tillgångar mot skulder i Solvens II-balansräkningen som kan åberopas för att täcka förluster. Per den 31 december 2021 fanns inga kapitalbasposter som kvalificerades för behandling som tilläggskapital.

Den tillgängliga kapitalbasen nivåindelns baserat på kapitalbasposternas förutsättningar att täcka solvenskapitalkravet och minimikapitalkravet. Nivåerna återspeglar förlusttäckningsgraden i kapitalbasen i händelse av likvidation.

5.1.2.3 Nivåindelning av primärkapitalposter

Stamaktiekapitalet på 104 MSEK (104 MSEK) uppfyller kraven för införande bland poster utan begränsning på nivå 1.

Per den 31 december 2021 uppgick avstämningsreserven till 27 288 MSEK (21 400 MSEK). Avstämningsreserven består av eget

kapital och obeskattade reserver (exklusive stamaktiekapital och norskt naturskadekapital) enligt årsredovisningen samt Solvens II-värderingsjusteringar. En föreslagen utdelning på 8 000 MSEK (5 500 MSEK) har avräknats från avstämningsreserven.

Avstämningsreserven ingick i kapitalbasen och klassificerades som nivå 1 utan begränsning.

Den norska filialen tillhandahåller egendomsförsäkring som bland annat skyddar mot skador som orsakas av naturkatastrofer. Filialen är därför medlem av den så kallade norska naturskadepoolen och är därmed skyldig att avsätta eget kapital i form av naturskadekapital. Den 31 december 2021 ingick det norska naturskadekapitalet på 3 514 MSEK (3 085 MSEK) i kapitalbasen som nivå 2 och presenteras som övriga poster godkända av tillsynsmyndigheten. I posten ingick en obeskattad del på 3 071 MSEK (2 868 MSEK) och en beskattad del på 443 MSEK (217 MSEK).

Tabell 27 – Nivåindelning av kapitalbas, 31 december 2021

MSEK	Summa	Nivå 1 – obegränsat	Nivå 1 – begränsat	Nivå 2	Nivå 3
Stamaktiekapital	104	104	-	-	-
Avstämningsreserv	27 288	27 288	-	-	-
Efterställda skulder	-	-	-	-	-
Uppskjutna skattefordringar	-	-	-	-	-
Andra kapitalbasposter godkända av finansinspektionen	3 514	-	-	3 514	-
Summa medräkningsbar kapitalbas, QRT S.23.01.01	30 906	27 393	-	3 514	-

5.1.2.4 Kriterier avseende krav om minsta duration för primärkapitalposter

Samtliga poster som ingår i kapitalbasposterna på nivå 1 var odaterade och uppfyllde därmed permanenskraven.

5.1.2.5 Tillämpning av generella gränskrav för medräkning

Den medräkningsbara kapitalbasen var tillräcklig för att uppfylla både solvenskapitalkravet och minimikapitalkravet. Medräkningsbegränsningar avseende kapitalbasen på nivå 2 för täckning av solvenskapitalkrav saknades, men det fanns en medräkningsbegränsning för täckning av minimikapitalkravet. Kapitalbasen på nivå 2 kan endast användas för att täcka 20% av minimikapitalkravet.

Tabell 28 – Bedömning av medräkningsbar kapitalbas, 31 december 2021

MSEK	Summa	Nivå 1 – obegränsat	Nivå 1 – begränsat	Nivå 2	Nivå 3
Summa medräkningsbar kapitalbas för att uppfylla solvenskapitalkravet	30 906	27 393	-	3 514	-
Summa medräkningsbar kapitalbas för att uppfylla minimikapitalkravet	28 979	27 393	-	1 587	-
Solvenskapitalkrav	17 629	-	-	-	-
Kvot för medräkningsbar kapitalbas/solvenskapitalkrav	175%	-	-	-	-
Minimikapitalkrav	7 933	-	-	-	-
Kvot för medräkningsbar kapitalbas/minimikapitalkrav	365%	-	-	-	-

Avstämning av eget kapital mot överskott av tillgångar mot skulder enligt Solvens II

Överskottet av tillgångar mot skulder härleds av eget kapital efter att alla tillgångar och skulder har omvärderats enligt Solvens II-regelverket, såsom redovisas i QRT S.02.01.02 och S.23.01.01.

Den efterställda skulden som lösts in i december 2021 utgjorde en del av primärkapitalet för 2020 och omvärderades enligt Solvens II-regelverket.

Tabell 29 – Eget kapital och obeskattade reserver, överskott av tillgångar mot skulder och tillgängligt primärkapital

MSEK	2021	2020
Stamaktiekapital	104	104
Reservfond	388	388
Fond för utvecklingskostnader	-	144
Fond för verkligt värde	7 649	5 519
Balanserad vinst och årets resultat	19 761	16 433
Obeskattade reserver	7 032	6 859
Summa eget kapital och obeskattade reserver enligt årsredovisningen	34 934	29 446
Solvens II-värderingsjusteringar		
Elimineringar för goodwill och immateriella tillgångar	-2	-147
Förändringar av uppskjuten skatt	-1 095	-226
Förändringar av försäkringstekniska avsättningar, netto	5 142	2 014
Förändringar av åtaganden avseende pensionsförmåner	-34	-816
Förändringar av värdering av leasingavtal	-39	-21
Förändringar av värdering av efterställda skulder	-	-25
Totalsumma för alla avstämningsrörelser, p.g.a. värderingsskillnader	3 972	779
Överskott av tillgångar mot skulder, Solvens II-balansräkning	38 906	30 226
Efterställda skulder i primärkapital	-	1 131
Föreslagen utdelning	-8 000	-5 500
Summa tillgängligt primärkapital, redovisat i QRT för kapitalbas	30 906	25 857

5.2 Solvenskapitalkrav och minimikapitalkrav

If tillämpar den partiella interna modellen för beräkning av det regulatoriska solvenskapitalkravet. Modelleringen av teckningsrisken i den partiella interna modellen kombineras med övriga riskmoduler beräknade med standardformeln. Solvenskapitalkravet utgör en kombination av de väsentligaste teckningsriskerna beräknade med hjälp av den interna modellen (IM) och övriga risker, till exempel marknadsrisk, som beräknas med hjälp av standardformeln. If använder inga bolagsspecifika parametrar i riskmodulerna för livförsäkring, skadeförsäkring och sjukförsäkring som baseras på standardformeln. If tillämpar inte heller förenklade beräkningar för några av standardformelns riskmoduler (eller undergrupper).

Ifs solvenskapitalkrav beräknas genom att subtrahera en skattejustering från solvenskapitalkravet före skatt, vilken representerar den uppskjutna skattens förlusttäckningskapacitet. Ifs obeskattade reserver ingår i sin helhet i kapitalbasen och därför justeras beräkningen av skattejusteringsbeloppet för solvenskapitalkravet så att dessa reserver först och främst täcker förlusterna före skatt. Detta påverkar beräkningen av skattejusteringen, eftersom det innebär att Ifs beräkning av förlusttäckningskapaciteten för uppskjutna skatter endast tar hänsyn till den del av solvenskapitalkravet före skatt som överskrider de obeskattade reserverna.

Vid demonstration av nyttjandet av förlusttäckningskapaciteten i uppskjuten skatt antas det att medräkningsbar kapitalbas före skatt minskas med ett belopp motsvarande solvenskapitalkravet (SCR-chock). I den mån det är möjligt, används nuvarande uppskjutna nettoskatteskulder för att uppväga förlusten och den återstående delen är motiverad med framtida skattefordran från tillgängligt beskattningsbart resultat.

Avsikten är att minimikapitalkravet ska kalibreras enligt det riskutsatta värdet för primärkapitalet med en konfidensgrad på cirka 85% över en ettårig tidshorisont. If har exponeringar både i liv- och skadeförsäkring och därför härleds bolagets linjära minimikapitalkrav separat för livförsäkring (inkluderar Ifs livräntor för skadeförsäkring, hälso- och sjukvårdsförsäkring) och exponeringar i skadeförsäkring. I den slutliga beräkningen måste minimikapitalkravet vara mellan 25% och 45% av solvenskapitalkravet, men aldrig lägre än 3,7 MEUR.

Det linjära minimikapitalkravet för den 31 december 2021 motsvarar den övre gränsen för minimikapitalkravet (7 933 MSEK eller 45% av solvenskapitalkravet).

Vidare upplysningar om Ifs solvenskapitalkrav och minimikapitalkrav finns i QRT S.25.02.21 och S.28.01.01.

Tabell 30 – Beskrivning av förlusttäckningskapacitet i uppskjuten skatt, 31 december 2021

MSEK	
Förlusttäckningskapacitet i uppskjutna skatter	2 749
- varav motiverad av reversering av uppskjuten skatteskuld	2 729
- varav motiverad av framtida beskattningsbara vinster	20
- varav motiverad med möjligheten att återfå tidigare års betald skatt	-

För att visa sannolikheten för framtida tillgängliga skattepliktiga vinster efter SCR-chocken görs följande antaganden:

- Ifs finansiella plan justeras för ökningen av avbrutna eller uppsagda försäkringskontrakt utifrån SCR-chocken och effekten kvarstår under hela den finansiella planeringsperioden.
- Effekterna av SCR-chocken på balansräkningen och framtida tillgängliga beskattningsbara vinster beaktas uttryckligen.
- Ett kapitaltillskott antas efter SCR-chocken för att återställa solvenskvoten till 100%.
- Ny affär bortom planeringsperioden antas ej och lämpliga nedjusteringar tillämpas på kvarvarande vinster efter planeringsperioden.
- Investeringsprognosen justeras så att den överensstämmer med den riskfria avkastningen efter SCR-chocken. Riskpremier antas intjänas på aktie- och företagsobligationsportföljerna även efter chocken.

Det linjära minimikapitalkravet beräknas för respektive affärgren genom att lägga till två faktorer. Den ena tillämpas på försäkrings tekniska avsättningar (med undantag för riskmarginalen), netto efter återförsäkring, och med ett minsta värde noll. Den andra tillämpas på premieinkomsten för varje affärgren under de senaste 12 månaderna, netto efter återförsäkring, och med ett minsta värde noll.

5.2.1 Översikt av regulatoriskt kapitalkrav

Figuren nedan sammanfattar lfs solvenskapitalkrav baserat på den partiella interna modellen.

Vid sidan av teckningsrisk dominerar marknadsrisk i beräkningen av det primära solvenskapitalkravet. De främsta komponenterna för marknadsrisk är spreadrisk, aktiekursrisk och valutarisk. Mer detaljerade siffror återfinns i QRT S.25.02.21.

Under året har solvenskapitalkravet ökat från 14 683 MSEK till 17 629 MSEK, främst på grund av ökad aktierisk och valutarisk, vilket har lett till högre marknadsrisk. Minimikapitalkravet har ökat från 6 607 MSEK till 7 933 MSEK under året, drivet av det ökade solvenskapitalkravet.

5.3 Användning av undergruppen för durationsbaserad aktiekursrisk vid beräkning av solvenskapitalkravet

Undergruppen för durationsbaserad aktiekursrisk används inte av If.

5.4 Skillnaderna mellan standardformeln och den interna modellen

Den största skillnaden mellan standardformeln och den partiella interna modellen är modelleringsmetoderna och de kapitalkrav som dessa ger upphov till. Modelleringen av teckningsrisk i den partiella interna modellen baseras på stokastiska simuleringar av premierisk, avsättningsrisk, katastrofrisk och inflationsrisk. Eftersom den partiella interna modellen beaktar geografisk diversifiering och är parametriserad med utgångspunkt från interna data ger den en mer rättvisande bild av det till teckningsrisken relaterade kapitalet än standardformeln.

Huvudsyftet med den interna modellen för teckningsrisk är att bidra till riskhanteringsprocessen. Modellen används främst för:

- beräkning av ekonomiskt kapital och solvenskapitalkrav,
- allokering av kapital till affärgrenar och beräkning av riskbaserade mål för totalkostnadsprocent,
- utvärdering av strukturer för återförsäkringsprogram, och
- risk- och solvensbedömning över planeringsperioden (ORSA).

I den partiella interna modellen modelleras försäkringsverksamheten per land, affärsområde och försäkringsklass uppdelade i homogena

riskgrupper, så kallade affärgrenar. Teckningsrisk inkluderar premierisk, avsättningsrisk, katastrofrisk och inflationsrisk. Modelleringen av premierisk och avsättningsrisk baseras på statistiska metoder för modellering av teckningsrisk som tillämpas på lfs historiska data. Risker för vilka solvenskapitalkrav inte beräknas med den partiella interna modellen är marknadsrisk, operativ risk, motpartsrisk, annullationsrisk och omprövningsrisk för skadelivräntor. Solvenskapitalkrav för dessa risker beräknas istället med standardformeln. Det totala solvenskapitalkravet erhålls genom att resultaten från standardformeln och den interna modellen aggregeras.

Inom teckningsrisk används korrelationsmatriser för att modellera beroenden, i kombination med beroendeantaganden inom de externa modeller som används för inflationsrisk och katastrofrisk. Korrelationer för teckningsrisk baseras på en kombination av kvantitativ analys och kvalitativa bedömningar från verksamhets-specialister. Katastrofrisk modelleras med hjälp av katastrofmodeller från tredje part som modellerar händelser och deras effekt på hela portföljen. Inflationsscenarierna betraktas som oberoende av skadeutfallen, eftersom icke-inflaterade utfall av frekvensskador, stora skador, avsättningsrisk och katastrofskador inte bedöms vara beroende av inflationsutvecklingen. I stället fångas inflationseffekten upp som en riskfaktor under modelleringen av teckningsrisk genom att inflation adderas till det icke-inflaterade skadeutfallet, så att hänsyn tas till beroendeförhållanden både inom och mellan länder avseende denna riskfaktor.

För det primära solvenskapitalkravet aggregeras kapitalkraven för risker som omfattas av standardformeln med kapitalkraven från den interna modellen med hjälp av en specificerad korrelationsmatris baserad på standardformelns korrelationsparametrar. Operativ risk tillförs det resulterande kapitalkravet utan antagande om diversifieringseffekter.

Modelleringshorisonten är ett år och riskmättet som används för solvenskapitalkravet är det riskutsatta värdet med en konfidensgrad på 99,5% för kapitalbasens förändring. Eftersom den interna modellen är baserad på simuleringar ger den en fullständig fördelning av utfallen, och If begränsas därför inte till ett specifikt riskmätt eller

en specifik konfidensgrad. Den interna modellen används främst till beräkning av solvenskapitalkrav och ekonomiskt kapital.

Den främsta anledningen till skillnaderna mellan resultaten från standardformeln och resultaten från den partiella interna modellen är diversifieringseffekter avseende teckningsrisk. If tecknar försäkringar som täcker risker för individer och bolag i olika geografiska områden, främst Sverige, Finland, Norge och Danmark, men tecknar också försäkringar för nordiska företag med verksamhet utanför de nordiska länderna. Verksamheten är inte bara geografiskt diversifierad utan även diversifierad över olika affärsgrenar. Standardformeln tar inte hänsyn till geografiska diversifieringsfördelar mellan de nordiska länderna, vilka är signifikanta och en central del av lfs affärsmodell.

Capital Management-enheten ansvarar för specificeringen av data som krävs under olika faser för den interna modellen. Riskdata, inklusive data för den interna modellen, samlas in och arkiveras i en specialanpassad databas. Den interna modellen använder olika typer av data, inklusive data som används för riskparametriseringen och exponeringsdata i form av bland annat reserver och data för finansiell planering. Alla specifikationer och kvalitetskrav på data ingår i dokumentationen för databasen och följer bolagets instruktion för hantering av redovisnings-, reserv- och riskdata.

5.5 Överträdelse av minimikapitalkravet och solvenskapitalkravet

If har inte vid någon tidpunkt under året överträtt minimikapitalkravet eller solvenskapitalkravet.

5.6 Övrig information

Ingen annan väsentlig information avseende kapitalhanteringen har bedömts vara relevant att redovisa.

Bilagor

Bilaga 1 – Förklaring av mått för övervakning av Ifs kapitalställning

Mått	Medräkningsbar kapitalbas
<p>Ekonomiskt kapital (EC): Det ekonomiska kapitalet baseras på Ifs interna modell och är ett riskmått som används vid riskrapportering och beslutsfattande.</p> <p>Det ekonomiska kapitalet erhålls genom att sammanställa teckningsrisk och marknadsrisk från den interna modellen med de återstående riskerna beräknade med standardformeln enligt Solvens II. Hänsyn tas till förlusttäckningskapaciteten för uppskjuten skatt. Ekonomiskt kapital definieras som skillnaden mellan det förväntade resultatet och det simulerade resultatet vid konfidensnivån 99,5% under en ettårig tidshorisont (1 på 200 år).</p>	Den medräkningsbara kapitalbasen för täckning av ekonomiskt kapital baseras på en balansräkning enligt Solvens II och med en riskmarginal beräknad på basen av ekonomiskt kapital.
<p>Solvenskapitalkrav enligt partiell intern modell (SCR PIM): Solvenskapitalkravet beräknas genom att sammanställa försäkringsrisk enligt den interna modellen med övriga risker beräknade med standardformeln. Hänsyn tas till förlusttäckningskapaciteten för uppskjuten skatt.</p> <p>Försäkringsrisk enligt den interna modellen definieras som skillnaden mellan det förväntade resultatet och det simulerade resultatet vid konfidensnivån 99,5% under en ettårig tidshorisont (1 på 200 år).</p>	Den medräkningsbara kapitalbasen för täckning av solvenskapitalkravet baseras på en balansräkning enligt Solvens II och med en riskmarginal beräknad på basen av solvenskapitalkravet enligt den partiella interna modellen.
<p>Minimikapitalkrav (MCR): Nivån för minimikapitalkravet är kopplad till solvenskapitalkravet eftersom det normalt ska vara 25-45% av solvenskapitalkravet. Minimikapitalkravet får inte vara lägre än 3,7 MEUR.</p> <p>Avsikten är att minimikapitalkravet ska kalibreras enligt det riskutsatta värdet för primärkapitalet med en konfidensgrad på cirka 85% över en ettårig tidshorisont.</p>	Den medräkningsbara kapitalbasen för täckning av minimikapitalkravet baseras på en balansräkning enligt Solvens II på samma sätt som kapitalbasen för täckning av solvenskapitalkravet. Däremot föreligger ytterligare restriktioner vad gäller medräkning av specifika kapitalbasposter.

Bilaga 2 – Kvantitativa rapporteringsmallar

Följande kvantitativa rapporteringsmallar (QRT) ingår som bilaga till rapporten. Mallarna finns publicerade på www.if.se/solvens-och-verksamhetsrapporter

S.02.01.02 Balansräkning

S.05.01.02 Premier, ersättningar och kostnader per affärsgrän

S.05.02.01 Premier, ersättningar och kostnader per land

S.12.01.02 Försäkringstekniska avsättningar för livförsäkring och SLT sjukförsäkring

S.17.01.02 Försäkringstekniska avsättningar, skadeförsäkring

S.19.01.21 Skadeförsäkringsersättningar

S.23.01.01 Kapitalbas

S.25.02.21 Solvenskapitalkrav

S.28.01.01 Minimikapitalkrav

Kontakt:

Sverige	+46 771 430 000	if.se
Norge	+47 214 924 00	if.no
Danmark	+45 368 740 00	if.dk
Finland	+358 105 1510	if.fi

